

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/42 • 29 EKim 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

İşgal ateşİ

Mutaş işçilerinin elinde...

**Sermayeye karşı
emeğın kavgasına!**

İÇİNDEKİLER

Türban sömürü ve köleliği örten bir şal olarak kullanılıyor	3
Seçim odaklı düzen siyasetini sınıf odaklı mücadeleyle aşalım!	4
Yolsuzluk operasyonlarının gösterdikleri	5
MGK solculuğundan Yargıtay avukatlığına....	6
Katil Ogün Samast çocuk mahkemesinde.....	7
MESS-Türk Metal satış senaryosunda finale doğru.....	8
MESS'in yalan rüzgarı.....	9
Mutaş işçileri	
ÇEL-MER'in yolunda!	10
Metal işçisi boyun eğmiyor	11
Emperyalizmin “son kahramanı” Lech Walesa Türkiye’de....	12
Tek Gıda-İş’in	
“tecrit” kampanyası sürüyor.....	13
Kapitalizm işçi kanıyla besleniyor...	14
BETESAN direnişiyle	
sınıf dayanışması büyüyor...	15
Fransa’da büyük mücadele dalgası ve gösterdikleri	16-17
Fransa’da tasarı onaylandı	
emekçiler pes etmiyor	18
Kamu emekçilerine baskı ve sürgün	19
Polisin bir cinayet dosyası	
daha amlandı!..	20
Katillerden hesap sormak için omuz omuza!	21
YTÜ’de soruşturma terörü!.....	22
6 Kasım çalışmalarından.....	23
“YÖK’e ve efendilerine Ankara’da tok bir yanıt vereceğiz!”.....	24
“İki devletli çözüm	
hayal ürünü...”	25
Wikileaks 400 bin belge ile ABD vahşetini sergiledi ”	26
İnsanca bir yaşam ve	
temiz bir çevre için...	27
Sağlık haktır gasbedilemez!.....	28
Yerel işçi bültenlerinde mücadeleyi yükseltme çağrısı.....	29
Zindanlar yıkılsın	
tutsaklara özgürlük!r...	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/42 * 29 Ekim 2010
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Gazetemizin yayına hazırlandığı saatlerde ÇEL-MER işçilerinin açtıkları yolu tutan Mutaş işçileri fabrika işgal eylemine başlamışlardı. Direnişçi işçiler, böylelikle sendikalaşma hakkını keyfince çiğneyen Mutaş patronuna ve uşaklarına tok bir yanıt verdiler.

Oysa işgal eyleminden önce işçiler fabrika önünde beklerken Mutaş'ta üretim yeni işçilerle eskisi gibi sürüyordu. Mutaş patronu da fabrika önünde bekleyen işçilerin bir yerden sonra yılıp eylemlerini bitireceği hevesindeydi. Fakat Mutaş işçileri ÇEL-MER işçilerini örnek alarak fabrikayı işgal etti. Patronun bu hevesi de kursağında kaldı.

Mutaş'ta şu haliyle direnişçi işçiler içeride işgal eylemini kararlılıkla sürdürürken, fabrikanın önünde de işçilerin aileleriyle birlikte bölgedeki çeşitli fabrikalardan işçiler ile devrimci ve ilerici güçler bekleyişlerini sürdürüyorlar. Çünkü direnişin yalnız kalması halinde patron-polis ortaklığı zorbalığa başvurabilir. Bu nedenle olası bir zorbalığın karşısında güçlü bir barikat kurulmaya çalışılıyor.

ÇEL-MER işçilerinin yaktığı, Mutaş işçilerinin bugün taşıdığı işgal ateşi, işçi sınıfının yoluna ışık tutuyor. Çünkü işçi sınıfının sermayenin zorbalığına ve keyfiyetine karşı ÇEL-MER ve Mutaş işçileri gibi militanca direnmeye ihtiyacı var. MESS'in tehditleriyle yüz yüze bulunan metal işçilerinin de bu yoldan yürümeye ihtiyacı var.

Bunun için ÇEL-MERler'in ve Mutaşlar'ın ateşini yaymalıyız. Ancak öncelikle bu ateşi söndürmek isteyenlere karşı koymalıyız. Çünkü sermaye ve uşakları da bu işgallerin ne denli önemli olduğunu görüyor. Ne pahasına olursa olsun işgali bitirmek istiyorlar. İşte bu nedenle acil olarak tüm güç ve olanaklarımızla Mutaş işçilerine sahip çıkmalı, direnişlerine destek vermeliyiz. Mutaş işçilerinin yanında olduğumuzu eylemlerimizle göstermeliyiz.

Eğer Mutaş kazanırsa “işgal, grev, direniş” bayrağı daha da güçlü biçimde işçi sınıfı içerisinde dalgalanmış olacak! Bunun için “daha fazla işgal, daha fazla direniş” diyoruz.

Bir diğer mücadele gündemi ise 6 Kasım.

Öğrenci gençlik, devletin baskı ve terörüne karşı işçi sınıfı gibi “kapı önü” direnişlerini büyüterek ve eylemli mücadeleyi yükselterek 6 Kasım’a hazırlanıyor. “Gelecek ve özgürlük” talepleriyle alanlara çıkacak olan gençliğin mücadelesine ortak olmalı, yapılacak eylemlere katılmalı, ÇEL-MER’lerin mücadele ateşini 6 Kasım alanlarına taşımamız.

Derleyen: H. Fırat

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-3

Parti değerlendirmeleri-4

Kitapçılarda...

Türban sömürü ve köleliği örten bir şal olarak kullanılıyor

Dinci gericilik yeni mevziler kazandıkça saldırganlaşıyor. TRT'nin AKP borazanı olarak kullanılması, diğer medya kuruluşlarının tehdit, şantaj ve rüşvetle dize getirilmesi, 12 Eylül cuntası artığı YÖK'ün ele geçirilmesi, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun (HSYK) AKP'ye güdümlü hale getirilmesi, CHP'nin de katkılarıyla son olarak gündeme getirilen türban dayatması, vb...

Tüm bunlar, iktidar ve rant savaşında kazandığı mevzileri genişleten dinci gericiliğin ana odağı olan AKP hükümetinin, yoğun emek sömürüsü ve devlet imkanlarının yağmalanmasıyla giderek palazlanan İslamcı tekelci burjuvaziden de aldığı güçle hayata geçirdiği saldırılardır. IMF-TÜSİAD/MÜSİAD patentli sosyal yıkım programlarıyla birlikte tüm bu icraatlar, işçi sınıfı ve emekçileri yozlaştırıp “sadaka düzeni”ne alıştırmayı da hedefliyor.

Dinci gericilik maskelerinden soyunuyor

Her bakımdan Amerikancı düzenin hizmetinde olan, dahası bizzat düzenin açtığı alanda serpilip gelişen dinci gericiliğin şefleri, “mağdur” edebiyatı yapmakta epey becerikliler. Din sosuna bulandırılan bu edebiyat, burjuva siyaset arenasındaki açmazın derinleştiği 2002 krizinin ardından toplumda kayda değer bir etki yaratabildi. Büyük sermaye ile emperyalist-siyonist güçlerin de katkılarıyla AKP bu etkisini arttırdı ve geline yerde kendini dayatacak bir güce ulaşmayı başardı.

Referandum sonrasında pervasızlığı doruğa çıkartan Tayyip Erdoğan ile müritleri, kartları açık oynamaya başladılar. HSYK seçimlerinde sergilenen tutum, artık rejim için yasa veya kuralların değil, AKP hükümetinin çıkarlarının belirleyici olacağı bir dönemin başladığına işaret ediyor. HSYK'yı bakan ve yordakçılarından oluşturan hükümet, referanduma destek veren birtakım liberalleri bile hayal kırıklığına uğrattı. Dinci gericilikten demokratikleşme adımları bekleyen liberaller, bambaşka bir durumla karşı karşıya kaldıklarını dile getirmeye başladılar.

Kemal Kılıçdaroğlu'nun “türban sorununu da biz çözeceğiz” söylemine balıklama atlayan YÖK başkanı ve borazan medyanın da katkılarıyla üniversiteleri türbana açmakla yetinmediler, türbanı ilköğretim okullarının kapısına kadar dayadılar. Kadınları, hatta çocukları “cinsel nesne” kabul eden bu zihniyetin temsilcileri, bütün kadınları türbanla örtmek derdinde olduklarını ortaya koyan açıklamalar yapmaktan da geri durmuyorlar. Geline yerde “mağdur” maskesine bürünmeye artık gerek görmeyen dinci gericiliğin şefleri, “güç bizde, artık istediğimizi yapacağız” mesajları veriyorlar.

Hak ve özgürlüklerin değil, sömürü ve köleliğin bekası için...

Demokratik hak ve özgürlükler alanını genişletmekten söz edip duran AKP ile yordakçılar, riyakarlığın doruklarında dolaşıyorlar. Eğitimi paralı hale getiren, üniversiteleri polis karakollarıyla donatan, akademik-demokratik mücadeleye katılan öğrencilere polisi saldırtan, soruşturma açıp okuldan uzaklaştıranlar, türbanı üniversiteye sokmayı “eğitim

özgürlüğü” olarak lanse ediyorlar.

Türbanı, işçi ve emekçi çocuklarının eğitim hakkı önüne örülen barikatları örten bir şal olarak kullanan dinci gericilik, hem topluma hem gençliğe türban tartışmasını dayatmaktadır. Türban gündemiyle ortalığı toza dumana boğanlar, aynı günlerde savaş aygıtı NATO ile füze kalkını kurma pazarlıkları yürütüyor, özelleştirme listesine köprüleri, otoyolları, enerji dağıtım şirketlerini ekliyor, büyük sermayenin memnuniyetle karşıladığı yeni bir ekonomik programı uygulamaya hazırlanıyorlar.

Zorba bir rejimin icra kurulu olanların “mağdurluk” söylemi nasıl bir ikiyüzlülükse, sömürü ve kölelik düzeni kapitalizmi tahkim etmek için her yola başvuranların “özgürlükler alanının genişletilmesi” için çaba harcadıklarını öne sürmeleri de o kadar riyakarlıktır. Onlar demokratik hak ve özgürlüklerin kazanılmasının önündeki en temel engeldirler. Zira dini kullanarak kapitalist sömürüyü daha da vahşi bir noktaya taşımak esas gündemleridir.

Rejimin karşısında değil, ilk günden beri içindeler!

Dinci gericiliğin medyadaki görevlileri, bazı liberaller ve sözde “uzman”lar, son yıllarda “statükonun değiştirilmesi” söylemini dillerinden düşürmez oldular. Dinci gericiliğe karşı çıkanları “statükonun savunucuları” olmakla itham ediyor, AKP'yi sisteme karşı bir oluşum gibi yutturmaya çalışıyorlar. Temelden yoksun bu ön kabule dayanarak, AKP hükümetini “mağdur”, dahası “hak ve özgürlüklerden yana” bir güçmüş gibi yutturmaya çalışıyorlar.

Dinci gericilik ile onun arkasındaki sermaye gruplarının, yerleşik düzen ve TÜSİAD kodamanlarıyla belli konularda çatışmaları bir olgudur. Ancak bu çatışma rant ve iktidar etrafında cereyan etmektedir. Yani bizzat rejimin içindedir. Zaten düzenin baştan beri dinci gericiliği kullanması

ve ona alan açması da, “AKP sistem dışı bir oluşumdur” söyleminin bir aldatmaca olduğunu kanıtlamaktadır.

1960'lı yıllarda yükselen toplumsal mücadele ve bununla birlikte güçlenen sol harekete karşı kullanmak üzere dinci gericilere “komünizmle mücadele dernekleri”ni kurdurtan Amerikancı rejim, o dönem onları tetikçi olarak da öne sürmüştür. Suç dosyalarında Kanlı Pazar olayının yer aldığı dinci gericiler, o dönemden beri Amerikancı/NATO'cu zihniyetin temsilcileri arasındadır.

1970'li yıllarda faşist parti MHP tetikçilikte dinci gerici güçleri gölgede bıraksa da, “statükocu” rejim onları kullanmaktan geri durmamıştır. ABD emperyalizminin Ortadoğu'da uyguladığı “Yeşil Kuşak” projesinin Türkiye'deki icraatçısı olan 12 Eylül faşist cuntası ise, dinci gericiliğin yaygınlaşması için özel bir çaba sarf etmiştir. Sol parti, sendika ve derneklerin yanısıra düzen partilerini de bir dönem kapatan faşist cunta, cemaat ve tarikatlarla ise geniş bir çalışma alanı açmıştır. Nitekim dinci gericiliğin etkin isimleri cuntaya tam destek sunmuşlardır.

Dinci gericilik, dün olduğu gibi bugün de işçi sınıfının, emekçilerin ve tüm ezilenlerin karşısında mevzilenmiştir. Sermaye ve emperyalizmin tam hizmetindedir. Geçmişte tetikçilik yapıyorlardı, şimdi rejimin efendisi konumuna yükseldiler. Esas misyonları ilk günden bu yana değişmemiştir. Bu misyonun tüm gereklerini yerine getirmekte, hak ve özgürlüklerin boğulması, işçi sınıfı ve emekçilere sömürü ve kölelikten başka bir şey sunmayan kapitalist düzenin tahkim edilmesi için çaba harcamaktadır.

Sömürü ve kölelik düzeni kapitalizme karşı mücadele dinci gericiliğe karşı mücadeleyi de içermek durumundadır. Bu pervasız saldırıyı püskürtmenin yolu, devrimci sınıf mücadelesinin geliştirilmesinden, işçi sınıfının siyasal bir güç olarak mücadele sahnesine çıkmasından geçmektedir.

Seçim odaklı düzen siyasetini sınıf odaklı mücadeleyle aşalım!

2011 yılının Haziran ayında yapılması planlanan genel seçimler düzen güçlerinin gündeminin baş sırasına yerleşmiş bulunuyor. Artık tüm hesaplar seçimlere göre yapılıyor. Politik hesaplar, pazarlıklar, hamleler yapılırken seçimlerde avantaj sağlamak hedefi gözetiliyor. Zira genel seçimler, AKP karşıtı düzen güçleri için yeniden ayağa kalkmanın, AKP için ise iktidarını sağlamlaştırmanın bir olanağı.

Referandumda başarı sağlayamayan düzen güçleri seçimlere kadar belini doğrultmaya çalışıyor. Bu bakımdan en dikkat çekici çaba CHP tarafından sergileniyor. Ancak bunun için AKP'nin cephaneliğinden silah aşırıya çalışan CHP, elindekinden de olma riskiyle yüzyüze kaldı. Böylece CHP'ye bağlanan umutlar zayıflarken, AKP'nin genel seçimlerde yeni bir galibiyet elde etmesi ihtimali artıyor. Zaten emperyalistler ve tekeli burjuvazi de AKP'yi kısa sürede yerinden etmeyi olanaklı görmüyor, bu nedenle ondan olabildiğince yararlanmaya bakıyorlar. Bu arada mümkün olduğunca alternatiflerini hazırlama, bu çerçevede CHP'yi en azından AKP'yi dizginleyecek bir siyasal kuvvet olarak güçlendirme çabası devam ediyor.

AKP gibi siyasal bakımdan güçlü bir partiye bugün fazlasıyla ihtiyaç duyuluyor. Her yeni gelişme bu ihtiyacı arttırıyor. Bu gelişmelerden biri, ABD'nin NATO şemsiyesi altında kurmaya çalıştığı "Füze savunma kalkını". İran'a yönelik emperyalist saldırı politikasının bir gereği olarak gündeme getirilen ve dünya ölçeğinde ABD'nin askeri egemenliğini pekiştirecek olan bu sistemin ön cephesi Türkiye olacak.

Bir başka gelişme ise Irak cephesinde yaşanıyor. İşgal orduları çekilmeye hazırlanırken Irak'taki kaos büyüyor. Ülkenin iç çatışmaların girdabına sürüklenmesi olasılığı artarken, aynı zamanda Irak'ta sermaye devletine biçilen rolün gereği olan "Kürt açılımı" konusunda adım atma ihtiyacı da artıyor.

Fakat referandumdan sonra "açılım" yeniden ısıtılırken, geline aşamada süreç büyük ölçüde genel seçimlerin ardına ertelenmiş bulunuyor. AKP

"açılım" süreciyle bağlantılı tasfiye adımlarını sürdürürken, siyasal güç kaybına yol açabilecek adımlardan ise uzak duruyor. Bu nedenle açılım politikalarını soğutmaya çalışıyor. Bir yandan da süreçle ilgili beklentileri diri tutmaya çalışarak, en azından Kürt hareketi cephesinden eylemsizlik sürecini uzatmaya, böylece referandumda olduğu gibi genel seçimlerde de elini rahatlatmaya çalışıyor. AKP aynı taktiğe türban konusunda da başvurdu. Günler boyu gündemde tutulup istismar edildikten sonra, Erdoğan türban meselesinin seçimler sonrasına bırakıldığını açıkladı.

AKP bir yandan "açılım" vaadiyle Kürt halkını oyalamaya çalışırken, türban istismarıyla da tabanını diri tutmak istemektedir. Bu ikisi bir arada AKP'ye bir kez daha seçim sürecinde özgürlük ve demokrasi edebiyatı yapma fırsatı verecektir. Özellikle türban meselesi üzerinden kutuplaşma yaratmakta başarılı olursa, rakiplerinin güçsüzlüğüyle birlikte bir dönemi daha garantiye alacaktır. Bunların yanısıra devleti yönetmenin imkanlarını tepe tepe kullanan bir parti olarak etkin bir seçim kampanyası yürütecektir.

Ancak AKP Kürt sorunu cephesinde açmazla yüzyüzedir. Her ne kadar düzen içi çözüm beklentileri seçimlere endeksenerek diri tutulmaya çalışılsa da, bu belirsiz vaatlerle Kürt hareketini ve Kürt emekçi halkını daha fazla oyalama imkanı bulunmamaktadır. Kürt emekçilerinin de zorlamasıyla Kürt hareketinin seçim sonrasına bırakılmış seçim vaatleriyle daha fazla beklemede tutulması kolay görünmemektedir. Son günlerde bu çerçevede bir çıkış arayışı dikkat çekmektedir. Hakkari ve Şırnak'ta özerklik ilan edilebileceği biçimindeki tartışmalar, AKP'nin süreci istediği gibi yönetemeyeceğinin işaretleridir.

Mevcut tabloya bakıldığında, bugünün Türkiye'sinde gelişmelerin yönünü başta AKP olmak üzere düzen güçlerinin aleyhine çevirebilecek güçte bir çıkış ancak işçi sınıfı ve emekçi hareketi başarabilir. Bu cepheden böyle bir çıkış yapmanın imkanları güncel birikimle ve bugünkü önemli

sorunu, bu imkanların birleşik ve militan bir mücadele kanalına akıtılmasıdır. Çünkü sınıf cephesinde yaşanan, yaygın, yer yer militan ancak parçalı bir hareket tablosudur. Bilinçli müdahalelerle, geçtiğimiz yıl TEKEL işçilerinin yaptığı gibi birleşik bir mücadele eksenini oluşturabilecek öncü bir çıkışın yaşandığı koşullarda, birleşik-militan bir sınıf hareketinin gelişmesi doğrultusunda mesafe alınabilecektir.

Mevcut koşullarda metal işçileri böyle bir çıkışı yapabilecek imkanları barındıran en ileri sınıf bölümü olarak öne çıkmaktadırlar. Zira Metal TİS'lerinde MESS'in pervasızlığı ile birlikte Türk Metal çetenesinin yeni bir ihanet hazırlığı, büyük bir hoşnutsuzluk içerisinde olan metal işçilerini ileriye çıkmaya itmektedir. Fakat böyle bir çıkış ancak dağınık durumdaki işçi bölüklerini birleştirecek bir örgütsel zeminin varlığı koşullarında kararlılık kazanabilir. TEKEL örneğinde, bürokrasinin gerici egemenliğine rağmen sendikal örgütlenme mücadelenin sürekliliğine zemin olmuştu. TEKEL işçileri mücadele istek ve kararlılıklarıyla sendikal bürokrasiyi önlerine katıp tüm toplumu sarsan bir direnişi gerçekleştirebilmişlerdi. Fakat taban örgütlülüğünden yoksunluk, bir süre sonra direnişin inisiyatifinin sendikal bürokrasiye kaptırılması sonucunu yaratmıştı. Bugün yeni bir çıkış yapmanın adayı olan metal işçilerinin ise, bir yandan aşmaları gereken bir gerici sendikal yapı vardır, diğer yandan ise taban örgütlülüğünden yoksunluk sorununu yakıcı biçimde yaşamaktadırlar.

Tüm sorunlarına karşın, bugün sınıf hareketinden başlayarak ülkedeki siyasal atmosferi değiştirmede anahtar rolünü oynamaya en yakın güç metal işçileridir. Bu nedenle, önümüzdeki süreçte metal işçilerinin bir ileri çıkış olasılığını da gözetken çok daha etkin, enerjik ve yüklenen bir faaliyet büyük bir önem taşımaktadır. Bir ileri çıkış yaşanmasa bile, bu süreçte belli mücadele mevzilerinin oluşturulması, metal işçilerinin tabandan örgütlenmesinde mesafe alınabilmesi sınıf hareketinin gelişimi açısından önemli bir kazanım olacaktır.

yöneticileri ve bütün köşe yazarları da mal bildirimi verme yükümlülüğü altına sokuldu. Yasa öncesi kopan gürültü patırtıdan sonra Meclis'te oluşturulan Mal Varlığı Araştırma Komisyonu'ndaki ANAP ve DYP'li temsilciler, liderlerini karşılıklı olarak aklarak meseleyi kendi usullerince çözmüş ve sükuneti sağlamışlardı. Buna benzeyen daha nice örnek vardır.

AKP hükümeti de sorunu kendi usulünce çözerek, yolsuzluk yapanların bir kısmına operasyonlar düzenlerken, kendisine hizmet edecek memurlarını da güvence altına alacak yasalar çıkartmaktadır. Görüldüğü gibi düzenin çarkları böyle dönmektedir. Bu haksız düzen yoksullukla birlikte yolsuzluk da üretmektedir. Gittikçe bataklığa dönüşen bu kapitalist sistemin ürettiği yolsuzluklar, sermaye sınıfını ve sözcülerini daha da zengin edip, zevk-i sefa içinde saltanat hayatı yaşamalarını sağlarken, işçi ve emekçilerin bilincini kirlletmekte ve yozlaştırmaktadır.

İşçi sınıfı çürümüş düzenin hakkından gelmelidir!

Yolsuzlukların bu derece yaygınlaşmış olmasının bir diğer nedeni de kapitalist sistemin yarattığı çürüme ve yozlaşmadır. Her koyunun kendi bacağından asılacağını, gemisini kurtaranın kaptan olacağını öğütleyen sömürü düzeni, işçi ve emekçilere kolay yoldan para kazanmanın, sınıf atlamanın hayalini pazarlamaktadır. Haksızlıklar karşısında birleşmenin önüne geçmek için yozlaşmış bireylerden oluşan, sınıf değerlerini kaybetmiş yozlaşmış bir topluluk yaratılmak istenmektedir. Kapitalist-emperyalist sistemin her yerinde dönen rüşvet çarkının, kayırma ve kollamanın gerisinde bu vardır. Kısacası “balık baştan kokmakta”dır. Ancak bataklıktan beslenen baştakiler bu kokudan fazlasıyla memnundurlar.

İşçilerin ve emekçilerin, insanca bir yaşam ve düzen için birleşerek siyasal-militan bir işçi hareketi yaratmaya ihtiyacı vardır. Yolsuzluk düzenine, emeğimizden çalınanlar olduğu için karşı çıkmak elbette gereklidir. Ancak aynı zamanda işçi ve emekçilerde bireysel kurtuluş hayalleri yarattığı, “köşe dönmeçiliği” geliştirdiği, bir sınıf olarak yozlaştırdığı için de tutum alınmalıdır.

Sınıf kimliğine sahip çıkan, tek üretici güç olduğunun farkına varan işçi sınıfı, birlikte üretilen her şeyin yine eşitçe paylaşıldığı sosyalist düzeni de mutlaka yaratacaktır.

MGK solculuğundan Yargıtay avukatlığına...

TKP'nin “ulusalcı savrulma”sı hız kesmiyor

K. Tunc

AKP'nin referandum kazanımlarına yaslanarak “türban” eksenli adımlarını hızlandırması, gerici taraflaşmaların kapısını bir kez daha araladı. İstanbul Üniversitesi'nde derse türbanla giren bir öğrencinin öğretim görevlisi tarafından dersten çıkarılması ve YÖK'ün bu olayın ardından üniversite yönetimine “hiçbir öğrencinin disiplin gerekçesiyle dersten çıkarılamayacağını” hatırlatmasıyla tartışmalar alevlenirken, dinci parti AKP'nin atmayı düşündüğü adımların da yolu düzlendi. YÖK'ün “Artık tüm sınavlara adaylar başı kapalı girebilecek” açıklaması üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'nın verdiği “muhtıra” ise çatışmanın sertleşmesine yol açtı.

Düzen cephesindeki güçlerin karşılıklı hamlelerine konu olan bu süreç, aynı zamanda reformistinden devrimcisine bir dizi siyasal örgütün ideolojik plandaki çarpıklığını ve politik tutarsızlığını günyüzüne çıkaran bir turnusol işlevi gördü. Yargıtay açıklamasının ardından yargıtay başsavcısının avukatlığına soyunarak “ulusalcı savrulma”da bir eşik daha atlayan TKP, bu süreçte belirgin bir biçimde öne çıktı.

YÖK'ün manevrası üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Abdurrahman Yalçınkaya, “*AIHM türbanı dini bir simge olarak görmüştür. Ve AIHM kararına göre yasak zorunlu tedbirdir*” açıklamasında bulundu. Dinci parti AKP'nin hamlesine “laik” düzen kliği adına verilmiş bir cevap niteliği taşıyan açıklamada, “*Türban kullanımına dinsel inanç nedeniyle geçerlilik tanımak, kamu hukuku alanındaki bir düzenlemeyi dinsel esaslara dayandırma suretiyle laiklik ilkesine aykırılık oluşturur*” ifadeleri kullanılarak, Yargıtay'ın siyasi partilerin eylemlerini “laik Cumhuriyet ilkelerine göre” denetlemekle görevli olduğu hatırlatıldı.

AKP grup başkanlığının “*Hiçbir kişi, organ veya makam TBMM'ye emir ve talimat veremez*” sözleriyle, AKP şefi Erdoğan'ın ise “*Güveniyorsan kendine, çıkar cübbeni gel siyaset meydanına*” tehditleriyle karşıladığı bu açıklama, reformist solun temsilcileri tarafından çeşitli değerlendirmelerin konusu oldu. EMEP, ÖDP ve SDP, Yargıtay müdahalesini “türbana özgürlük” biçimindeki liberal savrulmayla “kabul edilemez” olarak tanımladılar. TKP adına Merkez Komite üyesi Mehmet Kuzulugil tarafından yapılan değerlendirme ise değme ulusalcılara taş çıkartan nitelikteydi.

“*Yargıtay Başsavcısı uzun zamandır pek çok kesimin söylediğini söyledi*” diyen Kuzulugil, “*Yargıtay'ın açıklaması fiili müdahale nasıl oluyor ben anlamıyorum. Bir yargı kurumu, düzenlemelerin yasalara ve yargı kararlarına aykırı olamayacağını söylemeyecekse ne işe yarar? AKP'nin yürütmenin karar ve iradesi yargı kararlarından ve yasalardan üstündür yaklaşımı diktatörlük yaklaşımıdır. Hukuk devletinden yana olduğunu söyleyenlerin AKP'nin bu tavrını benimsemesi mümkün değildir*” açıklamasında bulundu.

TKP sözcülerinden Kemal Okuyan da, “*Yargının çoklukla halka karşı işletilen yasal düzenlemeleri*”

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

AKP'ye karşı kullanmaya kalkmasının, AKP'ye hizmet etmekten başka bir işe yaramadığı büyük ölçüde ‘haklı’ bir tepki olsa da, Türkiye solunda yapması gerekenleri yapmayanların sayısı hesaba katıldığında, bu haklılık da anlam yitiriyor.” sözleriyle, Kuzulugil'in açıklamasını destekledi.

28 Şubat sürecinin ardından MGK solculuğuna soyunan TKP'nin, geline nokta dinsel gericiilik karşısındaki çarpık bakışını ve ulusalcılık kulvarındaki savrulmasını daha da derinleştirdiği görülüyor.

Dinsel gericiliğe karşı mücadelesini onu sürekli üreten toplumsal ve maddi koşullarla bağını kurmadan ören TKP, işi Yargıtay Başkanı'nın türban karşıtı müdahalesini savunmaya kadar götürerek, hem düzenin gerici dalaşmasında ulusalcı cenaha kan taşımayı sürdürüyor, hem de düzen solunun dolduramadığı boşlukları doldurmaya aday olduğunu gösteriyor. AKP karşıtlığına indirgenmiş ulusalcı soslu mücadele eksenini türban sorunu karşısında CHP'nin boşalttığı kulvarı doldurmaya varıyor.

TKP, burjuva gericiiliğin iç çelişkilerinden devrimci amaçlarla yararlanmak bir yana, düzen içi çatlaklara oynayarak kendine alan açmaya çalışmaktadır. “Emperyalizme karşı bağımsızlık, gericiliğe karşı aydınlanma” mücadelesini “cumhuriyetin kazanımlarını” koruma argümanı ile birleştirerek, ulusalcı eksene doğru ideolojik-politik savrulmasını hız kesmeden sürdürmektedir.

“*Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, Anayasal görevini yerine getirerek bildiri yayınlamıştır. Yıkım saldırısı altında bulunan Cumhuriyet kurumları, Anayasal görevlerini ihmal edemezler.*” Tescilli ulusalcı İP Genel Başkan Vekili'nin bu sözleri ile TKP açıklamaları fazlasıyla örtüşmektedir. İkisinde de kurulu devlet düzeni sahiplenilmekte, “yargı-yürütme” tartışmalarına taraf olunulmaktadır.

Katil Ogün Samast çocuk mahkemesinde...

Katillerden çocuk yaratan devletten hesap soralım!

Hrant Dink'in katledilmesinin ardından açılan davanın yeni duruşmasında önemli gelişmeler yaşandı. Mahkeme heyeti avukatının talebini kabul ederek Ogün Samast'ın çocuk mahkemesinde yargılanmasını kararlaştırdı. Karar 22 Temmuz 2010'da çıkarılan, "**Taş atan çocuklar yasası**" olarak bilinen değişikliğe dayandırıldı. Samast'ın yasadan faydalanması halinde 5 yıl ceza indirimi alacağı söyleniyor.

Mahkeme kararına tepki gösteren Rakel Dink yaptığı açıklamada "**Adalet kanunlarla prangalar vurulmuş. Hakimler de bunu uyguluyor**" diyerek, alınan karara dönük tepkisini dile getirdi.

Ogün Samast'ın davasının çocuk mahkemesinde görülecek olması bazı önemli sonuçlara yol açmaktadır. Öncelikle katil için tahliye yolundaki engeller önemli oranda ortadan kaldırılmıştır. İkinci olaraksa bir kez daha devlet için kurşun sıkın katillerin ellerinin soğutulmayacağı mesajı açık olarak verilmiştir. Çünkü bu tür kararlar devletin denetiminde ve gözetimindeki katillerin kendilerine olan güvenlerinin artmasına yol açacaktır.

Katiller dününden bugüne hep devletin "iyi çocuklarıydı"

Bugün artık iyi biliniyor ki, Hrant Dink'in katledilmesine ilişkin tüm planlar devletin bilgisi ve idaresi altında yapıldı, ardından da hayata geçirildi. Yasin Hayal cezaevinden çıktıktan sonra defalarca Hrant Dink'in katledilmesine ilişkin düşüncelerini ortaya koymuştu. Emniyetin muhbiri Erhan Tuncel cinayet öncesinde her türden gelişmeye ilişkin olarak Trabzon emniyeti ve jandarmasını bilgilendirmişti. Bu bilgiler Ramazan Akyürek'in başında bulunduğu İstihbarat Daire Başkanlığına iletilmişti... Kısacası sermayenin faşist devleti ve görevlileri Hrant Dink'in katledileceğini aylar öncesinden biliyorlardı.

Ama devlet adına bu katliama imza atanların tümü korundu, kollandı. Öyle ki, tüm raporlarda adı geçen katliamın sorumlularından biri olan Ramazan Akyürek hala istihbarat Daire Başkanlığı'nda tutuluyor. Trabzon'dan gelen rapor doğrultusunda Hrant Dink'e koruma tahsis etmeyen Ali Fuat Yılmaz de hala koltuğunda oturuyor. Hrant Dink'in katledilmesine ilişkin olarak yalan ve yanıltmaya yönelik bilgilerin

üretilmesi işini üstlenen kurumları çalıştırmaya devam ediyor.

Ogün Samast'ın çocuk mahkemesine gönderilmesi kararı da bu tutumun bir parçasıdır. Ogün Samast'ı çocuk mahkemesine gönderen karar, hukukun kimlere işleyip işlemediğini tüm açıklığı ile bir kez daha ortaya koymuştur. Daha önce de devletin katillerini koruyan, kontrgerilla elamanlarının önünü açan onlarca karar alındı. Örneğin Şemdinli olayları sırasında Tanju Çavuş bir kişiyi öldürmüş onlarca kişinin yaralanmasına neden olmuştu. Üstelik ateş açtığı sırada Şemdinli Cumhuriyet savcısı ve bir milletvekili de olay yerindeydi. Onlarca kişi bu duruma tanıklık etti. Tanju Çavuş da Mahkemeye gelerek yaptıklarını inkar etmedi. Tüm bunlara rağmen kontra hukukunun icracısı hakimler onu korudu. Tanju Çavuş'u ilk mahkemede tahliye ettiler. Daha böyle nice örnek var ama saymakla bitmez.

Diğer taraftan Hrant Dink'in katledilmesinin nedeni sermaye düzeni ve tüm kurumlarının ortaklaştığı, onyıllardan bu yana sürdürülen şovenizm ve ırkçılık politikasıdır. Bu politika özellikle Kürt halkına yönelik olarak sistematik bir tarzda uygulanmakta, en vahşi şekilde icra edilmektedir. Sermaye devleti yürüttüğü sistematik propaganda ile geniş emekçi kesimleri de bu vahşete ortak etmeye çalışmaktadır. Ogün Samast'lar tam da yürütülen böylesi bir propagandanın ürünleri olarak ortaya çıkmaktadırlar.

Katillerden hesap sormak için tek yol mücadele

Özelde Hrant Dink'in katillerinden, genelde kontrgerilla devleti ve mahkemelerinden hesap sormanın biricik yolu emekçi kitlelerin devrimci militan mücadelesidir. Hrant Dink'in katledilmesinden sonra ortaya çıkan kitlesel sahipleniş, ömrünü halkların kardeşliğine adan Hrant Dink'in görmeyi hayal ettiği manzaraydı. Çeşitli milliyetlerden ve mezheplerden işçi ve emekçilerin onbinler olup alana akması, Hrant Dink'in cenazesini sahiplenmesi katilleri ve katillerin kaynağı olan sömürgeci sermaye devletini çok korkutmuştu. Bu korkuyu büyütme ve katillerden hesap sormak için emekçi kitleleri seferber etme

KCK davasında anadilde savunma ısrarı

104'ü tutuklu toplam 152 kişinin yargılandığı KCK davası sürüyor. Diyarbakır 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davada iddianamenin özetinin okunması tamamlanmazken savunma avukatları iddianamenin tamamının okunmaması talebini her duruşmada yineliyor. Mahkeme heyetinin keyfi bir biçimde savunma avukatlarının taleplerini dikkate almama tutumu ise devam ediyor. Sanıklar ise Kürtçe savunma taleplerinde ısrarlı olduklarını tutumlarıyla gösteriyorlar.

Davanın 4. duruşmasında binlerce kişi eylemdeydi. Eylemde Kürtçe savunma talebinin reddedilmesi protesto edildi.

Protesto için toplanan binlerce kişi 22 Ekim günü erken saatlerde Diyarbakır'ın çeşitli semtlerinde toplanarak Büyükşehir Belediyesi önüne yürüdü.

Davanın 25 Ekim günü gerçekleştirilen 5. duruşmasının ardından kamuoyuna açıklama yapan BDP Eş Başkanı Selahattin Demirtaş, duruşmalarda Kürtçe savunma yapılacağını yineledi.

Demirtaş, belediye önünde toplanan kitleye davanın seyri hakkında bilgi verirken "*Önümüzdeki günlerde arkadaşlarımız Kürtçe savunma yapmaya başlayacaklar, o zaman Kürt halkı ülkenin asli unsuru mu değil mi göreceğiz*" dedi.

Davanın 27 Ekim günü yapılan 7. oturumu haftanın son duruşması oldu. Duruşma salonunda tutuklu sanıklar ile aileleri arasında fiziki ve sözlü teması engellemek için 50 jandarma, kordon oluşturdu. Ayrıca yapılan ev baskınlarında yer alan polisler de bu kordonun içerisinde yer aldı.

KCK sanıkları anadilde savunma taleplerinde ısrarcı olduklarını, konuşmalarını Kürtçe yaparak gösterdiler.

'Kürt sorunu' paneli

23 Ekim günü Kayseri İşçi Kültür Evi'nde "Kürt açılımı ve dününden bugüne Kürt sorunu" başlıklı bir panel düzenlendi.

Etkinlikte Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) adına bir sunum gerçekleştirildi.

Sermaye devletinin Kürt sorunundaki temel yaklaşımlarının ve 'açılım' adı altındaki adımlarının özetlendiği sunumda, Kürt sorunun düzen içi çözümü ile Kürt hareketinin tasfiye adımlarının iç içe geçirildiği bir süreçten geçildiğine dikkat çekildi. Bu çerçevede, düzenin Kürt halkını ve onun taleplerini tümüyle yok sayan politikasında kısmi esnemeler yaşandığı ancak herşeye rağmen sermaye devletinin resmi imha ve inkar çizgisinde bir değişme olmadığı, Kürt halkına dönük dizginsiz saldırganlığın da hız kesmeden devam ettiği belirtildi.

Panelin ikinci bölümünde ise, tarihsel süreç içerisinde Kürt sorununun gelişimi özetlendi. Sermaye devletinin, Kürt halkına yönelik imha-inkar çizgisi eksenindeki baskı ve saldırılar çarpıcı örneklerle ortaya konuldu. Kürt halkının haklı ve meşru talepleri uğruna direniş çizgisinde ısrar etmesinin arka planına değinildi.

Sunumun üçüncü bölümünde, ulusal sorunun devrimci çözümü üzerinde duruldu. Kürt halkının haklı ve meşru taleplerinin komünistler tarafından koşulsuz sahiplenildiği hatırlatıldı. Kürt halkının gerçek ve kalıcı özgürlük için devrimci mücadeleyi yükseltmesinin zorunluluğuna da vurgu yapıldı.

MESS-Türk Metal satış senaryosunda finale doğru...

Metal işçilerini satış senaryosunu yırtmaya çağırıyoruz!

2010-2012 dönemi MESS grup TİS sürecinde, MESS'in ücret ve sosyal haklar konusundaki tutumu belli oldu. MESS, 25 Ekim günü Türk Metal Sendikası ile yaptığı oturumda ücretlere 0.18 zam yapmayı teklif etti. Ayrıca ikramiyeleri çalışılan güne göre ödeme dayatmasında bulundu. Böylelikle ikramiyeler ücretin bir parçası haline getirilerek ortadan kaldırılmış olacak.

MESS arsızlık yapıyor!

MESS bu teklifle metal işçileriyle dalga geçiyor. Çünkü geçtiğimiz TİS döneminde zaten kriz bahanesiyle metal işçilerinin ücretlerine yapılacak zamlar sadaka düzeyinde tutulmuştu. Krizle birlikte ücretler hem enflasyon artışları karşısında eridi, hem de büyük oranlarda tırpanlandı. Dolayısıyla MESS bu teklifiyle öncelikle çaldıklarının üstüne yatmak istiyor. İkinci olarak da ücretlerdeki yeni gaspları garantiye bağlıyor.

Yetmiyor ikramiyelere de göz diyor.

Metal patronları, metal işçisinin büyüyen sefaleti üzerinden büyük vurgunlar yaparak semirdikleri yetmemiş gibi şimdi de daha fazlasını istiyor, arsızlık yapıyorlar.

Doğrusu büyük cesaret! MESS bu cesareti TİS kapsamında bulunan metal işçilerinin ana gövdesini temsil iddiasındaki Türk Metal Sendikası'nın yönetiminden alıyor. Ana misyonu MESS'e hizmet olan bu çetenin varlığı MESS'in yine en büyük güvencesi. Zaten Türk Metal çetesi bu dönem MESS'e sunduğu TİS taslağıyla da MESS'in cesaretini arttırdı.

MESS-Türk Metal ortak yapımı satış senaryosu oynanıyor!

Hiç kuşku olmasın ki Türk Metal'in taslağını da birlikte hazırladılar. Bugün de birlikte yazdıkları bir ihanet ve satış senaryosunu oynuyorlar.

Türk Metal taslağıyla oyunun perdesini açtı. Ücret başta olmak(Türk Metal taslağında yüzde 5+25 kuruş) üzere esnek çalışma ve diğer konularda zerrece ileri bir hak talebinde bulunmadı. Ancak metal işçilerinin tepkisi MESS-Türk Metal ortak senaryosunu bozmaya yetmedi. Senaryo oynanmaya devam etti.

Senaryonun bundan sonraki safhasında ise en fazla şunlar olacak. MESS'in metal işçisinde infaal yaratacak olan yüzde 0.18'lik teklifi pazarlık

yapılıyor görüntüsü yaratmak için Türk Metal'in yüzde 5'lik teklifine doğru çekilecek. Birkaç göstermelik iyileştirmeye birlikte başka bir dizi sosyal hak da MESS'e bırakılacak.

Elbette böyle bir satış bu kadar alenen yapılamaz. İşte bunun için MESS-Türk Metal görüşmesinde 60 günlük süre beklenmeden uyuşmazlık zaptı da tutulmuş. Böylelikle mücadele ediyor görüntüsü yaratılarak satışa imza atacaklar. "Elimizden geleni yaptık, MESS'e geri adım attırdık, kazandık" diyerek satış sözleşmesi metal işçisine yutturulacak.

Satış ve ihanet sahnesini dağıtalım!

Her dönem icra edilen bu satış oyununa kanıp kanmamak metal işçilerinin elinde.

Metal işçileri eğer ayağa kalkarsa, senaryo bozulur, sahne dağıtılır, oyun boşa çıkarılır. Aksi halde, MESS ve Türk Metal birlikte metal işçilerinin yaşamı ve geleceğiyle oynamaya devam edecek.

Metal İşçileri Birliği bu bilinçle, metal işçilerini bu satış oyununa karşı sesini yükseltmeye, ayağa kalkmaya çağırıyor!

Metal İşçileri Birliği, metal işçilerini bu satış ve ihanet sahnesini dağıtmaya çağırıyor!

Metal İşçileri Birliği, metal işçilerini Türk Metal yönetiminden hesap sormaya, bir ihanet şebekesi olarak metal işçisini temsil etmeye muktedir olmadığını göstermeye çağırıyor!

Metal İşçileri Birliği, metal işçilerini bu sözde TİS masasından çıkacak hiçbir sonucu kabul etmemeye çağırıyor!

Metal İşçileri Birliği, metal işçilerini MESS'in dayatmalarını püskürtmeye, insanca yaşam ve çalışma koşulları uğruna mücadeleyi yükseltmeye çağırıyor!

Metal İşçileri Birliği
26 Ekim 2010

Delphi'de Türk Metal sahnede

Metal işçilerine yeni bir ihanete hazırlanan Türk Metal çetesinin faşist-saldırgan yüzü kendini gösteriyor. Bu süreçte faaliyetlerine hız veren Metal İşçileri Birliği (MİB) ise bu faşist çetenin hedefi haline geliyor.

21 Ekim Perşembe günü, İstanbul Ümraniye'de kurulu Delphi fabrikasının karşısındaki Öneysan fabrikasına Metal İşçileri Bülteni'nin ekim ayı sayısını dağıtmak üzere giden MİB çalışanları, Türk Metal Sendikası'nın örgütlü olduğu Delphi'den çıkan şahıslar tarafından engellenmek istendiler.

Fabrikadan çıkan ve MİB çalışanlarının yanına gelen üç kişi, bültenin Delphi'ye dağıtılmasını istemediklerini ifade ettiler.

Sendika temsilcisi olduklarını ifade eden bu kişiler Türk Metal Sendikası dışında herhangi bir "kurum"un bu fabrikaya bir şey dağıtmasını istemediklerini söylediler. MİB çalışanları ise Delphi'ye bülten dağıtımının şimdilik programları içinde yer almadığını, böyle bir dağıtım planları olduğu anda ise kimseden izin almayacaklarını ifade ettiler.

Kızıl Bayrak / Ümraniye
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Tek seçenek mücadele

(...) Sermayedar sınıfın örgütü MESS, bu teklifleriyle krizin bütün yükünü omuzlarına yıktıkları işçileri kölelik koşullarında çalıştırma niyetini ortaya koymuş oldu.

MESS gibi işçilerin değil, işyerlerinin gerçeğini dikkate alan Türk Metal'in bu dönem göz boyamaya yönelik etkinlikler yapması bekleniyor.

Ancak sıkıştılar: Birincisi, Türk Metal'in teklifi düşük olduğu ve düşük ücretli işçileri tatmin etmediği için sıkıştılar.

İkincisi, işverenler bu düşük teklifi bile yüksek buluyor ve MESS'i sıkıştırıyorlar.

Üçüncüsü, Mustafa Özbek'in Ergenekon davasından tutuklanması nedeniyle değişen yeni yönetiminin ilk grup sözleşmesi ve burada atacakları hatalı bir adım sendika içi muhalefeti canlandıracaktır.

Şimdi artık sıra metal işçilerinde. Onların tek seçeneği var: MÜCADELE.

Kriz döneminde işten çıkarmalar, ücret indirimleri ve esnek çalışmayı dayatıp şimdi sıfır zam önerenlere karşı;

Kuralsızlık ve güvencesizliği çalışma hayatının temeli yapmaya çalışan işçi düşmanlarına karşı;

Teklifini işçilerden gizli hazırlayıp, üyelerine görüşmeler hakkında en ufak bir bilgi dahi vermeyen, sözleşmeyi oldu bittiye getirmeye çalışan teslimiyetçi sendikal anlayışa karşı; TEK SEÇENEK MÜCADELE.

Sessiz kalan, "bir şey yapılamaz" diyen kaderini kendisi yazmış olur. Mezbahada sıra bekleyen koyun gibi olmak istemiyorsak AYAĞA KALKMALIYIZ!

Metal işçileri tüm işyerlerinde, hangi sendikaya üye olurlarsa olsunlar tepkilerini ortaya koymalıdır. Türk Metal'in teklifini geri çekmesi için bastırmalıdır.

İnsan onuruna yakışır çalışma ve yaşam koşulları için Birleşik Metal'in eylem ve etkinliklerine katılmalı ve destek olmalıdırlar.

Unutmayın! Ortaya çıkacak toplu sözleşmeyi işçilerin vereceği mücadele belirler!

Yaşasın İşçilerin Birliği ve Onurlu Mücadelesi!

Birleşik Metal-İş
26 Ekim 2010

Eskişehir'de yürüyüş

Birleşik Metal-İş Sendikası 22 Ekim günü Eskişehir'de yürüyüş gerçekleştirdi.

Sabah erken saatlerde Eskişehir Organize Sanayi Bölgesi'nde yapılan yürüyüşe Birleşik Metal-İş üyesi işçiler sendika flamalarıyla katıldı. Metal işçileri, "2010-2012 Sözleşmesi için Haydi, Metal İşçileri Ortak Talepler için Ortak Mücadeleye / Birleşik Metal-İş Eskişehir Şube" pankartı açtı.

Eylemde işçiler adına konuşma yapan BMİS Eskişehir Şube Başkanı **Bayram Kavak**, "Bunun birden fazla nedeni var. Öncelikle kriz sonrası bir sözleşme süreci yaşanacak. İkincisi ise; siyasi iktidarın 'Ulusal İstihdam Strateji' adı altında sürdürdüğü çalışmanın içeriği kuralsızlaştırma ve güvencesizleştirme girişimidir" dedi. Kavak ayrıca bu sözleşme dönemini 30 yıllık dönemin, en kritik ve zorlu dönemi olarak nitelendirdi.

Bursa'da eylem

BMİS Bursa Şubesi, 22 Ekim günü Prysmian fabrikası önünde 08.00-16.00 vardiyesinde çalışan işçilerin katılımı ile eylem yaptı. Metal işçilerine seslenen Birleşik Metal Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci, metal işçilerinin insan onuruna yakışan çalışma ve yaşam koşulları mücadelesi için eylemlere başladığını belirtti. Türk Metal'e TİS teklifini geri çekmesi çağrısında bulunan Ekinci, yapılan TİS görüşmeleri hakkında bilgi verdi.

MESS'in yalan rüzgarı...

Her toplu sözleşme döneminde MESS şahsında sermaye sınıfının ne kadar ikiyüzlü bir sınıf olduğu bir kez daha açığa çıkıyor. MESS asalakları, metal işçilerini katmerli sömürüye ve kölece çalışma şartlarına boyun eğdirmek için türlü bahanelerle ortaya çıkıyorlar. Grup toplu sözleşme görüşmelerinin devam ettiği bugünlerde bir kez daha benzer bir çalışma yürütüyorlar. Kar ve sömürü oranlarını arttırma hedefinde olan MESS'in, bu hedeflerine ulaşabilmek için kullandığı kılıf ise bir kez daha işgücü maliyetlerinin yüksekliği söylemi oldu.

Her toplu sözleşme döneminde işgücü maliyetlerinin yüksekliğinden yakınan MESS patronları bu yıl da Başbakanlığa bağlı TÜİK'in geçtiğimiz günlerde açıkladığı işgücü maliyeti istatistiklerinin arkasına saklandı. TÜİK'in açıkladığı verilere göre 2010 yılının ikinci yarısında Türkiye'de saat başına işgücü maliyeti geçtiğimiz yılın aynı dönemine göre yüzde 6,1 oranında artmış. Bu oranı AB'nin resmi istatistik kuruluşu Eurostat'ın benzer verileri ile karşılaştıran MESS asalakları, bu oranın Avrupa'da ortalama yüzde 1,1 düzeyinde olduğunu söyleyerek rekabet gücünü olumsuz yönde etkilediği yaygarasını koparıyor. Böylelikle de işgücü maliyetlerini düşürme talebine gerekçe üretiyor. Güya azalan rekabet gücünü arttırabilmek için bir kez daha kurlsız sömürü anlamına gelen esnek üretim uygulamaları için bastırıyor.

MESS ve bir bütün olarak sermaye sınıfı aslında yıllardır işgücü maliyetlerinin yüksekliğinden yakınıyor. Bunun için sermaye hükümetleri de patronların elini rahatlatacak yasal düzenlemeleri hayata geçirebilmek için çırpınıyorlar. Bugünlerde gündemde olan Ulusal İstihdam Stratejisi de bu açıdan sermayenin elini rahatlatacak bir düzenleme olarak karşımızda duruyor. Sözde istihdamı arttırmak bahanesiyle işçi sınıfının elinde kalan son anlamlı kazanımları da biçmek istiyorlar.

MESS ile bir bütün olarak sermaye sınıfı işgücü maliyetlerinin yüksekliğinden yakınırken en çok dile getirdikleri maliyet kalemi ise devlet tarafından yapılan kesintiler. Bu kesintilerin türlü bahanelerle sermaye

sınıfına kaynak olarak aktarıldığını düşündüğümüzde ise MESS'in bu yakarışının kaba bir ikiyüzlülük örneği olduğunu, asıl hedeflerinin işçi sınıfının elindeki her türlü hakkı gasp etmek olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

MESS'in bir başka ikiyüzlülük örneği de büyüme oranları ile ilgili yaptığı açıklamada saklı. Yakın zamana kadar bağıra çağıra büyüdük diyen MESS asalakları, güya işçi-işveren iletişim araçları olan “Biz Bize”nin kapağında bu kez “İlk yarıda büyüdük **ama...**” diyorlar. Yani yaşadıkları büyümeyi saklayıp işçilere sakın ola krizi atlattık diye bizden bir şey beklemeyin demek istiyorlar.

MESS doğal olarak aynı dönemde metal işçilerinin yaşadığı kayıplardan bahsetmiyor. 2008'de kriz patlak verdiğinde yaptığı gibi feryat figan metal işçisinden fedakarlık bekliyor.

Her ne kadar MESS asalakları hala krizin etkisi altında olduklarını söyleseler de hayatın kendisi onları yalanlıyor. Çünkü neredeyse MESS'e bağlı tüm fabrikalarda üretim yoğunluğu her geçen gün daha da artıyor. Fabrikaların büyük kısmında önümüzdeki iki yılın tamamını kapsayacak bir sipariş yoğunluğu olduğu söyleniyor. Örneğin Tofaş'ta üretimin 3 vardiyaya çıkartılarak devam ettirileceği konuşuluyor. Ya da geçtiğimiz günlerde basına da yansıdığı gibi Ford patronu 650 milyon dolarlık bir yatırım yapıyor.

Gerçekler tam aksini söylerken MESS asalakları işçi sınıfını daha fazla sömürebilmek, toplu sözleşme sürecinde baskı altına alarak istediklerini kabul ettirebilmek için böyle ikiyüzlü yalanlara başvuruyorlar. Sözde metal işçileri adına toplu sözleşme masasına oturan Türk Metal çetesi ise MESS'in bu emeline ulaşabilmesi için elinden ne geliyorsa ardına koymuyor.

Metal işçilerinin geleceği MESS'in ve işbirlikçilerinin büyük bir ikiyüzlülükle oynadıkları bu ortaoyununun bozulmasına bağlıdır. Haklarına ve geleceğine sahip çıkan metal işçileri, MESS'in yalanlarına prim vermeden birliğini inşa etmeli, haklarına sahip çıkmalıdır.

Bayram Meraller'in Karabük çıkarması

İçerisinde Bayram Meral'in de olduğu bir CHP heyeti 26 Ekim günü Karabük'e gitti. Heyetin Karabük ziyaretinin Kardemir'de son dönemde işten atılan işçilerle ilgili olduğu açıklandı. Ancak CHP heyetinin asıl sorun, işten atılan Kardemir işçileri değil, işten atmalarla Çelik-İş'in avantaj kazanmasıydı. Türk-İş başkanlığında yıllarca sınıfa ihanet etmiş olan bu zat partisiyle birlikte Türk Metal'e arka çıkıyordu.

İşte bu amaçla Karabük'ün yolunu tutan Bayram Meral ve diğer CHP'liler, Karabük'te gün boyunca vali, belediye başkanı, sendikalar ve fabrikanın genel müdürüyle temaslarda bulundular. Görüşmelerin ardından ise Bayram Meral CHP il başkanlığında bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamasında bol bol demagoji yapan Meral, yaşanan sendikal rekabetin işçilere zarar vereceğini söylerken, “sorun ortadan kalmasa da en aza indirgensin” talebinde bulundu. Bununla birlikte Meral, Kardemir yönetimine yönelik suçlamalarda da bulunarak şöyle konuştu: “Kardemir, geçmişte bazı sıkıntılar atlattı. O zaman çalışanlar, fabrikanın ayakta durabilmesi için her türlü fedakarlıkta bulundu. Ama bugün gördüğümüz o ki, işveren kendi gelirlerini daha da artırabilmek için yeni uygulamalara başlamıştır. Eğer fabrikanın ekonomik sıkıntısı olup da işçi çıkartmış olsa 1200'e yakın işçi almaz.”

Meral konuşmasını Kardemir'in özelleştirme sürecini de anlatan şu sözlerle tamamladı: “Karabük denilince akla Kardemir gelmektedir. Yıllardır bu böyle olmuştur. Onun için buradan işverenlere sesleniyorum. Geçmişe dönmek istemiyor, fabrikanın hangi yol ve dümenlerle kimlerin eline geçtiğini çok iyi biliyoruz. Fabrikada buradaki vatandaşın da benim de hakkım var. Çünkü vatandaşların vergisi ile o fabrika kurulmuş, bugün öyle veya böyle birkaç kişinin eline geçmiştir. Ben özellikle o insanlardan şunu istiyorum; işçi kıyımına son versin, akıllarını başına toplasınlar. İşveren otursun sorumluluğunu masaya koysun, işçisiyle barışsın, olumsuzluklar ortadan kaldırılsın, fabrikaya ve Karabük'e huzur gelsin. Biz kendilerinden bunu istiyor ve bunu bekliyoruz.”

Kardemir'in işçilerin kandırılarak özelleştirildiğini anlatan Meral bu süreçte Türk-İş Genel Başkanı sıfatıyla nasıl bir tutum aldığını ve nasıl hareket ettiğini ise açıklamadı.

Kardemir'de yaşananlar, sendikaların çürümüşlüğüne ve işçilerin haklı tepkilerinin sendika ağaları tarafından nasıl istismar edildiğine ayna tutmaktadır. Bayram Meraller'in Kardemir müdahalesi ise bu istismarın düzen partilerini içine alacak biçimde genişlediğini göstermektedir.

İzmir'de direniş coşkusu

TÜMTİS üyesi UPS işçilerinin İzmir'deki ‘Cumartesi eylemleri’ devam ediyor. İşten atma saldırısına karşı başlattıkları direnişin 181. günü olan 23 Ekim'de eylem yapan UPS işçileri, kazanana kadar kavgaya devam edeceklerini vurguladılar. Eyleme, BDSP, Alinteri ve Mücadele Birliği destek verdi. Sabahın erken saatlerinden itibaren direniş alanına gelmeye başlayan UPS işçileri, TÜMTİS üyesi ambar işçileri ve destekçi güçler, sloganlar ve halaylarla sürdürdükleri bekleyişin ardından yürüyüşe başladılar.

Coşkulu geçen yürüyüşün ardından kitle UPS araç kapısı önünde toplandı. TÜMTİS İzmir Şube Başkanı **Şükrü Günseli** işçilere hitaben bir konuşma yaptı.

Konuşmasında direnişin seyrini anlatan ve işçilerin mücadelede kararlı olduklarını vurgulayan Günseli, UPS

tekelinin emperyalist kimliğine de dikkat çekti. Kazanana kadar kavgayı sürdüreceklerini ifade etti.

UPS'de “iş kazaları” sürüyor...

UPS'nin Ankara'daki aktarma merkezinde 19 Ekim Salı akşamı bir “iş kazası” yaşandı. Sık sık “iş kazaları”nın yaşandığı aktarma merkezindeki son “kaza”, tartıda çalışan **Muammer Bulut** isimli işçinin tır boşaltma işini yaparken ayağını burkması sonucu yaşandı.

UPS bünyesindeki C.I.B taşeronuna bağlı olarak çalışan Bulut'un, kazanın ardından ne taşeron firma, ne de ana firma olan UPS hastaneye gidilmesi ve tutanak tutulması konusunda bir girişimde bulundu. Ayağı sakatlanan işçinin kendi çabaları ile hastaneye gidip rapor alınarak tedavi olacağı Arşivi - <https://rantey.org>

Mutaş işçileri ÇEL-MER'in yolunda!

“İşgal, grev, direniş!”

Kocaeli'nin Gebze ilçesinde kurulu Mutaş Demir Çelik'te, Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan 22 işçi kapı önünde sürdürdükleri direnişlerinin 63. gününde fabrikayı işgal etti. 27 Ekim günü sabaha karşı fabrikayı işgal eden işçiler, metal ve diğer sektörlerden işçilerin yanısıra ilerici ve devrimci güçlerin de desteğini aldılar.

Gece saat 03.00 sıralarında, işten atılan 22 işçinin fabrikanın haddehane bölümünü işgal etmesiyle başlayan eylem nedeniyle bu bölümde üretim yapılamazken, fabrikanın soğuk boy kesme bölümünde ise patronun işe yeni aldığı işçilerle üretim devam etti. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada işçilerin eylemi sürüyordu. Aileler, Metal İşçileri Birliği, BDSP, ÜİD-DER, HKP, ESP ve ÇEL-MER işçileri direniş çadırında sabaha kadar nöbet tuttular.

Mutaş işçilerine destek

İçeride işgal eylemi sürerken Mutaş işçilerinin aileleri ve destek veren güçler de fabrika önünde toplandı. Birleşik Metal-İş Sendikası'nın Gebze ve Kocaeli'de örgütlü olduğu çeşitli fabrikaların işyeri temsilcileri de fabrika önüne geldi. Baysan Trafo, AD Demirel, Standart Depo, Trakya Sanayi, Cem Bialetti, Anadolu Döküm işyeri temsilcilerinin yanısıra ÇEL-MER işçileri, Demtrans işçileri, petro-kimya sektöründen **En-Plast** ve **Mega-Plast** işçileri, **Kroman Çelik, Kürüm, Dostel Makina, Fen-İş Alüminyum** işçileri, BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan da direniş alanında yerini aldı. İleri Elektrokimya direnişçisi Saim Karaçay, ÇHD, Metalurji Mühendisleri Odası, TİB-DER üyesi tersane işçileri, BDSP'liler, Nakliyat-İş ve ÜİD-DER üyeleri de desteğe geldi.

Saat 15.30 sıralarında ise Birleşik Metal-İş'te örgütlü 100'ü aşkın **Yücel Boru işçisi** “MUTAŞ işçisi yalnız değildir!” sloganlarıyla fabrikanın önüne desteğe geldi. Fabrika önünde bekleyişlerini sürdüren kitlenin sayısı 300 kişiyi buldu.

Yağmurdan korunmak için fabrika önüne çadır kurmak isteyen aileler polis engellemesine rağmen çadırlarını kurdular. Gebze Emniyet Müdürlüğü ise içerideki işçilere yemek verilmesini engellemeye kalktı. Kolluk güçleri ise dayatmacı tutumlarıyla kitlenin üstünde baskı kurmaya çalıştı. Yolun kesildiği gerekçesiyle kitleyi dağıtmak isteyen kolluk güçleri, gaz bombalarını hazırlayarak tehditte bulundu. Aileler, “Biz sizinle muhatap değiliz” diyerek polisi yuhaladı ve sloganlarla bu tutumu protesto etti.

Mutaş işçilerinden Taksim yürüyüşü

Mutaş işçileri, hak alma mücadelelerini 21 Ekim günü Taksim'e taşıdı. Taksim Tramvay Durağı'nda toplanan Mutaş işçileri “2 değil bir sendikaya üye olduk. Şimdi kapıya konulduk Mutaş işçileri DİSK/BMİS” pankartı açarak sloganlarla Galatasaray Lisesi önüne yürüdü.

Galatasaray Lisesi önüne gelindiğinde BMİS Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu konuya ilişkin açıklama yaptı. Serdaroğlu, Türkiye'nin birçok yerinde örgütlendiklerini, işçilerin anayasal haklarını kullandıkları için işveren tarafından işten atıldıklarını

vurguladı. Taksim yürüyüşüne BMİS yönetimi, BMİS'in Gebze'de örgütlü olduğu fabrikaların işyeri temsilcileri, Genel-İş, Metal İşçileri Birliği, Nakliyat-İş, HKP, Dev Sağlık-İş ve Limter-İş de destek verdi. Mutaş işçileri, Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi Acil bölümünde çalışan ve Dev Sağlık-İş Sendikası'nda örgütlendiği için işten atılan Ozan Altınbaş için hastanenin başhekimlik binası önünde gerçekleştirilen basın açıklamasına katıldılar. Ardından da Bakırköy Adliyesi'nde devam eden Kemal Türkler'in katillerinin yargılandığı duruşmaya katıldılar.

Kızıl Bayrak/ Gebze

Kazanana kadar mücadele!

- Sendikaya üye oldukları için Mutaş patronu tarafından işten atılan işçiler fabrika önündeki direnişlerinin 63. gününde işyerini işgal ettiler. Konuya ilişkin görüşlerinizi alabilir miyiz?

- Özkan Atar (Birleşik Metal-İş Genel Örgütlenme Sekreteri): Çalışma Bakanlığı'ndan yetki tespitimiz geldiği zaman yaklaşık iki hafta sonra işten atmalar başladı. 63 gündür işten atılan arkadaşlarımız değişik eylem biçimleriyle mücadelelerine devam etti. Mutaş patronu tüm yasaları hiçe sayarak kolluk güçlerinden aldığı destek ile de dışarıdan işçi getirterek gayri meşru ve yasadışı biçimde üretimini devam ettirmeye çalışıyor. İşten atılan işçi arkadaşlarımız tümüyle meşru ve haklı davalarını anayasadan ve yasalardan kaynaklı haklarını kullanarak işyerlerine sığındılar. Çalışma haklarını tekrar elde etmek için vincin üzerindeki bekleyişlerini dün gecedan beri sürdürüyorlar. İşyerinin önünde mücadeleciler Mutaş işçilerinin aileleri, eşleri ve çocukları sendikamızın diğer işyerlerindeki üyeleri demokratik kitle örgütleri ve kardeş sendikaların, bekleyişleri devam ediyor. Direnişteki arkadaşlarımızın morali son derece iyi, haklı davalarına olan inançları tamdır. Şu an en büyük sorun Gebze Emniyeti'nin içerideki işçi arkadaşlara yemek ve su ulaştırılmasını engellemesi ve fabrika önüne dayanışmaya gelen emek dostlarına düşmanca bir tutum sergilemesidir. Konfederasyon ve kardeş sendikaların desteği ile eylemimiz büyüyerek devam ediyor ve kazanana kadar da devam edecek.

"Eşlerimizin yanındayız!"

Sema: Eşim saat 07.00'de haber verdi. Saat 09.30'dan beri burada bekliyoruz. Eşim burada çalıştığından beri birçok hastalık geçirdi. Bu fabrikaya yıllarını verdiler. Sadece haklarımızı istiyoruz. Eşlerimizin arkasındayız. Onlar bizim için uğraşıyorlar.

Zekiye: Haberi aldığım gibi buraya geldim. Eşim ekmeğinin peşinde. O orada ben de buradayım. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Konuştuk onlarla iyilermiş. Mesailerle birlikte 15 saat çalışıyordu. Bel fitiği oluştu çalışma koşullarından kaynaklı. 13 yıldır bu fabrikada çalışıyordu. Bizler sabah geldiğimizde polis bizi engellemek istedi. Dediler ki gidin E-5'te bekleyin. Benim eşim 13 yıl E-5'te çalışmadı. Mutaş'ta çalıştı. O yüzden de burada bekleyeceğiz dedik ve buradayız. Onların hayatları bizim için her şeyden önemli.

Sevgi: Çalışırken zor yatıyordu. Yaşam çok zor. Çocuklarımız okuyor. Eşim en son işten çıkartılanlardan biri. 13 senedir çalışıyordu ve fabrikada fazlasıyla emeği var. Haklarımız istiyoruz sadece ve sonuna kadar arkasındayım.

Başka bir işçi eşi: Onlar orada dururken biz sıcak yataklarımızda bekleyemeyiz. Niye televizyonlar hiç göstermedi. Anca biz burada kendimizi öldüreceğiz o zaman gelir çekerler. Eşim orada haklarını istiyor. 400 TL kira veriyoruz, buradan aldığımız yetmiyor. Ekmekleri için oradalar. Bizler de destek olmak için buradayız. Haklarımızı versinler yeter.

Muazzez: Bir senedir mesai paralarını alamıyorlardı. Mesai ücretlerini vermek yerine senelik izne çıkartıyorlardı. 11 senelik işçi eşim. Parmağını kaptırdı makineye çalışırken. Fıtık oldu. Yükleme, pres sürekli üç işi birden yapıyordu ama tek maaş alıyordu. Kontrol şefi olarak gözükiyor. Sonrasında sendikaya üye oldu. Çocuklar okula gidiyor bu süreç başladığından bu yana derslerinde bile başarısı düştü. Onların psikolojisi bile etkilendi. Biz 7 kişilik aileye bakıyoruz. Eşimin işten çıkartılması bizi çok zor durumda bıraktı. Hastalanıyoruz doktora bile gidemiyoruz. Sonuna kadar destekliyorum. Buradan Mutaş patronuna sesleniyorum. İşçilerimizi geri alsın. Mesai ücretlerini versin. Bizler mücadelemizden vazgeçmeyeceğiz. Alinterimizin hakkını istiyoruz. Onlar devam etsinler bizler kuru ekmek de yeriz. Destek olmak önemlidir. Sendikaya üye olmasalardı daha kötü durumda çalışacaklardı. Tayyip Erdoğan oylama yaptı “iki sendikaya üye olabilirsiniz” dedi. Bizler bir sendikaya üye olduk, iki tanesine üye olsaydık demek ki Türkiye'den ihraç edeceklerdi.

Kızıl Bayrak / Gebze

Metal işçisi boyun eğmiyor

Akdeniz Çivi’de işten atma

Mersin’de kurulu Akdeniz Çivi Tel Nakliyat San. ve Tic. Ltd.Şti’nde Birleşik Metal-İş Sendikası’nda örgütlenen işçiler işten atıldı. 14 Ekim 2010 tarihinde çoğunluk tespiti için Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’na başvuruda bulunan sendika işten atma saldırısıyla karşılaştı.

Akdeniz Çivi patronu 26 Ekim gece vardiyasından itibaren işçileri tek tek yanına çağırarak başka bir firmaya geçmeye zorladı. Sendika üyesi işçileri, son zamanlarda faaliyeti durmuş olan Nail Çivi isimli firmaya geçirerek sendikal örgütlenmeyi kırmaya çalışan patronun bu çabası sonuç vermedi. Patronun dayatmalarına ve baskılarına karşı tok bir tutum alan işçiler başvuru formlarını imzalamayı reddettiler. İşçiler bu dayatmaya hayır dedikleri için patron Serhat Dövençi tarafından “pıllını pırtını topla çık dışarı” denilerek kapı önüne konuldular. Gece vardiyasında çalışan işçilerden 4’ü işten atılırken 27 Ekim günü ise gündüz vardiyasında çalışan 8 işçi işten atıldı. Atılan işçiler işbaşı yapma talebiyle fabrika önündeki bekleyişlerini sürdürüyorlar.

Kızıl Bayrak / Mersin

Net Civata’da yeniden iş durdurma

Geçtiğimiz ay, maaşlarının düzenli ödenmesi talebiyle iş durduran fakat sendikanın ve işyeri yönetiminin işbirliğiyle yeniden işbaşı yapmak zorunda kalan Türk Metal üyesi **Net Civata** işçileri kendilerine verilen vaatlerin yerine getirilmediği gerekçesiyle 26 Ekim sabahı yeniden iş durdurma eylemi başlattı.

İstanbul Küçükçekmece’de kurulu Net Civata’da maaşlarının yatmadığını öğrenen işçiler 26 Ekim sabahı işbaşı yapmadılar. Yaklaşık 1.5 saat sonra işçilerle toplantı yapan işyeri genel müdürü, maaşların en geç 27 Ekim akşamına kadar yatacağını, maaş günlerinde böyle birkaç günlük sarkmalar olabileceğini, bunun için üretimi durdurmamak gerektiğini ifade ederek bu durumda şirketin zarar edeceğini ve bunun sonucunda da daha çok sıkıntıya gireceklerini söyledi. İşçileri işbaşı yapmaya ikna etmeye çalıştı.

Maaşları yatırma sözü

Genel müdürün konuşması sırasında konuşmayan işçiler genel müdür gittikten sonra sendika temsilcisiyle ayrı bir toplantı yaparak işbaşı yapmak istemediklerini, fabrikanın yönetimine güvenmediklerini söylediler. Bunun üzerine sendika temsilcisi “karar sizindir” diyerek işçilerin inisiyatifine uymak zorunda kaldı. Saat 11.00’e doğru yeniden işçilerle toplantı yapan genel müdür maaşların 27 Ekim akşamı işçilerin hesaplarına yatırılacağını, yapılan eylemin bir mantığının olmadığını söyledi. Genel müdür, işçileri tehdit etmekten de geri durmadı. “Eğer çalışmak istemiyorsanız çalışmayın. Zaten bu şekilde çalışmamız zor” diyerek işçileri tehdit eden genel müdür toplantıyı terk etti. Bunun üzerine sendika temsilcisi ve işçiler kendi aralarında yaptıkları tartışmalarda, ayın 10’unda yapılacak ödemelerin de gecikmesi durumunda bu sefer kesinlikle işbaşı yapmayacaklarını dile getirerek fabrika yönetimine bir “şans” daha verelim dediler. Yapılan oylamada “çalışalım” ve “çalışmayalım” diyenlerin sayıları

aynı çıkınca sendika temsilcisi işbaşı yapalım çağrısında bulundu. “Yine aksama olursa yeniden iş durdurma eylemi yapabiliriz” diyen sendika temsilcisinin konuşmasının ardından Net Civata işçileri işbaşı yaptılar.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Anakonda patronu zor durumda

Kırklareli Lüleburgaz’da kurulu Anakonda Isıtıcı ve Pişirici Cihazları AŞ’de işten atılan Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi 6 işçinin direnişi 30’lu günlere ulaşmış bulunuyor. Her gün iş bitimine kadar fabrikanın önünde bekleyen işçilere içeride çalışan arkadaşları da öğle yemeklerinde, 15.00’teki çay molasında ve akşam çıkışında alkış ve sloganlarla desteklerini sunuyorlar. Gün boyunca içeride ve dışarıdaki işçiler birbirleri ile sürekli iletişim ve dayanışma içindeler.

İşten atma saldırısı ve direnişten önce fabrikada servis, esnek çalışma gibi birçok sorun varken direnişle beraber bu sorunların hepsi birkaç gün içerisinde çözülmüş durumda. Direnişin ikinci haftasında işçiler hiçbir mesaiye kalmamaya başladı. Bu durumdan kaynaklı Anakonda patronu işçilere ücretli izinler verdi. Daha sonrasında patronun direnen işçileri görmezden gelmesi üzerine, işyeri komitesi üretimi %20 düşürme kararı aldı. Fabrikadaki işçiler kendi inisiyatiflerini de kullanarak üretimi %50 oranında azaltmaya başladılar. Bu durumun üretimde büyük aksamalara neden olmasından dolayı işçilere birkaç günlük izinler verildi ve işyeri genel yönetim kurulu toplanarak sendika ile 28 Ekim Perşembe günü görüşme talep etti.

Direniş kazanana kadar sürecek

İşten atılan Anakonda işçileri; direnişlerinin bir hak arama mücadelesi olduğunu ve bunu sonuna kadar sürdüreceklerini ifade ediyorlar. Birleşik Metal-İş Trakya Şube Başkanı Hazır Duvar ise “bu işçi arkadaşlar geleceklerini ancak ve ancak örgütlülükle güvence altına alabileceklerinin farkındalar” diyerek

direnişin ve örgütlenmenin önemini anlatıyor. Yaş ortalamasının 22-30 olduğu bu fabrikada direnen işçiler içinden en kıdemlisi 6 aylık. Anakonda işçileri direnişlerine hergün işe giriş-çıkış saatlerinde ve çay molalarında söyledikleri “Asla yalnız yürümeyeceksiniz!” sloganı ile devam ediyorlar.

Ayrıca 25 Ekim günü DİSA Otomotiv’in TİS görüşmelerinden gelen işçi temsilcisi ve Birleşik Metal-İş Genel Sekreter Yardımcısı Mehmet Beşeli, Anakonda işçilerini ziyaret etti. DİSA Otomotiv işçi temsilcisi Anakonda işçilerine DİSA Otomotiv direniş sürecini anlattı ve destekçisi olduklarını ifade etti.

Kızıl Bayrak / Çorlu

MAS-DAF işçileri yürüdü

Birleşik Metal-İş Sendikası’nda örgütlendikleri için işten atılan MAS-DAF işçileri 20 Ekim akşamı fabrika önünden Düzce Anıt Park’a yürüdüler.

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin fabrika önünde gerçekleştirdiği destek ziyaretinin ardından başlayan eylemde DİSK pankartı taşındı. 2 Ağustos 2010 tarihinden itibaren direnişlerini sürdüren işçiler mücadele kararlılıklarını bir kez daha haykırdılar. Düzce Anıt Park’a yapılan yürüyüşün ardından burada basın açıklaması gerçekleştirildi. DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin de katıldığı eylemde Birleşik Metal-İş Genel Yönetim Kurulu ve sendika üyesi işçiler de yer aldı.

Sinter’de işe iade davası

İstanbul Ümraniye’de kurulu Sinter Metal’de işten atılan işçilerin işe iade davaları sürüyor. Birleşik Metal-İş Sendikası’nda örgütlendikleri için 22 Aralık 2008 tarihinde işten atılan Sinter işçilerinin yaklaşık 2 yıldır devam eden işe iade davasında yargı kararı bir türlü çıkmıyor. Dava kapsamındaki duruşmalardan biri de 22 Ekim günü Üsküdar Çiçekçi’deki 3. İş Mahkemesi’nde görüldü. Duruşmaları takip eden Sinter işçileri de adliye önündeydi. İşe iade davasının bir sonraki duruşması 13 Aralık 2010 tarihine ertelendi.

Emperyalizmin “son kahramanı” Lech Walesa Türkiye’de...**Karşı-devrimin tescilli uşağından yerli uşaklara nasihatler!..**

Geçtiğimiz haftanın ilgi çekici olaylarından biri Lech Walesa’nın Hak-İş’in 35. yıl kutlamaları için Türkiye’ye getirilmesi oldu. Kapitalizmin yarattığı “soğuk savaş kahramanları”ndan biri olan Walesa, ülkedeki türevleriyle biraraya gelerek bir dizi görüşme yaptı, nutuklar attı. Devlet Bakanı Egemen Bağış, Başbakan Tayyip Erdoğan ve Cumhurbaşkanı Abdullah Gül Walesa ile görüşmek için sıraya girdi.

Basında kahraman muamelesi gören, hakkında “eski sendikacı”, “eski işçi önderi” ve “eski devlet başkanı” sıfatları bonkörce kullanılan Walesa’nın bu görüşmeleri sırasında “tecrübelerini paylaştığı” söylendi. Bu kadar pohpohlanan, hem devlet görevlileri hem de Hak-İş ağaları tarafından yere göğe sığdıramayan Walesa’nın kimliğine ve Türkiye’de ne aradığına yakından bakmakta fayda var.

“Soğuk savaş”ın zoraki kahramanı

Soğuk savaş yılları boyunca emperyalist sistem pek çok kahramana ihtiyaç duymuştu. “Kızıl tehdit”e karşı mücadele veren bu kahramanlar adeta özgürlük savaşçısı gibi lanse edilirler, revizyonist rejimlerin sorunlarını ve eksiklerini kullanarak kapitalizmin ve liberalizmin bayraktarlığını yaparlardı. Aleksandr Soljenitsin, George Orwell gibi pek çok isim CIA fonlarının da yardımıyla kalemlerini anti-komünizm için oynatırken Lech Walesa gibi bazıları da doğrudan bu pratik içinde yer alır ve bürokratik rejimlere karşı örgütlenmelere girişirlerdi. Hepsinin hareket noktası aynıydı. Sözde komünistlerin baskıcılığına karşı batının, yani liberalizmin özgürlükçülüğünün bayraktarlığını yaparlardı.

Walesa, Gdansk’ta bir tersane işçisi iken siyasal hayatına başlar. Burada, Polonya’da hüküm süren revizyonist bürokratik rejimin olumsuz politikalarına karşı biriken hoşnutsuzluğu gerici kanallara akıtmak için çaba gösterir. Ekonomik talepler, katolik motifler ve kaba anti-komünizm üzerinden işçileri biraraya getirerek Dayanışma Sendikası’nın (Solidarność) temellerini atar. Sendika batının da desteğini alarak hızla gelişir ve anti-komünist bir odak halini alır. Walesa ise bu sendikanın başkanı olarak bir işçi önderi konumuna yükselir, işçilerin yaşadıkları toplumsal sorunlara olan tepkilerinin sözcüsü pozlarına bürünür. Özellikle kapitalist dünya Walesa’yı bir özgürlük savaşçısı olarak sunmakta, boy boy fotoğrafları gazetelerde, dergilerde yer almaktadır. Özellikle 1981’de Papa 2. John Poul’ün desteğini alarak etkisini artırır.

89’ çöküşünün ardından Polonya da dönüşümden nasibini alır ve yıllardır “demokrasi” ile “özgürlük” sözcüklerini ağızdan düşürmeyen Walesa popüleritesinin de etkisiyle devlet başkanlığına seçilir. Seçilir seçilmez ilk icraatı ise klisenin desteğini alarak kürtaşı yasaklamak olur. Walesa dönemi ülkenin kapitalizme teslim olduğu, tüm kamu varlıklarının yağmalandığı, ücretlerin yarıya düştüğü, sosyal hakların gaspedildiği ve yozlaşmanın-gericiliğin had safhaya ulaştığı bir dönem olarak geçer. Aldığı desteği hızla kaybeden Walesa ise yeniden girdiği başkanlık seçimlerinde binde bir oy dahi ancak alabilir.

Bugün ise Polonya burjuvazisi, Walesa’nın mirasını daha da ileriye götürüyor, baskıcı yasalar ve yasaklar birbirini izliyor. Che tişörtü giymek, komünist yayınlar bulundurmak suç sayılıyor. Emperyalizme kölelik ise füze kalkını projesinde yer alarak perçinleniyor. Kısaca Walesa Polonya işçi sınıfı üzerinde uğursuz rolünü oynadıktan sonra bir kenara atıldı. Bugün ise Walesa AB Düşünce

Grubu Üyesi sıfatıyla dünyayı gezip karanlık tecrübelerini paylaşıyor, demokrasi masallarını bu kez de AB sosuna bulayıp pazarlıyor.

Walesa’yla “sendikacılık” konuştular

İşte bu kirli geçmişi ile tanınan şahıs Hak-İş’in ve Devlet Bakanı Egemen Bağış’ın özel davetiyle Türkiye’ye geldi ve eski düşüncelerini bir kez daha ortaya saçtı. Zaman gazetesinde “*Nobel’li efsane sendikacı*” diye sunulan Walesa Hak-İş Konfederasyonu ve Avrupa Birliği Genel Sekreterliği tarafından ortaklaşa düzenlenen “*Demokratikleşme, Haklar, Özgürlükler ve AB: Solidarnosc’ten AB Üyeliğine Polonya Deneyimi*” başlıklı panelde söz aldı.

Walesa’dan önce konuşan Hak-İş Genel Başkanı Salim Uslu, ihanetçi sendikacılık vizyonunu fazla yoruma dahi gerek olmaksızın özetledi ve Walesa’yı niye çağırdıkları sorusunu da yanıtlamış oldu. Sıradan bir AKP bürokrati gibi konuşan Uslu, uluslararası ilişkiler ve AB sürecini hükümet cephesinden değerlendirdi, destek sözü verdi.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer ise Hak-İş’in “yapıcı ve uzlaşmacı” çizgiye sahip olduğunu, patronlarla işçilerin arasını bulmayı amaçladığını belirterek, referandumda kendilerini ve özelleştirmeleri desteklemesini öve öve bitiremedi. Dinçer’in eksik bıraktığını ise Devlet Bakanı Egemen Bağış tamamladı ve Hak-İş’in daha uzun yıllar hizmet etmesini arzuladıklarını dile getirdi.

Walesa ise konuşmasında kendinden bekleneni yaparak onu çağırınların yüzünü kara çıkarmadı. Sendikaların zararlı virüsler değil, yaşadığı organizmaya fayda sağlayan bakteriler olması gerektiğini söyleyen Walesa “Pozitif sendikacılık” çağrısı yaptı. Walesa ayrıca “*Bugün yapılan grevin hesabını yarın torunlarımız sorabilir. Niye grev yaptın diyebilirler*” sözleriyle mücadele anlayışını gösterdi.

Walessa’nın bayrağı Uslular’ın elinde

Walesa’nın kendi ülkesindeki rolünün sona erdiğini görüyoruz, ancak o bugün gericilerin, işçi düşmanlarının, emperyalizm şakşakçılarının idoli olmayı sürdürüyor. Öyle ki Polonya için felaketten başka anlam taşımayan bu şahıs Türkiye’ye bir sendikanın davetlisi olarak geliyor ve sendikal mücadele ile ilgili ahkam kesiyor.

Walesa belki kurnaz, hırslı ve fırsatçı bir kişi olarak çoktan tarihin çöplüğüne yuvarlanmış görünüyor. Ancak Walesa’nın düşünceleri ve eylemi, bugün Hak-İş gibi aşağılık sendikal anlayışlarda, gerici rejimlerde kendini yaşatmayı sürdürüyor. Uslu gibi işçi düşmanları Walesa’nı bıraktığı bayrağı taşımaya devam ediyorlar.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Yabancı askeri işyerlerinde TİS

Adana İncirlik, Ankara ve İzmir’de bulunan yabancı askeri işyerlerinde çalışan yaklaşık 1200 **T. Harb-İş** üyesi adına sürdürülen toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlandı.

Toplu iş sözleşmesi ile ücret artışları enflasyon faktörü dikkate alınarak arttırılırken ihbar tazminatı süresi 10 yıl ve daha fazla çalışan işçiler için 12 haftadan 13 haftaya çıkartıldı. Toplu sözleşmeyle geçici görev ve harcırah tutarları büyükşehirlerde 194 TL’ye, diğer şehirlerde ise 134 TL’ye yükseltilirken her üyeye refah payı olarak toplam 1600 dolar ödenecek.

Maden işçileri iş bıraktı

Zonguldak’ta, Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Üzülmüş Müessese Müdürlüğü’ne ait maden ocağında çalışan taşeron işçiler iş bıraktı.

Üretim öncesi galeri açma, taban sürme gibi hazırlık işlemlerini yapan maden işçileri ücretlerini tam ve zamanında alamamalarının yanı sıra 2 yıldır zam almamalarına da tepki gösterdi.

Tam ücretlerini en son geçtiğimiz mayıs ayında 30 işçinin katledildiği Karadon’daki patlamanın sonrasında, sadece iki ay aldıklarını söyleyen işçiler yeni ücretlerinin de Kurban Bayramı’nda ödeneceği haberini alınca iş bıraktı.

İşçiler, normalde 1000 TL olan ücretlerinin her işçi için farklı miktarlarda ve daha az ödendiğini söylüyorlar. Maden işçileri, çalışma saatlerinin de yasadışı biçimde 8 saatten 10 saate çıkarıldığını belirtiyorlar. Taşeron firmaya bağlı olarak çalışan 140 işçi, ücret alacakları ödenene kadar mücadeleyi sürdüreceklerini belirtiyor.

Gebze İşçi Kurultayı gerçekleşti

Gebze’de metal, petrokimya, belediye, cam ve eğitim gibi farklı işkollarında çalışan işçi ve emekçiler 24 Ekim Pazar günü kurultayda buluştu.

Özgür Müftüoğlu’nun ardından Çayırova Belediyesi İşyeri Temsilcisi Yusuf Akar da, sendika içi demokrasiye değindi. **Mutaş işçisi** ise direniş süreçlerini aktardı.

Çelik-İş Sendikası’nın örgütlü olduğu **Fen-İş Alüminyum**’dan bir işçi de örgütlü ve örgütsüz işçilerin sorunlarına gerçek çözümler üretilmesini temenni etti. Sendikal bürokrasiye karşı güçlü bir mücadelenin yaratılması gerektiğini vurguladı.

Çizmeçi Gıda işçileri adına da kurultayda konuşma yapıldı.

Sabri Topçu, Petrol-İş’te örgütlü Enplast, Alpla işyeri temsilcileri ve Merbolin Boya’dan bir işçi de söz aldı.

Kurultayın ikinci bölümünde söz alan ÇEL-MER direnişçisi **Mahmut Koç**, direniş süreçlerinde kimseyi dışlamadıklarını sınıftan yana olan herkesten bir şeyler öğrendiklerini vurguladı. Kurultay çalışmalarının bundan sonraki aşamalarına Gebze’de bulunan ilerici devrimci kurumların da dahil olması gerektiğini belirtti.

Eğitim Sen Gebze Şube Başkanı **Orhan Kaya**’nın da söz aldığı kurultayda konuşan **BDSP çalışanı**, sendikal bürokrasiye karşı işçi sınıfının kendi taban örgütlülüklerini oluşturması gerektiğine dikkat çekti. Kurultayın güvence altına alınmasının, ortak mücadele iradesini yansıtacak bir işçi platformundan geçtiğini söyledi.

Petro-kimya sektöründe çalışan iki işçinin daha söz aldığı kurultay divan üyelerinin konuşmalarıyla devam etti. Kurultay, sonuç bildirgesi taslağının oylanması ile son buldu. Kurultaya yaklaşık 250 işçi ve emekçi katıldı.

Tek Gıda-İş'in “tecrit” kampanyası sürüyor...

İşçi sınıfının mücadele tarihine ‘altın harflerle’ kazınan TEKEL direnişini ortada bırakan Tek Gıda-İş ağaları kendini aklama telaşında. Tek Gıda-İş’in, TEKEL’deki mücadele sürecini yargı kararlarına endekslemesine ve ortaya koyduğu eylem takvimini hayata geçirmemesine tepki gösteren öncü TEKEL işçileri Tek Gıda-İş tarafından tecrit edilmek isteniyor.

4 Ekim günü Tek Gıda-İş’in İstanbul 4. Levent’teki genel merkezi önüne çadır kurularak başlatılan mücadeleyi hazmedemeyen Tek Gıda-İş Sendikası, karalama kampanyasına son açıklamasında da devam etti.

21 Ekim 2010 tarihli sendika açıklamasında TEKEL işçilerinin yürüttüğü mücadele “provokasyon” olarak nitelendirildi.

“Yıllardır öncü rolü” üstlendiğini iddia eden Tek Gıda-İş Sendikası, TEKEL’deki mücadelenin, “onurlu bir sendikal duruşun, ödün vermez bir kararlılığın en somut ifadesi” olduğunu ileri sürdü.

78 günlük direnişin sonunda kamuoyuna duyurulan eylem takviminin “dondurulması”na da “açıklık” getiren Tek Gıda-İş Sendikası, konunun İdari Dava Daireleri Kurulu tarafından Anayasa Mahkemesi’ne taşınmış olması nedeniyle böyle bir kararın alındığı savunusunu yaptı.

Anayasa Mahkemesi’ndeki yargılama sürecini “itidal ve sağduyu ile bekleme kararında” olduğunu duyuran sendika, üyelerine “olası ve çalışanların lehine çıkacak bir karar sonrasında hak kaybına uğramalarını engellemek açısından 4/C statüsüne müracaat etmelerini telkin” ettiğini bir kez daha itiraf etti.

Tek Gıda-İş hezeyan içinde

Tek Gıda-İş’in açıklamasının son bölümü ise sendikal bürokrasiye ve 4/C köleliğine karşı mücadeleyi sürdüren TEKEL işçilerini karalamaya yönelikti.

Tek Gıda-İş’in, “TEKEL işçilerini sahipsiz bıraktığı” yönündeki değerlendirmeyi reddeden sendikanın açıklamasında şu ifadeler yer aldı:

“Hal böyle iken, **TEKGIDA-İŞ’in** “**TEKEL işçilerini sahipsiz bıraktığı**”, iddialarıyla yola çıkan bazı kişiler, sendikamızın tüm mücadelecileri geçmişini ve sınıfsal çıkarlar adına başardıklarını yok sayıp; **TEKEL işçilerinin mücadelesini kendilerinin sürdürdüğü** söylemleriyle, bu mücadeleye gönül ve destek vermiş emek dostlarını da yanına alma girişimlerinde bulunarak, kamuoyunu yanıltmaya çalışmaktadırlar.

Tüm kitlesel eylemler ve mücadeleler esnasında, hareketi amacı dışına çıkarmak isteyen veya bu işten kişisel hesaplarla nemalanmaya çalışan bir takım art niyetli kişilerin olması son derece olağan bir durumdur.

TEKGIDA-İŞ Sendikası olarak, geçmişte yaşadığımız ve bundan sonra da karşılaşacağımıza emin olduğumuz bu tür provokasyonlara prim vermemek kararlılığımızı taşıyoruz.

Sendikamızın mücadelecileri ruhu, bütünlüğümüze ve sınıfsal dayanışmamıza zarar vermek çabasında olan kişi ve kişilerden etkilenmeyecek kadar güçlüdür. Hedefimiz, üyelerimizin ve sınıfımızın çıkarları için azimle mücadele etmektir.

TEKEL işçilerinin hakları da bu ilke çerçevesinde sonuna kadar takip edilecek, hukuki süreç sonunda

ortaya çıkacak neticeye göre yeniden durum değerlendirmesi yapılacaktır.”

TEKEL işçilerinin mücadelesi sürüyor...

TEKEL işçileri, 23 Ekim günü meşaleleriyle Şişli sokaklarını aydınlattılar. Tek Gıda-İş yönetiminin sendikal ihanetini teşhir etmek ve 4/C dayatmasını kabul etmeyeceklerini haykırmak için Şişli AKP İlçe binasına yürüten TEKEL işçilerine ilerici ve devrimci güçlerden, emek ve meslek örgütlerinden da yoğun destek geldi. Şişli camii önünden Mecidiyeköy’deki AKP ilçe binasına gerçekleştirilen yürüyüşe, **BDSP**, Halk Cephesi, + **İvme Dergisi**, Kaldıraç, **Mücadele Birliği**, Çağrı ve **ÖDP** dövizleriyle katıldı. **BES**, Eğitim-Sen, **Genel-İş**, Limter-İş, **Tekstil-Sen** ve Tez-Koop-İş sendikalarından temsilcilerin de destek verdiği eyleme **HSGGP** bileşeni birçok örgüt de katılım gösterdi.

BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan, Paşabahçe direnişçisi Türkan Albayrak ve TÜBİTAK direnişçisi Aynur Çamalan da eyleme katılarak, TEKEL işçileriyle kol kola yürüdüler.

Saat 18.30’da Şişli camii önünde biraraya gelen TEKEL işçileri, destekçi kurumlardan katılımcılarla birlikte Mecidiyeköy’de bulunan Şişli AKP ilçe binasına doğru yürüyüşe geçtiler. Meşalelerle gerçekleştirilen yürüyüş sırasında en önde “TEKEL direnişi şehidi Hamdullah Uysal ölümsüzdür” şiarlı pankart taşınırken, hemen arkasında “İş ve güvenceli iş ortamı için 4/C’ye hayır! / TEKEL işçileri” pankartı yer aldı. Yolun tek şeridinin trafiğe kapatıldığı eyleme çevredeki işçi ve emekçiler de ilgi gösterdi.

Söz direnişi işçilerde

Yürüyüş, AKP binası önüne kısa bir mesafe kala çevik kuvvet polislerince kurulan barikat önünde sonlandırıldı. Polisin tutumunu teşhir eden konuşmaların ardından, eylemcilerin barikat önünde oturumlarıyla açıklama programı başlatıldı.

Direnici işçilerin konuşmalarıyla başlayan programda Paşabahçe direnişçisi Türkan Albayrak, BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan ve Aynur Çamalan söz aldı.

Konuşmaların ardından TEKEL işçileri adına basın açıklamasını Samsun Bafra’dan TEKEL işçisi Hüseyin Bozkurt gerçekleştirdi. Özelleştirmeci AKP hükümetinin fabrikalarını kapatarak 10 bin 500 işçiyi

kapının önüne koyduğunu ve işçilere 4/C denilen kölelik sözleşmesini dayattığını ifade eden Bozkurt, bu dayatmaya boyun eğmediklerini ve eğmeyeceklerini söyledi.

Mücadelelerinde önlerine çıkan en büyük engellerden birisinin Tek Gıda-İş sendikası olduğunu söyleyen Bozkurt, içlerinden çıkardıkları sendika yönetiminin AKP hükümetiyle işbirliği yaparak mücadelenin büyümesini engellediğini belirtti. Bozkurt, 21 Ekim günü yaptığı açıklamayla “TEKEL mücadelesinin titiz takipçisi” olduğunu belirten Tek Gıda-İş Genel Merkezinin mücadeleden kaçtığına ve işçilerin mücadelesini karaladığına dikkat çekti. Tek Gıda-İş’in ve Mustafa Türkel’in kendilerini iyi tanıdığını belirten Bozkurt, “Bugün bizi tanımadıklarını söylemeleri, demagojinin ta kendisidir” dedi.

Tek Gıda-İş yönetimine “Sermayenin mi yoksa emeğin mi yanındasınız?” sorusunu soran Bozkurt, sözlerine şöyle devam etti:

“Tütün kota getirildiği zaman, Alkol ve Sigara Fabrikaları satılırken neden “kuzuların sessizliği”ni oynadığınız? 2008 yılının Ocak ayında yapılacak olan Sigara pazarlama A.Ş ihalesi Şubat ayına ertelendiğinde 1 ay boyunca bunları sattırmamak için neden çaba sarfetmediniz? Bugün Çizmecici Gıda’da, Tek Gıda-İş’te örgütlendikleri için işten atılan 33 işçiye; “mücadeleyi alanlarda sürdürüleceğiz” diyerek direnişi 16. gününde bitiren yine Tek Gıda-İş sendikası değil mi?”

Mustafa Türkel’i ve Tek Gıda-İş yönetimini yaptıklarından dolayı kınadıklarını belirten Bozkurt, “Bugün TEKEL mücadelesini sendika yönetimi sürdürmüyor. Tek Gıda-İş yönetimi mücadeleden havlu attı. Mücadeleyi fikren, vicdanen, insanlık adına ve işçi sınıfının çıkarları uğrunda sürdüren 2. TEKEL Direnişi’nin mimarı bir avuç işçidir” dedi.

Birleşik mücadeleye!

Tek Gıda-İş bürokratlarının, TEKEL işçilerinin mücadele sürecindeki ihanetlerini teşhir eden sorularla açıklamasını sürdüren Bozkurt, haklarını ve soruların cevaplarını alana kadar mücadelelerini sürdüreceklerini belirtti. Açıklamanın ardından, TEKEL işçilerinin bundan sonra her pazar saat 18.30’da Galatasaray Meydanı’ndan Taksim Meydanı’na yürüyecekleri duyurularak eylem sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kapitalizm işçi kaniyla besleniyor...

Krom madeninde iş cinayeti

26 Ekim akşamı Bursa'da bir krom madeninde halat kopması nedeniyle 2 maden işçisi yaşamını yitirdi.

Orhaneli'ne bağlı Akçabükköyü köyünde bulunan krom madeninde akşam saat 20.00 sıralarında halatı kopan vagon yaklaşık 70 metre aşağı düştü.

Vagonda bulunan 4 işçiden 2'si atlayarak kurtulurken yaralanan diğer 2 işçi arama kurtarma ekipleri tarafından madenden çıkarıldı. Yaralı işçilerden Akın Deniz hastaneye kaldırılırken, Ramazan Satık hastanede hayatını kaybetti.

Özel madende iş cinayeti

Zonguldak Ereğli'de özel bir maden ocağı maden işçisine mezar oldu. Armutçuk Türkiye Taşkömürü Kurumu'na (TTK) bağlı HEMA'da meydana gelen göçük nedeniyle bir işçi yaşamını yitirdi. TTK'dan emekli olduktan sonra özel bir şirkette çalışmaya başlayan 57 yaşındaki **Hüseyin Taşçı**, saat 10.30 sularında meydana gelen göçüğün altında kaldı. Olay yerinde hayatını kaybeden Taşçı'nın cesedi otopsi yapılmak üzere Ereğli Devlet Hastanesi morguna kaldırıldı.

Taşeronlaştırma can aldı

Mersin Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü (MESKİ) çalışmalarını yürüten taşeron firma bünyesinde çalışan İzzet Han (49) ve Uğur Özveren (53) isimli işçiler göçük altında kalarak yaşamını yitirdi.

Çevredekilerin 155 Polis İmdat telefonuna bildirimi üzerine olay yerine ekipler gönderildi. Çalışmalar sonucunda göçük altından işçilerin cesetleri çıkartıldı. Cenazeler, Mersin Devlet Hastanesi morguna kaldırıldı.

Haydarpaşa'da iş cinayeti

TCDD Haydarpaşa Garı Bakım Atölyesi'nde çalışan elektrik teknisyeni iş cinayetine kurban gitti. İki vagon arasında çalışan teknisyen, trenin hareket etmesiyle tren tamponları arasında sıkışarak can verdi. 24 Ekim günü saat 12.00 sıralarında elektrik ustası 55 yaşındaki Kadri Yılmaz Adapazarı Ekspresi'nin vagonlarını bağlarken, öndeki tren aniden hareket etti. Başı iki tren arasındaki tamponların arasına sıkışan Kadri Yılmaz hayatını kaybetti.

İnşaatta iş cinayeti

Bağcılar'daki bir inşaatta, beton pompasının kırılan bom kolunun iki işçinin üzerine düşmesi sonucu işçilerden biri öldü, diğeri yaralandı. Mahmutbey Merkez Mahallesi Küçük Halkalı Caddesi'nde yaşanan iş cinayetinde, Yusuf Menek hayatını kaybetti. Kolu kopan Yalın Aktaş isimli işçi ise ambulansla hastaneye kaldırılarak ameliyata alındı.☐☐

Maden işçisi intihar etti

Bartın'da, Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Amasra Müessese Müdürlüğü'ne ait maden ocağında çalışan 38 yaşındaki Muzaffer Kaya çalıştığı madende yaşamına son verdi. Kaya'nın intihar nedeninin, kredi borcunu ödeyememesi olduğu belirtildi. 26 Ekim sabahı maden ocağına gelen arkadaşları Kaya'yı kanlar içerisinde buldu. Gece vardiyasında çalışan Kaya'nın kafasına dayadığı tüfeği ateşleyerek intihar ettiği saptandı. Kaya'nın, bankadan çektiği 13 bin lira kredi borcunu ödeyemediği için bunalıma girdiği ve bu yüzden intihar ettiği söylendi.

BETESAN direnişiyle dayanışma yürüyüşü

BETESAN direnişinin 75. gününde Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) tarafından örgütlenen eylem 24 Ekim günü saat 19.00'da Kartal City Bank önünde başladı.

“*BETESAN direnişinin 75. günü! İnsanca yaşam ve çalışma koşulları istedi, işten atıldı!.. Zeynel Kızılaslan işe geri alınsın! / TİB-DER*” pankartının açıldığı eylemde TEKEL işçileri de sendikal bürokrasiyi teşhir eden dövizleriyle katılım sağladılar. OSİM-DER, BDSP, Kartal Kaldıraç okurları, DİSK Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası Bölge Başkanı Veysel Demir, Tüm Bel Sen 3 No'lu Şube Başkanı Hasan Güzel, Tüm Bel Sen Kadıköy, Kartal ve Maltepe işyeri temsilcileri de eyleme destek verdi. “TEKEL-BETESAN omuz omuza!” sloganı yürüyüşün temel sloganlarından biri oldu.

Toplanma yerinde polisle yaşanan gerginliğin ardından başlayan yürüyüş coşkulu sloganlar eşliğinde Kartal Meydanı'na kadar sürdü. Eylem aynı zamanda sınıf dayanışmasının anlamlı örneklerinden birine de sahne oldu. “TEKEL-BETESAN omuz omuza!” sloganı yürüyüşün temel sloganlarından biri oldu.

BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan'ın, “*Direnişimin 75. Günü.. İşimi geri istiyorum*” dövizleriyle katıldığı yürüyüşte ayrıca TİB-DER imzalı “Tersanelerde al kanımızı içmekse vatan...”, “Artık ölmek istemiyoruz”, “Yaşasın işçilerin birliği”, “İşçi katili patronlar yargılsın” dövizleri dikkat çekti.

Kartal Meydanı'nda gerçekleştirilen basın açıklamasından önce söz alan TİB-DER Başkanı **Zeynel Nihadioğlu**, kuralı ve kölece çalışma koşullarına karşı mücadele çağrısı yaptı.

“Sadece kendim için direnmiyorum”

BETESAN'daki direniş sürecini ve Tuzla tersanelerindeki çalışma koşullarını aktaran
Ücretsiz PDF Kitap Arslvi - <https://rantey.org>

Kızılaslan ise, direnişe çıkma nedenlerini sıraladı. Direnişle dayanışmayı büyütme çağrısı yapan Kızılaslan, süren direnişlere vurgu yaptı. Ardından basın açıklamasını okumak üzere sözü BETESAN direnişçisine bıraktı.

Kızılaslan şunları söyledi: “*Ben sadece kendim için değil, yaşamı cehenneme çevrilmiş onbinlerce tersane işçisi ve kölelik koşullarına mahkum edilmiş milyonlarca işçi ve emekçi adına direniyorum. Bu sebeple BETESAN direnişi hepimizin direnişi ve onurudur. Buradan tüm işçi-emekçileri ve ilerici-devrimci kurumları BETESAN direnişi ile dayanışmaya ve bu direnişi sahiplenmeye çağırıyorum.*”

Arslan: Birleşik mücadeleye!

TEKEL işçisi Metin Arslan'ın konuşmasında ise güvencesizleştirmeye karşı birleşik mücadele vurgusu vardı. 4 Ekim'den beri Tek Gıda-İş Sendikası önündeki bekleyişlerine devam ettiklerini söyleyen Arslan, 4/C'ye karşı mücadelelerinin sendika yöneticileri tarafından ortada bırakılmasının hesabını sorduklarını söyledi.

Kızıl Bayrak / Kartal

BETESAN direnişiyle sınıf dayanışması büyüyor...**“Birleşen işçiler yenilmezler!”**

Tuzla tersaneler cehenneminde karşılaştığı işten atma saldırısına dişle diş mücadeleyle yanıt veren BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan, güncesi aracılığıyla direnişinden kesitler paylaşmayı sürdürüyor. Direnişle sınıf dayanışması her geçen büyüyor.

70. gün

(...) Daha önce mücadele deneyimleri yaşamış birisi, bizden emekçilerdensiniz diyor. Hükümetin politikalarını eleştiriyor, emekten yana insanların çok dağınık olduğundan bahsediyor. Eskilerde yaşanan o güce tekrar ulaşamayacağını ısrarla iddia ediyor. Bu kadar eleştiriyorsunuz da ne yapıyorsunuz diye soruyorum değiştirmek için, hiçbir şey olmaz ki diyor. Hiçbir şey olmayacak bir şey için neden kafa yoruyorsunuz, kafa yoruyorsanız da neden bir şey yapmıyorsunuz? Bizler burda sizin değindiğiniz konuların değişmesi için bir şeyler yapıyoruz o kadar umutsuz değiliz dedim.

(...) Duvarda yazan “direniş” yazısını gören bir işçi ne direnişi diye sordu. Ben de anlattım. Koskoca çadırı görmemesi, duvarda yazan ufak direniş kelimesini görmesi şaşırttı beni. Şeker-İş Sendikası’nda işyeri temsilciliği yapmış. Daha önceki işçilik hayatının artık olmadığından bahsediyor. (...) Öğle yemeğine çıkmış işçiler çimenlikte güreş tutuyorlar. Birbirlerini yıkamıyorlar. Betesan patronu da karşıda odasında volta atıyor. Yaz havalarından kalma bir sıcaklık var. Ellerinde yeni işe girmek için çıkardıkları akciğer filmleri olan iki işçi kafalarını kaldırıp bakıyorlar. “İnsanca yaşam ve çalışma koşulları istiyoruz” pankartına bakıyorlar. Evet, böyle olması gerekli diye bakınıyorlar, çadıra dönüp kolay gelsin abi deyip geçip gidiyorlar. (...)

71. gün

(...) Metal İşçileri Birliği’nin, Türk Metal Sendikası önünde yapacağı basın açıklamasına katılmak için Şirinevler’e gidiyoruz. Yoldaşlar çadırdalar. Şirinevler meydanında toplanıp sloganlarla sendika binasının önüne doğru yürüyüşe geçiyoruz. Yürüyüşte büyük ihtimal saldırı olacağını düşünüyoruz. Polis abluka altına almış durumda. Gerilimli bir hava hâkim. Metal sektöründe yaşanan TİS süreci sadece metal işçilerini değil bütün işçilerin yaşam koşullarını belirleyen bir görüşme o yüzden kazanım her işçinin hanesine yansıyor. (...) Çadıra geldiğimizde akşam olmuş, işten çıkan işçi arkadaşlarla sohbet ediyoruz. Yeni pankarta bakarak geçiyorlar. Bir işçi arkadaş sorunlara karşı ne kadar duyarsız bir toplum olduğumuzdan bahsediyor. Bunu değiştirmenin zor olduğunu söylüyor. Biz değiştirmek için irade koymuşuz eğer sen de değişmesini istiyorsan yanımızda yer al diyorum. Basın açıklamasına çağırdım. (...)

72. gün

(...) Günlük gazetelere bakıyoruz. Kitap okumaya dalmışız. Yıldız Teknik Üniversitesi’nde direnişte olan öğrenci arkadaşımızın destek eylemine gitmek için hazırlanıyoruz. Parasız, anadilde, bilimsel eğitim için bildiri, afiş çalışması yaptığı için soruşturma açılmış ve okuldan uzaklaştırılmış. Tek başına üniversitenin uyguladığı bu kuralı uygulamalara karşı direniyor. Sermaye sınıfı fabrikalarda, tersanelerde işçilere

kölece yaşamı, açlığı, işsizliği dayatırken işçi emekçi çocuklarına geleceksizliği dayatıyor.

(...) Öğrenci arkadaşlara direniş sürecini anlattım. Onlar da üniversitelerde yaşanan süreçlerden bahsettiler. Direniş alanına dönmek için ayrıldık. Direniş çadırına Tuzla’ya geldiğimizde akşam olmak üzereydi. Tek başına Gebze’de direnen işçi arkadaş bizimkileri aramış. Ben eylemde olduğum için görüşemedim en kısa zamanda ziyarete gideceğim. Nurçehre arkadaş aradı sağolsun bizi yalnız bırakmıyor gelmesede de arıyor. Haydar abi uğradı sohbet ettik biraz tersanede çalışmış bugün. Ücret sorunu yaşayan bir işçi arkadaş uğradı. Nasıl bir yöntem izlemesi gerektiğini anlatıyoruz. Kimseye hakkını yedirmemesi gerektiğini ve el pençe durmamasını alinterimizi katillerden onların yardakçıları simsar (taşeron) lardan söke, söke almamız gerektiğinisöyledik. Direniş çadırını toparlayıp derneğe geçtik.

73. gün

(...) Gebze’de direnişte olan Mutaş işçilerinin yanına gittim. Pazar günü yapacağımız basın açıklaması için çağrı yaptım. Direniş üzerine konuştuk. Sınıf dayanışmasının büyütülerek direnişlerin kazanıma doğru daha hızlı ilerletilmesi üzerine konuştuk. Hukuksal süreçlere sıkıştırılarak bu direnişlerin sönümlenmemesi, eylemli süreçleri arttırarak yapılan bu haksızlıkların alanlara taşınması üzerine konuştuk. Çağrımızı yaptıktan sonra direniş çadırımıza döndüm.

Ağır bir hava var Tuzla’da, yağmur yüklü bulutlar ve karın soğunu getiren bir rüzgâr var. BETESAN patronu camdan sürekli çadırı izliyor. Odasında volta atıyor, sıcak klimalı odasında rahatı kaçmış gibi dolaşıyor. Çadıra gelen işçi arkadaşlara neden direnişe geçtiğimi anlatıyorum. Herkese tek tek anlatıyorum. (...)

74. gün

Sabah çadırı kurduktan sonra, işçi arkadaşlara basın açıklamasının çağrısını yaptım. Tüm Bel Sen’den Hasan Hocam beni aradı. Beraber kahvaltı yapmak için sendikaya çağırdı beni. Tüm Bel Sen sendikasına sabah kahvaltısına gittim. Temsilciler toplantısında basın açıklamasına çağrı yaptım.

Direniş alanına geldiğimde Gebze Organize’de tek başına direnişte olan Saim arkadaş ziyarete geldi. Onunla süreçlerimiz üzerine konuştuk. Kendi sürecini bize aktardı. Sınıf mücadelesinin ve dayanışmasının yükseltilmesi gerektiğine değindi. Sürecin orada daha

farklı ilerlediğinden bahsetti. İş olduğu için erken kalktı, ben de en kısa zamanda onun yanına uğrayacağım. Bugünün cumartesi olması nedeniyle her cumartesi bizi ziyarete gelen Nurçehre arkadaşımız bizi ziyarete geldi. Kendisinin yaptığı yemeklerden getirmiş, çok güzel yemekler yapıyor. Sohbeta daldık. Benim için, aslında tersanelerde sömürüye maruz kalan tüm işçiler için bir yazı yazmış çok hoşuma gitti. Teşekkür ediyorum kendisine. Çadırı birlikte toparlayıp derneğe geçtik.

TEKEL işçilerinin Şişli camiden AKP binasına yaptığı yürüyüşe katılmak için yola erken çıktık. İstanbul trafiğine yakalandık ama erken çıkmamızdan kaynaklı tam zamanında oradaydık. Birçok direnişçi arkadaş TEKEL işçilerinin eylemindeydi. Kitlenin toparlanmasıyla yürüyüş başladı. Ben de bir konuşma yaptım. Pazar günü yapacağımız basın açıklamasının saatini yanlış söylemişim. Heyecandan herhalde.

75. gün...

Bugün biraz geç kalmışız, dünden kalan yorgunluğun etkisinden olmalı. Alelacele çadırı yerine kuruyoruz. HSGGP 1. bölgenin çıkardığı bildiriye sabah çadırın önünde dağıtmaya başladık. İşçilerle dağıttığımız bildiriler üzerine konuşuyoruz. (...) BETESAN’dan işçi arkadaşlar aradılar, geçen cumartesi günü yapılan baskılara karşı eylem yapmışlar. Keyfi şekilde düzenlenen çalışma saatlerini protesto etmek için cumartesi öğlen sonu işe çıkmamışlar. Yine hakkını arayan işçilere, yapılan uygulamalara uyulmadığı takdirde işten atma tehditleri savurulmuş. İşçiler saatleri düzelttirmişler, ama hala ücretlerde değişiklik yaptıramamışlar. BETESAN işçileri öğrendiklerini uygulamaya devam ediyor. Betesan patronu yaptığı her haksız uygulamanın karşılığını alacaktır. İşçilerin birliği, patronlara o klimalı odalarını dar edecektir. Çadırdaki oturmuş çekirdek çıtlatırken bir işçi geldi. Sohbet ettik. Çalıştığı fabrikada kuralıslıklara karşı geldiği için işten çıkarılmış şimdi tersanede iş başı yapacakmış. Kolunu sıvazlayarak bileğini gösteriyor, “Ben buna güveniyorum, alinterime” diye. “Kimsenin önünde eğilmem” diyor. Zamanında Deri-İş’le mücadele yürütmüş. “Her zaman yanınızdayım” diyerek ayrıldı. Sanki ağustos sıcakları geri geldi. Bugün sıcak bir hava var. Mücadelesiyle de sıcak bir gün.

Akşama doğru Çelik-İş Sendikası üyesi bir grup fabrika işçisi arkadaş ziyarete geldiler. Çadırdaki oturuyoruz, sloganlarla Tuzla adeta inliyor. Her taraftan meraklı gözlerle insanlar bize bakıyor. Ben de arkadaşları karşılıyorum çadırın önünde, hep birlikte sloganlarımızı BETESAN’a yöneltiyoruz. Az önce camda bize bakan BETESAN patronu kayboluyor. Çadıra oturup sohbet ediyoruz. İşten çıkıp gelmiş arkadaşlar, sınıf dayanışmasının en güzel örneğini sergiliyorlar. Direnişimi direnişleri kabul ettiklerini, her zaman yanımızda olduklarını belirtiyorlar. Maddi destek sundular direnişe, çok teşekkür ediyorum onlara, sınıfının durumunu kavramış insanlar. Bir tersane işçisi geçiyor, “Bugün kalabalıksınız” diyor. İşçi arkadaşların bir tanesi biz her zaman kalabalığız diye cevap veriyor. Kalkarken tekrar sloganlarla vedalaşıyoruz. BETESAN patronu işçi arkadaşların gittiğini görünce cama çıkıyor. Sıcak ve yoğun bir günün ardından çadırımızı toparlayıp derneğe geçiyoruz.

Birleşen işçiyi kimse yenemez.

Fransa'mücadele dalgası

Avrupa burjuvazisi modern revizyonizmin çöküşünden sonra ideolojik alanda başlattığı saldırılarını son 20 yılda pratik alana taşıdı. Bu doğrultuda hükümetler, küreselleşme, rekabet, bütçe açığı, devlet borçları gibi argümanlarla ilişkilendirerek kapsamlı yapısal programlarını uygulamaya soktular. Reform yapma vaadiyle gündeme getirilen bu programlar yoluyla toplumun temel sorunlarını çözebilecekleri iddiasındaydılar. Örneğin, Fransa'da hükümet emeklilik yasasını şöyle sundu: *“Gelecek kuşakların emeklilik sistemini korumamız için bu reform gerekli, eğer biz bunu yapamazsak, gelecek kuşaklara karşı sorumluluğumuzu yerine getirmemiş oluruz”* (N. Sarkozy).

Yani bu kapsamlı yıkım saldırısı hükümet tarafından *“zorunlu bir reform”* olarak tanıtıldı. İnsanlara bu şekilde açıklanırsa bu reform desteklenir gözüyle bakıldı. Burjuvazinin bütün propaganda araçları, kitlelerin bilincini bulandırmak amacı ile seferber edildi. İstatistikler de bunun için hizmete sokuldu. Böylelikle Fransızlar'ın çoğunun reformdan yana olduğu ilan edildi. Ama istatistik şirketleri nedense *“nasıl bir reformdan yanasınız?”* sorusunu hiç sormadılar.

Böylelikle *“reform”* kelimesi siyasal arenada herkesin hemfikir olduğu moda bir terim oldu. Yani hükümet saldırı programını kitlelere kabullendirdi. Zaten Sarkozy de hükümete gelirken reform yapma iddiasındaydı. Seçimlerden sonra iktidarı ele geçirerek eskiye bağlanmış bu ülkeyi sarsmaya geldiğini söylüyordu. Fakat kısa sürede Sarkozy'nin reformlarının, ileriye dönük, asgari de olsa olumlu bir içerik taşımadığı, aksine II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra mücadeleyle kazanılan hakların hedef alındığı anlaşıldı.

Bu saldırganlık sadece Fransa'ya özgü de değil. Burjuvazinin dünya ölçeğinde işçi sınıfına yönelik saldırıya geçtiği bir genel bir sürecin parçasıdır. Bu nedenle de diğer Avrupa ülkelerinin kabul ettiği bu yıkım yasalarının Fransa'da da engelsiz kabul edilmesi bekleniyordu. *“Yasa gerekli çünkü bakan Almanlar ve İngilizler kabul etti”*, *“yasa gerekli çünkü bütün dünyada kriz var, çünkü küreselleşme bunu gerektiriyor”* gibi cümleler sabahtan akşama bütün hükümet sözcüleri tarafından organize bir şekilde tekrarlandı.

Fakat böyle bir senaryonun Fransa'da o kadar da kolay hayata geçirilemeyeceği açığa çıktı. Aslında, asgari bir tarih bilinci olan bir kişi bunu tahmin edebilirdi. Son 30 yılda politik ve ideolojik yozlaşma, sol ve devrimci partilerin kitle desteğini yitirmesi, mücadelede bir gerileme gibi ciddi olumsuz gelişmeler olmuş olabilir. Ama ortadan kaldırılması ve hafızalardan silinmesi zor olan bazı değerler var ki, burjuva ideologlarını epey güç durumda bıraktı. Yalana ve demagojiye başvurmaktan başka bir çare bırakmadı. Fransız işçi sınıfı politik bir önderlikten yoksun, sendikalara güveni azalmış, eski birliğini ve bütünlüğünü yitirmiş olsa da, halen varolan ve hafızalardan silinmeyen mücadele tarihi, mücadele

kültürü ve sınıf bilinciyle, hükümetleri ve burjuvaziyi korkutmaya devam ettiğini gösterdi. Bu döneme damgasını vuran en önemli gerçek budur.

Gelelim şimdi Fransa'daki grevlere ve eylemlere, bunların kronolojisi, sosyolojisi ve özgün gelişme hatlarına. Medyaya yansıyan genel tablodan başka bu eylemler Fransız işçi sınıfının son yıllarda yaşadığı önemli değişimleri de göstermektedir. Bununla birlikte bu eylemler, hem Fransa'daki sınıf ve kitle hareketinin kendine özgü karakterini yansıtıyor hem de diğer ülkelerdeki gelecek mücadeleleri anlamamız için gerekli anahtarları sunuyor.

Reform adı altında hak gaspı

Bu analize geçmeden önce yasa ile ilgili bazı bilgiler verelim. Fransa'da işçiler 60 yaşında erken emekliliğe 65 yaşında ise tam emekliliğe ayrılabilirdi. Fakat, tam emeklilik hakkı için 41 sene çalışma süresi gerekiyordu. Yeni yasada ise erken emeklilik için 62, tam emeklilik için 67 yaşını doldurmak gerekiyor. Yani bu yasa 2 sene daha fazla çalışma zorunluluğu getiriyor.

Bu konuda hükümetin temel argümanı ise şöyle: *“toplum yaşılanıyor, gelecek dönemde çalışan işçi sayısından çok emekli kitlesi olacak, eğer çalışma süresi uzatılmasa, emeklilik maaşları artık ödenemez ve sistem çöker”*. Yani sorun basit bir aritmetik sorunu olarak sunulmakta, çalışan sayısı az, emekli sayısı çok, öyleyse ikincisini düşürelim denilmektedir.

Evet bu yasayla, emekli olanların çalışan kesime oranı azalıyor, bu bir gerçek. Fakat 50 yıl öncesine göre şimdiki işçinin üretkenliği de 2 hatta 3 kat daha yüksek. Yani 2010 işçisi eskisine göre 2 ya da 3 kat daha fazla zenginlik üretiyor. Demek ki artı-değer kat kat çoğalıyor, ücretler yerinde sayıyor ve üstüne üstlük her işçinin daha uzun çalışıp daha çok emeklilik primi ödemesi gerekiyor. Yani kısacası işçi daha fazla sömürülecek, bu *“işkençe”* 2 yıl daha uzayacak ve ömrü bitmesine çok az kala asgari bir emekli maaşı ile geçinmesi gerekecek, ama bu arada burjuvaziyi daha da zenginleştirerek.

Sınıfsal bir bakış açısıyla bakıldığında burjuvazinin burada ifade edilen basit aritmetik formülünün şöyle bir yanıtı da olurdu: En alt rakamlardan yola çıksak bile, dev şirketlerin kârları emek sömürüsü sayesinde sürekli çoğalıyor. Bu nedenle emeklilik fonları için gerekli ek katkıyı burjuvazinin yapması gerekiyor, ki onların yüksek kârları yanında bu katkı bir yük değildir.

Fakat dönem, zenginlikleri paylaşma dönemi değildir. Bunu ilk olarak Babeauf ve arkadaşları düşünmüştü ve onların sonu giyotin oldu. Bu fikir iki asır sonra halen burjuvazinin korkulu rüyası olmaya devam ediyor.

Aylara yayılan eylemli ön süreç

Gelelim yasaya karşı yapılan eylemlere. <https://france24.com>

önemli bir nokta var bu konuda. Yasaya karşı eylemler aslında 23 Mart'ta başladı. Yani bundan yedi ay önce! Fransa genelinde 800 bin kişinin katıldığı bu eylem, bu ülkede sürekli gerçekleşen eylemlerden birisi gibi, sıradan bir olaymış gibi algılandı. Çünkü bu eylem ciddi bir tehlike teşkil etmekten çok, tamamen sendikal çerçeve içinde kalan bir eylemdi. Üstelik sendikaların amacı da, yasanın geri çekilmesi değil, ufak tefek rötüşler için masaya oturabilmek ve anlaşma yetkisini kazanmaktı. Bunun için CFTD sendikası çoktan hazırды.

Yaklaşık bir ay sonra, yani 26 Mayıs'ta yeni bir eylem gerçekleşti. Bu eyleme ise biraz daha fazla katılım oldu ama atmosfer yine pek iyi değildi. Sendikalar pek iyi bir sınav vermediler, hükümete sürekli mesaj yollayıp anlaşacakları günü bekliyorlardı. Bir sonraki eylem günü 24 Haziran olarak belirlendi, bu da oyundan başka bir şey değildi. Çünkü bu tarih okul tatiline denk düşüyordu. İnsanlar tatil kaygısı içinde olduğu için greve katılımın az olacağı düşünülerek yasanın engelsiz geçmesi bekleniyordu.

Ama ilk şok 24 Haziran'da gerçekleşti. Oysa sendikalar kendilerini bir yenilgiye çoktan hazırlamıştı. Öyle ki, *“şimdiye kadar denedik ama hükümet bizi muhatap almıyor”* mesajları bir gün öncesinden gelmeye başlamıştı. Ancak beklenmedik bir şekilde medyanın tatil havasına girmesine karşın, iki milyon kişi sokaklara döküldü. Mesaj çok netti bu sefer, öfke artıyordu. Son yıllarda aralıksız gelen yıkım politikaları işçi ve emekçileri beklenmedik bir anda sokaklara dökmüştü.

Bu önemli sinyalden sonra iki aylık tatil araya girdi. Bu dönem iki taraf için de strateji oluşturma dönemi olarak değerlendirildi. Hükümet tatil sonrası bu yasayı hızlı bir şekilde geçirebilirim düşüncesindeyken, işçi ve emekçiler ise hükümet üzerindeki basıncı nasıl yükseltebiliriz kaygısını taşıyorlardı.

Tatil dönemi eylemler açısından sessizce geçti, hükümet bu dönem öfkenin dinmesini umuyor ve sonrasında yeniden bir eylem sürecinin oluşmasının zaman alacağını düşünüyordu. Ama beklenmedik bir olay, tatili hükümet için zor bir döneme çevirdi. Emeklilik yasasının mimarı bakan Eric Woerth, eşinden dolayı büyük bir vergi skandalına bulaştı. İşçi ve emekçilerin haklarına saldıran devlet bakanının eşinin servetinden sorumlu kişi olduğu ortaya çıktı. Üstelik o dönemde Eric Woerth partinin mali sorumlusuydu. Skandal üzerine skandal geldi. Leke gitgide bütün hükümete bulaştı, halk arasında hükümete duyulan güven gitgide düşmeye başladı. Bu da hükümet açısından beklenmedik bir dezavantaj oldu.

Tatil döneminin bitmesine ve okulların açılmasına dev grevler eşlik etti. Hükümet ve onun emrindeki medyanın hazırlıklarının tersine, ilk eylem büyük bir başarı ile gerçekleşti ve ardından peşpeşe gelen bilinen 6 dev eylem günü yaşandı. En son 19 Ekim'de 3,5 milyon kişi sokaklara döküldü. Her seferinde büyük tartışmalar yapıldı, istatistik şirketlerine başvuruldu,

a büyük ve gösterdikleri

yürüyüşleri saymak için özel “objektif” gazeteciler çağrıldı. Ama hükümetin ve burjuvazinin beklentilerine karşın, katılım düşmedi, öfke dinmedi, tam tersine eylemler radikalleşti ve toplumun desteği sürekli yükseldi. Eylemlerin zamanla tükeneyeceğini umanlar yanıldılar. Lise gençliği ile rafineri işçilerinin greve katılması eylemlere yeni bir soluk verdi.

Petrol sektörünün ekonomi için stratejik bir alan olması, hükümet ve burjuvazi üzerindeki basıncı arttırdı. Liseli gençliğin ardından üniversiteler de eyleme katıldılar. Benzinlikler ardı ardına kapanıyor, liseliler eylemler düzenliyor ve hükümet televizyonlarda “çocukların alet edildiğini, petrol sektöründe çalışanların emeklilikten çok kendi özel sorunlarını dile getirdikleri”ni ifade ediyorlardı.

Fransız devleti sinsi ve saldırgan yöntemlere başvurdu

Sınıfın ve kitlelerin mücadeleci irade ve kararlılıkları karşısında devlet sinsi en saldırgan metodlara başvurmadan geri durmadı. Öğrencilerin eylemlerini karalamak için, sivil polisler provokasyon yaratıp olaylar çıkardı. Polis, göçmen gençleri provoke edip gündemi güvenlik sorunlarına kaydırmaya çalıştı. Bu da hükümetin elindeki en gerici silah oldu her seferinde. Rafinerilerdeki işçiler polis zoru ile sabaha karşı zorla evlerinden alınıp işyerine götürüldü, resmen grev hakkı gasbedildi, zorla işe gitmek zorunda kalan bazı grevciler ağlayarak işyerine girmek zorunda kaldı. Dünyaya demokrasi dersleri veren, uluslararası toplantılarda “kapitalizmi hümanize etmek gerek” diyen Sarkozy hükümeti anti-demokratik metodlara başvurmadan kendisini alamadı.

Paris ve çevresinin petrol rezervi olan Grandpuits rafinerisinde 19. yüzyılı aratmayan çatışmalar yaşandı, polis saldırıları birçok kez püskürtüldü. Saldırıları rağmen işçiler eylemlerine devam ettiler.

Bu yazının yazıldığı gün, yasa senatodan geçmiş bulunuyordu. Hükümetin geri adım atması artık zor görünüyordu. Fakat, Fransız gençliği bunu birkaç yıl önce başarmıştı ve gelecek günlerdeki gelişmeler durumu farklılaştırabilir. Çünkü grevler hala bazı sektörlerde ve bölgelerde devam ediyor.

Sonuç ne olursa olsun, Fransız işçi sınıfı açısından kuşkusuz büyük bir başarı elde edilmiş, bu süreç işçi sınıfının kendine olan güveni arttırmıştır. Oluşmuş güç karşısında yasanın parlamentodan geçmesini hükümet zafer olarak bile ilan edememiştir. Bu nedenle bitmemiş olan bu sürecin politik zaferi kesinlikle işçi sınıfına aittir. Bu eylem sürecinin kaderini sendika bürokrasisi değil ama taban, yani işçiler, emekçiler, işsizler, gençler belirlemiştir. İşçiler böylesine direngen bir tutum alırken, sol partiler ve sendikalara sessiz kalmıştır. İşbirlikçi sendikalar bir kez daha deşifre olmuş ve işçilerin desteğini bir kez daha yitirmiştir. Ve bir kez daha işçi sınıfının devrimci önderliğe yakıcı biçimde

ihtiyaç duyduğu görülmüştür.

Hareketin bazı zayıf noktaları...

Fakat bu genel tablonun yanısıra bazı olumsuz noktalara da değinmek gerekiyor. Eylemler uzun bir süre içerisinde büyük bir kitle topladıysa bile, genel grevlere katılım yine de sınırlı kalmıştır. Ulaşım sektöründe, 2007’de parlamentodan geçen, “asgari hizmet” yasasından dolayı, ekonominin can damarı olan ulaşım sektörü ülkeyi ve özellikle ekonomiyi tamamen felç edemedi. Bu şimdiye kadar 1968 ve 1995’te olmuştu. Ayrıca, son yıllarda, grev ve eylemlere en çok kamu sektörü seferber oldu, özel sektörde bu oran her seferinde daha düşüktü. Kamyon şoförlerinin eyleme katkısı çok kısa oldu ve beklenen etkiyi getiremedi.

Kitlese işçi grevleri ve ardından gençliğin seferber olması, birçok kişiye bu grevlerin 1968 ile benzerliğini anımsattı. Fakat 68 ile bugün arasında birçok fark var. Öncelikle toplumun yapısı ve konjonktür o günden çok farklı. Birinci farklılık sendikaların eylemler içerisindeki yeri ve fonksiyonu. Son aylarda yaşanan grev sürecinde katılım 1968 gibi olmasa da (1968’de 10 milyon işçi grevdeydi) yüksek sayıda bir katılım oldu (ortalama 3 milyon). Ve bu katılım çoğu zaman sendikalardan bağımsız olarak gerçekleşti. Sendikalar grevlerin sadece çağrı bölümünü üstlendiler ve sonradan çerçeveyi koymakla yetindiler.

Sendikalar ile taban arasındaki mesafe, grevin süresiz ve koordineli olması önünde engel oldu. Yani aralıklı grevlere yoğun katılım sağlandı ama süresiz greve sendikalar yanaşmak istemedi. Sadece yürüyüşlerle yetinildi ve 7 eylemin aynı şekilde geçmesi, ister istemez kitlelerde bıkkınlık yarattı. “Radikal eylem, toplumun sempatisini yok eder” gerekçesiyle sürekli gündem dışı tutuldu.

Hükümetin RFK’ın Arşivi için <https://halkinisi.com>

biraktı. Ardından organize bir şekilde, geri adım atmayacağını her eylemden sonra bütün televizyonlarda duyurdu. Medya ise, bu açıklamaların ardından hükümetin “kararlılığının” reklamını yaptı. Ayrıca bazı sektörlerde greve çağrı olmadığı için çok sayıda işçi eylemlerin dışında kalabildi.

İkinci olarak ise, işçilerin greve yaklaşımlarıdır. En önemli 6 eylem gününü göz önünde bulundurursak, katılımcıların küçümsenmeyecek bir bölümü grevlere bazen katılıp, bazen katılmadılar. Katılmayanların yerlerini başkaları doldurdu sürekli. Bu ise destek açısından çok iyi, ama etki açısından da dezavantaj yarattı.

Üçüncü olarak ise, Total işçilerini bir köşeye koyarsak, özel sektörün geride durmasıdır. Çünkü özel sektördeki emekçiler için grev çok zorlaştı. Kredilerle yaşayan büyük bir işçi kesimi için ücretlerinden kesintiler, altından kalkmakta zorlandıkları büyük bir yük haline geldi. Eylemleri destekleseler dahi, ekonomik kaygıları, hassas konumları ve hiyerarşik baskı yüzünden kendileri eylemlere katılmadılar. Hükümet de bunu sürekli kullandı. Çalışmaya devam edenler ile onları engelleyen grevciler diye bir yapay bölünme yaratmaya çalıştı. Grevciler birçok imtiyazı olan küçük radikal bir grup olarak sunuldu.

Henüz hiçbir şey bitmiş değil

Sonuç olarak, önümüzde bir eylem çağrısı daha var. Bilinçli ve kararlı bir kesim eylemlere devam ediyor ve toplumun desteği de büyük ölçüde arkalarında. Bu büyük bir olanak. Eğer işçi sınıfı ve emekçiler mücadele içerisinde önlerinde duran büyük engelleri aşabilecek bir inisiyatif sergilerse, Fransa burjuvazisini daha zor günler bekliyor. Aksi halde Fransız işçi sınıfı ve emekçiler yenilmiş olsalar dahi, işçi tarihindeki onurlu yerlerini korumaya devam edeceklerdir.

Fransa'da tasarı onaylandı emekçiler pes etmiyor

Fransa'da emeklilik yaşının 60'tan 62'ye çıkartılmasını ve tam emekli maaşı alma hakkının kazanılmasının 65'ten 67'ye yükseltilmesini öngören "reform paketi" önce Fransız Senatosu'nda ardından 27 Ekim günü de 336'ya karşı 233 oyla Fransız Parlamentosu'nda onaylandı. Muhalefetteki Sosyalist Partisi'nin, iptal için Anayasa Mahkemesine gitmesi bekleniyor. Bu durumda yasanın Kasım ortası gibi yürürlüğe girebileceği belirtiliyor.

Emeklilik reformuna karşı ayağa kalkan işçi sınıfı ve emekçilerin eylemleri geçtiğimiz hafta boyunca tüm hızıyla sürdü. Eylemler nedeniyle hayatın durduğu Fransa'da devlet eylemleri kırmak için zora başvurdu. Özellikle ülke genelindeki petrol rafinerilerinde çalışan işçilerin grevi Fransız burjuvazisine korku saldı. Sendikaların aldığı karara göre 28 Ekim ve 6 Kasım'da Fransa bir kez daha genel grevlerle sarsılacak.

21 Ekim: İşgal, grev ve blokajlar devam etti

Ülke genelinde işçiler, 21 Ekim günü 14 akaryakıt deposuna girişleri engellerken, 3200 civarında benzin istasyonunda da akaryakıt bulunamadı. Grev ve blokaj eylemleri nedeniyle aynı zamanda elektrik donanımı zarar gördüğü için elektrik ithal edilmeye başlandı. Elektrik üreten toplam 58 reaktörden en az 12'si bakım için kapalı tutulurken, 4 ayrı reaktörde de grev nedeniyle üretim yapılamadı. Ayrıca doğalgaz işçilerinin grevi nedeniyle de 12 depodan 3'ünün doğalgaz aktarmadığı bildirildi.

Ülkenin en büyük üçüncü kenti olan Marsilya'da temizlik işçilerinin grevleri nedeniyle sokaklar çöp dağlarıyla doldu. Marsilya Valiliği grevi kırmak için ordu güçlerinden yardım istedi. Temizlik işçileri Toulouse kentinde de grevdeydiler. Burada da Marsilya'dakine benzer görüntüler ortaya çıktı. FO sendikası Toulouse'da Çarşamba günü çöp kamyonlarının sadece yüzde 5'inin çalıştığını duyurdu.

Yine Marsilya Havaalanı'nda grev nedeniyle bir süre uçuş yapılamadı, polisin müdahalesine rağmen uçuşlarda aksamalar yaşandı.

İşçi sınıfının grev dalgasının uyarıp harekete geçirdiği öğrenciler de militan eylemlerini sürdürdüler. Ülkenin en büyük liseli öğrenci sendikası olan UNL tarafından yapılan açıklamaya göre, 21 Ekim itibarıyla 1300 lisede eylemler yapıldı. Bunlardan 900'ünün blokaj eylemi olduğu ifade edildi.

Grev ve eylemlerin hayatı durdurması ve Fransız kapitalizminin solugunu kesmesi üzerine, hükümet zora başvurdu. Daha önce emekçilerin eylemleri karşısında kayıtsız bir görüntü çizen Sarkozy, eylemler sona ermediği takdirde ülke ekonomisinin ve istihdamın zarar göreceğini duyurarak işçi ve emekçileri tehdit etti.

Diğer taraftan ise Fransız polisi grev ve işgalleri kırmak için seferber edildi. Polis ülkenin farklı yerlerindeki üç yakıt deposunun önündeki barikatları zorla kaldırdı.

22 Ekim: Grevler sürüyor

üresiz grevlerin kilit halkası olan petrol rafinerilerindeki grevler baskı ve zor yöntemleri

kullanılarak kırılmak istendi.

Paris'in iki önemli havaalanı olan Orly ve Charles de Gaulle havaalanları ile kent içi tüketim için petrol sağlayan kritik önemde bir rafineri olan Total'e ait Grandpuits rafinerisine 22 Ekim sabahı erken saatlerde Fransız polisi tarafından baskın düzenlendi.

Bu arada ülkenin üçüncü büyük kenti olan Lyon ise şiddetli çatışmalara sahne oldu. 22 Ekim sabahı erken saatlerden itibaren şehir merkezinde toplanan binlerce kişi ulaşımı felç etti. Eyleme saldıran polis aralarında öğrencilerin de bulunduğu çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

23 Ekim: Fransız devleti saldırıya geçti

"Reform paketi"nin Fransız Senatosu'nda kabul edildiği 22 Ekim günü ülke genelindeki süresiz grevler, blokajlar ve sokak gösterileri tüm hızıyla sürdü. Fransa'daki işçi ve öğrenci sendikaları emeklilik reformuna boyun eğmeyeceklerini belirterek blokaj eylemleri ve sokak gösterilerine devam etme sözü verdiler.

Öte yandan, petrol rafinerisi işçilerinin başlattığı grevler ve benzin depolarındaki blokajlar ülkede yakıt sıkıntısını arttırdı. Rafinerilerdeki grevler ve yakıt depoları önündeki barikatlar yüzünden, ülkedeki benzin istasyonlarının dörtte biri kilitlendi.

Özellikle petrol rafinerilerindeki grevler ve benzin depolarındaki blokajlar nedeniyle zor durumda kalan Fransız devleti "çare"yi baskı ve zor kullanmakta buldu.

Total'in, başkent Paris'e yakın rafinerisi Grandpuits (Seine-et-Marne) ve Toulouse yakınlarındaki rafineriye düzenlenen baskın sırasında eylemciler polis saldırısına maruz kaldı. Çıkan çatışmalarda bazı eylemciler yaralandı. Demiryolları işçilerinin grevleri, ulaşımın önemli ölçüde aksamasına yol açtı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Fransa'da okulların bir kısmı 23 Ekim gününden itibaren iki haftalık tatile girerken, öğrenci sendikaları 28 Ekim ve 6 Kasım'da öğrencileri sokaklara çıkmaya çağırdı. Öğrenciler, "Polis bizi durduramaz, bugün de yarın da sokaktayız!" dedi.

Fransa'nın Bretagne bölgesindeki **Lorient** kentinde 19 Ekim günü yaşanan polis terörü 23 Ekim günü protesto edildi.

Polis binasına yürüyen yüzlerce kişi saldırıyı kınarken Hükümet Konağı Müdürü'nün resmi hükümet binasına asılarak müdürün istifası istendi.

Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy de protestoların hedefi oldu. "Faşist Sarkozy faşist polis!" sloganının sıkça atıldığı eylemde, grev boyunca devletin halkı koruyacağına kapitalist petrol şirketlerini koruduğu vurgulandı. Yürüyüşe, her zamanki sendika komitesi bileşenleri haricinde CNT, UDB ve Gauche Unitaire ve Fransa Komünist Partisi destek verdi.

26 Ekim: Tasarı kabul edildi

Eylemler 24-25 Ekim günlerinde de sürerken reform paketi 27 Ekim günü 336'ya karşı 233 oyla Fransız Parlamentosu'nda onaylandı. Fransız burjuvazisi, tasarının yasalaşması ve 10 günlük okul tatiliyle birlikte yükselen mücadelenin önüne geçmeyi hesaplıyordu.

Ülke genelinde 12 petrol rafinerisinde süren grevlerin polis müdahalesiyle üç rafineride sona erdirilmesi ve Marsilya'da çöp toplayıcılarının grevi askıya alma kararından sonra, eylemlere katılım düzeyi hareket açısından kaygı yarattı. Fransa'nın doğusundaki Reichstett rafinesinin ardından, güneydoğudaki Fos-sur-Mer ve kuzeybatıdaki Gravenchon petrol rafinerisindeki işçiler, yaptıkları oylamayla eylemlerine son verme kararı aldı.

Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada Fransa'da 28 Ekim günü bir kez daha genel greve gidilecekti.

Kamu emekçilerine baskı ve sürgün

Meryem Çağ'a destek

BES İzmir Şubesi, KCK operasyonu kapsamında tutuklanarak 6 ay cezaevinde kaldıktan sonra tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılan BES üyesi Meryem Çağ'ın memuriyetinin düşürülmesini protesto etti.

İzmir Gümrük Muhafaza Başmüdürlüğü önünde gerçekleştirilen basın açıklamasını BES İzmir Şube Başkanı Ramis Sağlam okudu. Sağlam, 28 Mayıs 2009 tarihinde KESK ve KESK'e bağlı sendikalara yönelik gerçekleştirilen operasyon sonucunda çok sayıda gözaltı yaşandığını belirtti.

Halen aynı mahkemede davası devam eden 31 kişiyle ilgili herhangi bir işlem yapılmazken, Meryem Çağ'a verilen cezanın hukuksuz olduğunu dile getirdi.

Eleştirdi görevden alındı

Çorum'da sözleşmeli öğretmen olarak görev yapan B. Y., Facebook sayfasında; referandumda 'hayır' oyu vereceğini ifade etti. "Madem 12 Eylül'le ilgili derdiniz vardı, 7 yıldır neredeydiniz" ifadelerini kullanan öğretmen hakkında Çorum Valiliği'nce soruşturma başlatıldı. Soruşturma sonunda öğretmen görevden uzaklaştırıldı.

Konuya ilişkin bir açıklama yapan, Eğitim-Sen Çorum Şube Başkanı Halil Özbent, "öğretmenin görevden uzaklaştırılması, iktidarın eleştiriye tahammülü olmadığını göstermekte" olduğunu söyledi.

Adana'da sürgün protestosu

Adana KESK Şubeler Platformu, 27 Ekim günü Adana Tapu Kadastro binası önünde gerçekleştirildiği basın açıklamasıyla Yapı-Yol Sen İl Temsilcisi A. Murat Vural'ın sürgün edilmesini protesto etti. Açıklamada AKP iktidarının tüm kamu kurum ve kuruluşlarında olduğu gibi tapu sicil müdürlüklerinde de kadrolaşma faaliyeti içerisinde olduğu söylendi.

"Aladağ Tapu Sicil Müdürlüğü'ne personel ihtiyacı olduğu nedeniyle, Seyhan Tapu Sicil Müdürlüğü'ndeki görevli arkadaşımız Yapı-Yol Sen İl Temsilcisi A. Murat Vural bir ay geçici görevle sürgün edildi. Sürgün edilen arkadaşımızın yerine ise Aladağ Tapu Sicil Müdürlüğü'nde görevli ve Memur Sen üyesi müdür yardımcısı süresiz geçici görevle Seyhan Tapu Sicil Müdürlüğü'ne atanmıştır." denilen açıklamada Memur Sen'e üye olmayanların sürgünle tehdit edildiği belirtildi. Kamu emekçilerine üye oldukları takdirde sürgün edilmeyecekleri ve korunacakları söylendiği, emekçilerin zorla Memur Sen üyesi yapıldığı ifade edildi.

Yapı-Yol Sen Adana İl Temsilcisi'nin kasten sürgün edildiği vurgulanarak böylece üyeler üzerinde korku imparatorluğu kurulmaya çalışıldığı dile getirildi.

Kızıl Bayrak / Adana

Kamu emekçisine "zam" komedisi

Kamu emekçilerine kölece çalışma ve sefalet koşulları dayatan, son 'toplu görüşme' oyununda bu politikalarını birkez daha tescilleyen sermaye hükümeti, emekçilerle dalga geçmeyi sürdürüyor.

Sermaye hükümetinin son düzenlemesine göre, 1 Ocak'tan itibaren yürürlüğe girecek olan '2011 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu Tasarısı' ile kamu emekçilerinin saat başı fazla mesai ücretlerine yüzde 8,7 oranında zam yapılacak. Böylece, sömürünün daha da katmerleştiği fazla mesailere '10 kuruşluk zam' yapılarak kamu emekçilerine saat başı 1 lira 25 kuruş ödenecek.

Basına da yansıyan düzenlemeye göre, kamu çalışanlarının gündelik ücretlerine yüzde 4,5 ile yüzde 6 arasında, Milli Eğitim Bakanlığı'nın pansiyon ücretlerine ise yüzde 7,9 oranında zam yapılacak.

Düzenlemedeki zam oranı, kamu çalışanlarının alanlarına göre de farklılık gösteriyor. Örneğin,

bakanlıkların özel kalem müdürlüklerinde çalışanlara ve makam şoförlerine ayda 90 saati, genel müdürlüklerin merkez teşkilatlarında görevli şoförlere ise ayda 60 saati aşmamak üzere 1,25 lira yerine, 1,33 lira fazla mesai ücreti verilecek.

Düzenlemeyle ortaya çıkan 'zamlı ücret tablosu', aynı zamanda kamu çalışanları arasındaki ciddi ücret makasına da işaret ediyor.

Düzenlemenin dikkat çeken bir diğer noktası ise, milletvekillerinin, meclis başkanının, Başbakanı'nın ve Genelkurmay Başkanı'nın ücretlerindeki zam oranı. Aldıkları 'astronomik' sayılabilecek ücretlerle semirmeye devam eden düzen aktörleri için de ücret zammı söz konusu olacak. Buna göre, derecelendirmede en alt kademedeki bulunan kamu emekçisine 25,50 lira ödenirken, meclis başkanı ve başbakana 43 lira yerine 45,5 lira yurt içi gündeliği ödenecek. Milletvekillerinin ve genelkurmayın yurt içi gündeliği ise 39 liradan 41 liraya yükselecek.

Aleviler 6 Kasım'da İstanbul'da!

PSAKD, 6 Kasım'da İstanbul Kadıköy İskele Meydanı'nda oturma eylemi gerçekleştireceğini açıkladı.

"Zorunlu din derslerinin kaldırılması" talebiyle devletin asimilasyon politikalarına karşı çıkan Aleviler Söğütluçeşme'deki Eski Salı Pazarı'nda buluşarak Kadıköy İskele Meydanı'na yürüyecekler.

İstanbul'daki eylem programına ilişkin açıklama yapan PSAKD Genel Başkanı Fevzi Gümüş, din hanesinin nüfus cüzdanlarından çıkartılması ve zorunlu din derslerinin kaldırılması için 6 Kasım'da Kadıköy Meydanı'nda 24 saatlik oturma eylemi gerçekleştireceklerini söyledi.

Toplanma yeri: Eski Salı Pazarı (Söğütluçeşme)

Tarih-saat: 6 Kasım Cumartesi - 11.30

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

"İmam/müezzin uygulamasına son!"

Eğitim Sen, imam ve müezzinlerin okullarda ücretli öğretmen olarak görevlendirilmesi uygulamasına derhal son verilmesini istedi.

Sendika, İzmir, Edirne, Çorum, Gaziantep ve Diyarbakır illerinde Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersleri için kadrolu öğretmen olmadığı gerekçesiyle imam ve müezzinlerin, "ücretli öğretmen" olarak okullarda görevlendirildiğini belirtti.

Zorunlu din dersi uygulamasının tartışıldığı ve bu uygulamaya son verilmesi talebinin vurgulandığı bir dönemde imam ve müezzinlerin ücretli öğretmen olarak görevlendirilmesinin, zorunlu din dersi uygulamasına karşı çıkışın nedenlerini bir kez daha meşrulaştırdığını belirten Eğitim Sen, söz konusu kişilerin, meslekleri icabı ancak bir mezhebin dini eğitimini verebileceklerini, dolayısıyla böylesi bir eğitimin dayatma halini alacağını altını çizdi.

Öğretmen açığının, imam/müezzin öğretmen uygulamasının meşruiyeti olarak kullanıldığını belirten Eğitim Sen, "zorunlu din dersi" uygulamasının tartışıldığı bu günlerde bu taleplere kulaklarını kapatan AKP'nin, laik eğitimden ne anladığını da gösterdiğini ifade etti. Bu uygulamaya ve zorunlu din derslerine derhal son verilmesi istendi.

Mahkeme polis cinayetini “kanun gereği” saydı...

Polisin bir cinayet dosyası daha aklandı!

6 Temmuz 2001 tarihinde Avcılar Firuzköy’de polis tarafından sokak ortasında infaz edilen İsmail Karaman’ın davası 25 Ekim günü sonuçlandı. 9 yıl süren davada polisler aklandı. Mahkeme sanık iki polis hakkında “Kanunun emrini yerine getirdikleri” gerekçesiyle beraat kararı verdi.

DHKP-C militanı İsmail Karaman, bir cinayet şebekesi gibi çalışan Avcılar polisi tarafından 2001 yılında güpegüdüz sokak ortasında infaz edildi. “Dur ihtarına uymadığı” gerekçesiyle katledilen Karaman’ın vücuduna 10 kurşun sıkıldı.

Polislerin yargısız infazlarını aklama misyonunu üstlenen yargı ise bundan sonraki süreçte devreye girdi.

Olayla ilgili olarak Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi’ne bağlı Nihat Çulhaoğlu’nun ve Ali Erşan’ın yargılandığı dava Bakırköy 5. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görüldü. 9 yıl boyunca süren davada Karaman’ı katleden devletin eli kanlı katillerinin aklanması için ne gerekiyorsa yapıldı. Mahkeme, kararında ise kolluk güçlerinin cinayet işleme serbestliğini yasalardan aldığını teyit etti. Çünkü mahkeme beraat kararını polislerin “kanunun emrini yerine getirdikleri” şeklinde gerekçelendirdi.

Dosyayı kapatmak için her şeyi yaptılar

Katil polisler hakkında, “görevi yerine getirme sırasında faili belirsiz bir şekilde maktul İsmail Karaman’ı öldürmek” suçundan açılan dava 9 yıl sürmesine rağmen, bu süreçte etkili bir soruşturma süreci yürütülmedi. Dahası mahkeme heyeti müdahil tarafın bütün taleplerini reddetti. Polis telsiz kayıtları ve olay yerinde keşif yapılması talebi dahi uzun süre karşılanmadı. Soruşturmayı Karaman’ı vuran polisler yürüttü, bu da polislerin delil karartmasına olanak sağladı.

Mahkeme heyeti bilimsel raporları da es geçti. Olay, tutanaklarda Karaman’ın silahlı çatışma sonucu “ölü ele geçirildiği” ve polisler 5 el ateş edildiği biçiminde yer alırken adli tıp raporları, çatışmayı yalanladı. Raporlarda, Karaman’ın ateş etmediğine ilişkin bulgulara yer verildi.

Mahkeme heyeti, bütün bir dava süreci boyunca polisleri kollayan tutumunu dün verdiği skandal bir kararla noktalandı. Kararda, katil polislerin söz konusu

eylem sırasında, “kanuni görevlerini yerine getirdikleri ve kendilerine karşı haksız bir saldırıyı, saldırıyla orantılı bir biçimde def ettikleri” iddia edildi. Polislerin yasal savunma sınırları içerisinde hareket ettikleri ifade edilerek bu nedenle sanıklara ceza verilmesine yer olmadığına hükmedildi.

Tanay: “Polis infazları yasallaştırılıyor!”

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şube Başkanı Taylan Tanay, bu kararın, devletin ve yargısının polis cinayetlerini onayladığını gösterdiğini ifade etti.

Tanay, kararın devletin bekası için yaşam hakkının istinasız bir biçimde hiçe sayılabileceğinin bir ifadesi olduğunu söyleyerek herkesin sokak ortasında katledilebileceğini, çünkü bunu yapanların aklandıklarını, polis infazlarının yasallaştırıldığını vurguladı.

Kararın, politik cinayetleri ve katliamlarının cezalandırılmasının önündeki engelin faillerin bilinmemesi olmadığını gösterdiğini belirten Tanay, faili açık olan bir davada verilmiş bu kararın utanç verici olduğunu söyledi. Son olarak kararı temyiz edeceklerini belirtti.

Polis katlediyor yargı aklıyor

İsmail Karaman, Esenyurt-Avcılar polisinin kabarık suç dosyası içerisindeki cinayetlerden sadece bir tanesi. TMY ve PVSK’nın yürürlüğe girmesinin ardından bu bölgede estirilen polis terörü başta devrimciler olmak üzere herkesi tehdit ediyor. 19 Kasım akşamı sokak ortasında komünist işçi Alaattin Karadağ’ı infaz eden bu cinayet şebekesi, bölgede çeşitli yerlerde -parkta, sokakta, karakolda- çok sayıda kişiyi katletmişti. Yine İsmail Karaman örneği, yargının Türkiye’nin dört bir yanında bir devlet politikası olarak işlenen yargısız infazları aklama misyonu üstlendiğini doğruluyor.

Polisin yargısız infazlarına karşı mücadele sokaklara taşınmadığı ölçüde de hem yargısız infazlar sürecektir, hem de katiller mahkemeler tarafından aklanmaya devam edecektir. Bunun için İsmail Karaman davası yargısız infazların bir örneğidir. <http://rantey.org>

Cinayet şebekesinden tecavüz işkencesi

Sayırsız işkence ve cinayet olayına imza atan Esenyurt-Avcılar polisi son olarak bir tecavüz olayı ile gündeme geldi.

Basında yer alan bilgilere göre olay şöyle gelişti: Avcılar Asayiş Şube Müdürlüğü Ahlak-Kumar Büro Amirliği’nde görevli 4 sivil polis, 13 Ekim gecesi, Avcılar’daki bir ocakbaşına geldi. Ekip, aralarında işletmeci Y.A. ile, 3’ü yabancı, 4’ü Türk kadın olmak üzere 11 kişiyi polis minibüsüne doldurdu. Mekan sahibinden bin lira rüşvet alan polisler, minibüsteki şahısların bir kısmını Avcılar’da, bir kısmını da işletmeci Y.A. ile birlikte Küçükçekmece’de araçtan indirdi. Minibüste sadece, 3 kadın kaldı. Minibüste polislerin tacizine maruz kalan M.Ö. Yenibosna’da, diğer bir kadın ise Küçükçekmece Gölü kenarında araçtan indirildi. Polis aracında bu kez sadece Azeri uyruklu 32 yaşındaki A.Ş. kaldı. Kadını ormanlık alana götüren polisler, burada tecavüz etti. Polis işkencesi bununla da bitmedi. Azeri uyruklu 32 yaşındaki A.Ş., sabaha karşı buradan alınıp bu kez başka bir ağaçlık alana götürüldü ve işkence burada da devam etti.

Avcılar polisinin son icraatının ardından ise göstermelik soruşturma ve sözde takip senaryosu devreye sokuldu. Polislerin elinden kurtulan kadın ile daha önce bırakılan kişiler, mekan işletmecisi Y.A.’yı da yanlarına alarak Avcılar Ambarlı Polis Merkezi’ne gitti. Savcılık talimatının ardından, polis memurları A.K., M.K., E.G. ve S.D. gözaltına alındı. Polisler hakkında ‘cinsel istismar ve alıkoyma’ ve ‘sahte dolar bulundurma’ suçlarından işlem yapıldı.

Avcılar-Esenyurt polisinin suç dosyası kabarık

Polis katletme ve tecavüz etme hakkını yasalardan ve mahkemelerden alıyor. Çünkü PVSK polise sınırsız haklar tanıyor. Mahkemeler de polis aklama merkezleri olarak çalışıyor. Öyle ki daha iki gün önce devrimci İsmail Karaman’ı katleden polisler mahkemece aklanmıştı.

Geçtiğimiz yıl Esenyurt-Avcılar polisi tarafından alçakça katledilen Alaattin Karadağ’ın ölümünün ardından açılan davada sadece bir polis göstermelik olarak yargılanıyor. Tutuksuz yargılanan bu polisin de beraat ettirilmesi kesin görünüyor.

Karadağ cinayeti davasında ikinci duruşma ve cinayetin yıldönümü yaklaşıyor...

Katillerden hesap sormak için omuz omuza!

Polis terörüne ve cinayetlerine son!

Basın toplantısı:
İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi
(Çukurlu Çeşme Sk. Baymah Apt. No: 10/1 Takım)

30 Ekim 13.00

9 Kasım 10.00 **Alaattin Karadağ davası 2. duruşması**
Bakırköy Adliyesi

Alaattin yoldaşı katledildiği yerde anıyoruz!
(Esenyurt Depo Durağı)

19 Kasım 18.30

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu BDSP

Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) militanı Alaattin Karadağ'ın 19 Kasım 2009 günü, Esenyurt-Avcılar polisi tarafından katledilmesinin ardından açılan davanın ikinci duruşması 9 Kasım günü gerçekleşecek.

30 Ekim'de basın toplantısı

Alaattin Karadağ'ı sokak ortasında infaz eden polislerden Oğuzhan Vural'ın "kasten adam öldürme", "görevi kötüye kullanma" ve "kişilerin malları üzerinde usulsüz tasarruf" suçlarından tutuksuz olarak tek başına yargılandığı dava, infazın üzerinden yedi ay geçtikten sonra açılmış ve ilk duruşma 16 Haziran günü görülmüştü.

Davanın ikinci duruşması yaklaşırken, 30 Ekim günü BDSP tarafından konuya ilişkin basın toplantısı gerçekleştirilecek. Daha önce "Bizler, Alaattin Karadağ cinayetinde aydınlatacağımız her karanlık noktanın polis cinayetlerinin, dizginsiz baskı ve terörünün önünü kesmek işlevi göreceği, aynı zamanda bu düzenin işçi ve emekçi düşmanı karakterini açığa çıkaracağı bilinciyle mücadelemize devam ediyoruz" sözleriyle ilerici ve devrimci güçleri davayı takip etmeye çağırarak BDSP, bu çağrısını birkez daha yineleyecek.

Basın toplantısına ÇHD İstanbul Şubesi bünyesinde oluşturulan Alaattin Karadağ Dava Takip Komisyonu üyesi avukatlar da katılacak. Avukatlar dava sürecine ilişkin bilgilendirme yapacaklar.

Basın toplantısında, davaya müşteki olarak

katılan Karadağ Ailesi adına da bir konuşma gerçekleştirilecek.

9 Kasım'da saat 10.00'da Bakırköy Adliyesi'ne!..

İlerici ve devrimci güçler, emek ve meslek odaları temsilcileri, Alaattin Karadağ cinayetinde ikinci duruşmanın görüleceği 9 Kasım günü saat 10.00'da Bakırköy Adliyesi önünde buluşacaklar.

İlk duruşmasında 50 avukatın hazır bulunduğu, çeşitli illerden ÇHD üyesi 215 avukatın da yetki belgesi gönderdiği davayı, ikinci duruşmada da kalabalık bir avukat heyeti takip edecek. İlk duruşmaya katılarak davaya müdahil olarak katılma talebinde bulunan Türkiye İnsan Hakları Vakfı'nın (TİHV) ve İnsan Hakları Derneği (İHD) temsilcileri de ikinci duruşmaya katılım sağlayacaklar.

Duruşma devam ederken Bakırköy Adliye binası önü de eylem alanına çevrilecek. Duruşma süresi boyunca pankartları, dövizleri ve sloganlarıyla Karadağ cinayetinin aydınlatılması talebini dile getirecek olan güçler, polis terörü ve cinayetlerini geçit vermeme kararlılıklarını güçlü bir şekilde haykıracaklar.

Duruşmanın sona ermesinin ardından adliye önünde basın açıklaması gerçekleştirilecek.

Alaattin yoldaşı 19 Kasım'da katledildiği yerde anacağız!

Karadağ cinayeti davasına ilişkin eylemli bir süreçle kamuoyu oluşturmaya çalışan BDSP, Alaattin Karadağ'ı 19 Kasım akşamı, katledildiği yerde anacak.

Polis cinayetlerini ve sermaye devletinin katliamcı kimliğini teşhir edecek olan komünistler, tüm yaşamını işçi sınıfı davasına adanmış olan Alaattin Karadağ'ı anacaklar.

Müzik ve şiir dinletilerinin yanısıra Karadağ'a ilişkin konuşmalarının da yapılacağı etkinlikte, "Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!" kararlılığı tok bir şekilde haykırılacak.

Etkinliklere ilişkin program şöyle:

Basın toplantısı

Tarih: 30 Ekim 2010 Cumartesi

Saat: 13.00

Yer: İHD İstanbul Şubesi

Karadağ cinayeti davasında ikinci duruşma

Tarih: 9 Kasım 2010

Saat: 10.00

Yer: Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi

Alaattin Karadağ'ı katledildiği yerde anıyoruz

Tarih: 19 Kasım 2010

Saat: 18.00

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Kadınlardan kaçırma girişimi protestosu

Yeni Demokrat Kadın çalışanı Deniz Gülünay'ın 14 Ekim günü, kendilerini polis olarak tanıtan kişilerce kaçırılmak istenmesini protesto etmek için Yeni Demokrat Kadınlar tarafından Taksim'de basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklamasından önce Deniz Gülünay'ın annesi söz alarak, "1 Mayıs 77'de babamı katlettiniz, 1992'de eşimi kaybettiniz şimdi sıra kızımda mı?" diye sordu. Gülünay, bunun peşini bırakmayacağını ve katillerden hesap soracağını söyledi.

Konuşmanın ardından basın açıklamasını okuyan Songül Araç, Deniz Gülünay'ın kaçırılma girişimini anlatarak işlek bir caddede mobese kamerası altında polisin ne kadar rahat ve pervasız davrandığını vurguladı. Açıklamada, Yeni Demokrat Kadın üyesi Songül Araç'ın 1 yıl önce polis güdümündeki kişiler tarafından cinsel tacize uğradığı, İstanbul Bağcılar'da Demokratik Özgür Kadın Hareketi üyesi bir kadının, polis olduğunu söyleyen kişilerce kaçırılıp tecavüze uğradığı belirtilerek, Kürt illerinde taciz ve tecavüzün polis, jandarma, asker gibi kolluk kuvvetleri tarafından cinsel işkence olarak kullanıldığını vurgulandı.

Bu kaçırma girişimlerine ve taciz olaylarına sessiz kalmayacaklarını, kadınları sokağa çıkıp mücadele etmekten vazgeçiremeyeceğini belirten Araç, son olarak şunları söyledi:

Kızıl Bayrak / İstanbul

İşkenceciye müebbet hapis

Devlet, yargısız infazlarını, işkencelerini aklamak için yargı dahil her yolu kullanırken, alenen ortada olan durumlarda, bunun münferit bir olay olduğu izlenimi yaratılmaya çalışılır. Tüm suç belirli kişilerin üstüne yüklenerek, aslında devlet aklanmaya çalışılır.

Diyarbakır'ın Bismil ilçesine bağlı Ağıllı köyünde 17 yıl önce PKK'ye yardım ettikleri gerekçesiyle gözaltına alınan köylülerden 36 yaşındaki Abulkadir Kurt "Rambo" lakaplı asteğmen Salih Üner tarafından işkenceyle katledildi. Konuyla ilgili açılan davada, tanık beyanlarında işkenceyi "Rambo" lakaplı asteğmenin yaptığı ifade edildi. Mahkeme heyeti, Salih Üner'i TCK'nın "eziyet çektirerek kasten öldürme" suçundan ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırdı. Heyet, Üner hakkında "dosyaya yansıyan geçmişteki hali, fiilden sonraki davranışları, olayı örtbas etme konusundaki çabaları, olay nedeniyle pişman olduğuna ilişkin bir halinin görülmemesi" nedeniyle indirim uygulanmasına yer olmadığını bildirdi. Tutuksuz yargılanan 14 sanık ise beraat etti.

Devletin karakollarından, zindanlarından eksik olmayan işkenceyi uygulayan tek kişi elbette ki Üner değildir. Bu olayda işkenceyi tek başına Üner gerçekleştirmiş olsa bile, bu durum işkencenin bir devlet politikası olduğu ve düzenin yargısının da bunu akladığı gerçeğini değiştirmez.

YTÜ’de soruşturma terörü!

YTÜ’de neler yaşandı?

İstanbul Yıldız Teknik Üniversitesi’nde 21 Ekim günü yaşanan olaylar 19 Ekim Salı günü iki öğrencinin, TKP’li Öğrenciler’in hazırladıkları duvar gazetelerinde türbana ilişkin bir bölümde “değerlerine hakaret edildiği” iddiasıyla gazeteleri indirmek istemesiyle başladı.

Duvar gazetelerini indirmeyeceklerini ifade eden TKP’li Öğrenciler’e, 20 Ekim Çarşamba günü kendilerine ‘YTÜ İhya Hareketi’ diyen bir grup sopalarla saldırdı.

21 Ekim Perşembe günü ise TKP’li Öğrenciler’in yanı sıra Öğrenci Kolektifleri de üniversitelerde türban düzenlemesine ilişkin hazırladığı duvar gazetelerini asmak üzere Tonoza Kafe önüne geldi. Bunun üzerine gerilim yükselmeye başladı. YTÜ’nün güvenlik amirleri bu esnada alana gelip sadece türban ile ilgili afişlerin indirilmesini talep ettiler. Bu andan itibaren ise Ekim Gençliği, Gençlik Federasyonu, Gençlik Muhalefeti, Kurtuluş Yolunda Dev-Genç ve YDG de sürece müdahil olarak siyasal faaliyete dönmek her türlü saldırının karşısında olduklarını ve bu saldırının nedeni ne olursa olsun buna geçit vermeyeceklerini ifade ettiler. Güvenlik amirleri ise kısa bir süre sonra rektörlüğün gerilim düşene kadar üniversitede 15 gün boyunca hiçbir afişin kesinlikle asılamayacağına karar verdiğini iletti.

Geri adım atmayacaklarını ifade eden öğrencilere çevik kuvvet saldırdı. Afişlerin önünde zincir olan öğrencileri dağıtamayan polis biber gazı kullandı. Cop kullanan ve yanı sıra sandalyeleri de öğrencilere fırlatan polisin yoğun olarak kullandığı gazın ardından geri çekilen öğrenciler tekrardan Tonoza Kafe önüne gelerek polisin saldırdığı afişleri tekrar yaptılar.

Ana giriş kapısında toplanan öğrenciler ortak bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Ekim Gençliği, Gençlik Muhalefeti, Kurtuluş Yolunda Dev-Genç ve YDG ile birlikte örgütlenen eylemde üniversitelerde baskı aygıtlarına dikkat çekilerek faşist saldırı yöntemleri teşhir edildi. Türbana ilişkin düzenleme yapanların üniversitelerde anladıkları özgürlüğün 21 Ekim’de YTÜ’de yeniden yaşandığı ifade edildi. Açıklamanın ardından oturma eylemi başladı. Eylem DYG, Ekim Gençliği, Genç-Sen, Kaldıraç, PDG, TÜM-İGD ve YDG tarafından örgütlendi.

YTÜ’de soruşturma terörü

Üniversite-polis işbirliğindeki saldırı, 25 Ekim Pazartesi günü de devam etti. YTÜ yönetimi aralarında 2 Ekim Gençliği okurunun da bulunduğu 20’den fazla öğrencinin üniversiteye girişi yasakladı.

Sabah erken saatlerde öğrenciler bir oturma eylemi gerçekleştirdiler. Direnişinin 29. gününde olan YTÜ direnişisiyle beraber kampüslerine alınmayan öğrenciler afişlerini ve pankartlarını ana giriş kapısı önüne astılar. Üniversite içerisinde ise haklarında soruşturma açılmayan öğrenciler afişler asmaya devam ettiler.

Öğrenciler eğitim hakkına sahip çıktı

26 Ekim Salı günü sabah erken saatte kapı önüne gelen öğrenciler afişlerini astıktan sonra Genç-Sen’li öğrenciler Kampüs gazetesinin dağıtımını gerçekleştirdi. Ayrıca TKP’li Öğrenciler ve Gençlik Federasyonu’ndan öğrenciler de kapı önünde bildiri dağıtımını yaptı.

Saat 12.30’da Gençlik Muhalefeti’nin konuyla ilgili gerçekleştirdiği basın açıklamasının ardından 14.30’da Ekim Gençliği, Gençlik Federasyonu, Genç-Sen, Kaldıraç, Öğrenci Kolektifleri ve TKP’li Öğrenciler’in örgütlediği basın açıklaması gerçekleştirildi.

Eylemde Bank Sen Genel Başkanı ve DİSK İstanbul Bölge temsilcisi Önder Atay, TMMOB İKK temsilcisi Hayati Can, Halkevleri temsilcisi, SDP temsilcisi ve TKP temsilcisi de destek konuşmaları yaptı.

YTÜ’de eğitim hakkı engellenen öğrenciler de direnişte!

Kapı önünde bekleyişlerini sürdüren öğrenciler 27 Ekim Çarşamba günü, aldığı uzaklaştırma cezasına karşı 31 gündür direnişte olan arkadaşlarıyla birlikte direnişe başladılar.

Sabah saatlerinde okula gelen öğrenciler afişlerini astıktan sonra direniş çadırlarını kurdular. Ayrıca Öğrenci Kolektifleri ve TKP’li Öğrenciler de bir çadır kurdular. Gün boyunca pek çok öğrenci ve akademisyenle sohbet etme imkanı bulan direnişçi öğrenciler soruşturma ve cezalar geri çekilene kadar kapı önünde direnmeye devam edeceklerini vurguladılar. Öğlen saatlerinde de kapı önünde YTÜ Direnişi imzalı “Eğitim hakkımız engellenemez, ifade özgürlüğü istiyoruz!” başlıklı bildirinin dağıtımını gerçekleştirdi. Okula girebilen öğrenciler de okul içerisinde bildiri dağıtımını yaptılar. Bildiride YÖK düzeni teşhir edildi.

YTÜ direnişinden TEKEL işçilerine ziyaret...

Akşam üzerine kadar kapı önünde bekleyen öğrenciler okul içerisinde arkadaşlarının da katılımıyla Tek Gıda-İş önünde bekleyişlerini sürdüren TEKEL işçilerine ziyaret gerçekleştirdiler. TEKEL işçilerinin süreçleri üzerine bilgi alındıktan sonra YTÜ’de yaşananlar TEKEL işçilerine anlatıldı. Eğitim hakları soruşturma, cezalarla engellenen öğrencilerin TEKEL işçileri ve diğer direnişteki işçilerden öğrenerek YTÜ’de direnişi seçtiği belirtildi.

DİSK ve Eğitim-Sen’den YTÜ öğrencilerine destek

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün yazılı bir açıklama yaparak, YTÜ’de öğrencilerin eğitim hakkının bizzat okul yönetimi tarafından

engellendiğini belirtti. Görgün, bu kısıtlamaların ve hukuksuzlukların YÖK’ün kuruluş yıldönümüne yaklaştığımız günlerde yaşanmasının manidardır olduğunu söyledi.

Eğitim Sen, YTÜ’de yaşananların üniversitelerin tüm yönleriyle daha eşitlikçi ve özgürlükçü bir yapıya kavuşturulması zorunluluğunu ortaya koyduğunu söyledi. Üniversitelerin tüm bileşenlerinin iradelerini yansıtabilecekleri yapılara dönüşmesi gerektiğinin vurgulandığı açıklamada, üniversitelerin bilimsel ve evrensel ilkeler çerçevesinde eşitlikçi, özgürlükçü ve demokratik kurumlar olabilmesi için YÖK’ün derhal kaldırılmasının zorunluluk olduğu ifade edildi.

YTÜ’de direniş ziyareti ve 6 Kasım çağrısı

YTÜ soruşturma ve ceza terörüne karşı kapı önünde süren direnişi ziyaret etmek ve 6 Kasım’da Ankara’ya çağırarak amacıyla Genç-Sen, Ekim Gençliği, Kaldıraç, PDG, TÜM-İGD, YDG, DYG-M 21 Ekim Perşembe günü basın açıklaması gerçekleştirdi.

YTÜ duraklarda bir araya gelerek YTÜ ana kapı önüne yürüyen bileşenler “Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için YÖK’e hayır! / Genç-Sen, Ekim Gençliği, Kaldıraç, PDG, TÜM-İGD, YDG, DYG-M” pankartını açtı.

Eylemde bir YTÜ öğrencisi, üniversitede yaşanan ÖGB ve polis terörüne dair bilgilendirme yaptı. Konuşmanın ardından basın açıklamasına geçildi. Üniversitelerin kışlaya dönüştürüldüğüne ve YÖK’ün icraatlarını kesmeden devam ettiğine değinilen açıklamada üniversitelerdeki soruşturmanın bilançosuna değinildi.

Basın açıklaması, “Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim için, özerk-demokratik bir üniversite için tüm öğrencileri bizimle birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz. YÖK düzenini dağıtmak için kararlıyız bu yüzden her hafta eylemlerimize devam edeceğiz ve 6 Kasım Cumartesi günü Ankara’da öğrenci mitinginde olacağız.” ifadeleriyle sona erdi.

YTÜ direnişisinin ardından BETESAN direnişisi Zeynel Kızılaslan söz aldı. Kızılaslan, tersanelerdeki çalışma koşullarından ve işten atılma sürecinden bahsetti. İşe geri alınma talebiyle tersanelerde başlattığı direnişi aktardı. Bugün üniversitelerde süren direnişlerin önemi ve anlamını vurguladı. Konuşmaların ardından alkış ve sloganlarla eylem sona erdi.

6 Kasım çalışmalarından...

ÇÜ'de YÖK protestosu çalışmalarından

Çukurova Üniversitesi'nde 12 Eylül 1980 askeri faşist darbesinin ürünü olan YÖK'ü protesto etmek için 3 Kasım günü gerçekleştirilecek eylemin çalışmaları sürüyor.

Ekim Gençliği, DGH, Gençlik Cephesi, YDG, SGD ve DÖB tarafından gerçekleştirilecek YÖK protestosu öncesinde yürütülecek teşhir faaliyeti ile YÖK öğrencilere anlatılıyor.

Bu kapsamda 25 Ekim Pazartesi günü YÖK düzenin, üniversitelerdeki öğrenciler arasında yaygınlaştırmaya çalıştığı ırkçılığa, şovenizme karşı etkinlik düzenlendi.

Etkinliğin teknik işleri yapılırken ÖGB ve polisler, etkinlik için izin alınmadığını belirterek buna rağmen etkinliğe izin vereceklerini ama saat 13.00'te bitirilmesi gerektiğini söylediler. Aksi taktirde müdahale edeceklerini ifade ederek tehdit ettiler. Bileşen de cevap olarak programları ne zaman biterse etkinliğin o zaman sonlandırılacağını söylediler.

Etkinlik 11 çimliklerinde başladı. Grup Bahara Ezgi'nin yer aldığı etkinlikte Türkçe, Kürtçe, Arapça türkülerin söylendi. Halkların kardeşliği vurgusu öne çıktı. Etkinlik, sosyalizme olan inancın haykırıldığı marşla sona erdi.

Beytepe'de 6 Kasım faaliyeti

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde stant üzerinden ÖGB ve polisle yaşanan gerginlikler devam ederken 6 Kasım gündemiyle bu saldırıların arka planı anlatılıyor. Ekim Gençliği faaliyetiyle, YÖK ve YÖK düzeninin topyekun yıkılması gerektiği ifade ediliyor.

Bugün kampüsün birçok noktasında Ekim Gençliği'nin 6 Kasım'da Ankara'ya çağırın merkezi afişi yaygın olarak kullanıldı. Ayrıca “Soruşturmalar, paralı eğitim, işsizlik, geleceksizlik... YÖK düzeni sürüyor! YÖK'e ve YÖK düzenine karşı mücadelele” şiarlı büyük

boy ozalitler kampüsün merkezi noktalarına asıldı. Ekim Gençliği bildirileri yemekhane ve kafeteryalarda dağıtıldı ve Ekim Gençliği'nin yeni sayısının satışı gerçekleştirildi.

Ayrıca son süreçte yaşanan türban tartışmalarında genç komünistlerin aldığı tutum ve yayınladığı deklarasyon duvar gazetesi olarak kullanıldı.

DTCF'de 6 Kasım çalışmaları

DTCF'de 6 Kasım çalışmaları hafta başından itibaren yoğunlaştı.

Ekim Gençliği'nin merkezi 6 Kasım materyalleri ile birlikte türbana ilişkin açıklamasını içeren ozalitler okulun farklı bölgelerine asıldı. Özellikle türbanla ilgili açıklama oldukça dikkat çekti. Bu vesileyle birçok öğrenciyle konu üzerine tartışmalar yapıldı.

Daha sonra 6 Kasım'la ilgili ozalitler asılırken ÖGB'ler rahatsız ederek çalışmaya engel olmak istediler.

Cebeci'de 6 Kasım çağırısı

Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde 27 Ekim günü Cebeci Kampüsü'nde gerçekleştirilen eylemle öğrenciler 6 Kasım'da alanlara çağırıldı. Hukuk Fakültesi önünde bir araya gelen öğrenciler, “Ferman YÖK'ünse üniversiteler bizindir” ozalitini açarak giriş kapısına yürüyüş gerçekleştirdi. Burada okunan basın açıklamasında üniversitelerdeki baskıcı uygulamalara dikkat çekilerek eğitimin ticarileştirildiği ifade edildi. Bunları üniversitelerde kurumsallaştıran YÖK'ün ise bu sistemin bir parçası olduğu vurgulandı. Basın açıklaması mitingin çağırısı ile son buldu.

Eyleme, Ekim Gençliği'nin de içinde yer aldığı Ankara YÖK Karşıtı Platform destek verdi.

Ayrıca üniversitenin çeşitli bölgelerinde Ekim Gençliği'nin 6 Kasım materyalleri kullanıldı. Öğrencilerin oturdukları kafelere afişler asıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Üniversitelerden....

Hacettepe'de baskılar protesto edildi

Ankara Hacettepe Üniversitesi'nde baskıcı ve antidemokratik uygulamalar 26 Ekim günü gerçekleştirilen yürüyüşle protesto edildi. Beytepe Kampüsü'nde yapılan yürüyüşte rektörlüğün stant yasağının kaldırılması talep edildi.

Beytepe öğrencileri, Eğitim Sen ve SES'in örgütleyicisi olduğu eylem kütüphane önünde başladı. Buradan yemekhane ve kafeteryalara girilerek öğrenciler yürüyüşe davet edildi. Rektörlüğe gerçekleştirilen yürüyüş sırasında kitlenin sayısı 200'e çıktı.

Rektörlük binası önünde alkış ve ıslıklı protestonun ardından tekrar yemekhane önüne gelinerek basın açıklaması yapıldı. Açıklamada, 26 Ekim 2009'da okulda yaşanan polis saldırısına da değinildi. “Yeni 26 Ekimler yaşamamak için mücadele etmeliyiz” denildi.

Eylemde Ekim Gençliği'nin destekçi olarak yer aldı..

Anadolu Üniversitesi'nde ÖGB terörü

26 Ekim günü öğle saatlerinde ÖGB, yemekhane içinde ajitasyon konuşması yapan TKP'li öğrencileri tehdit ederek yemekhane içinde faaliyete izin vermeyeceklerini söyledi. ÖGB'nin yasadışı tutumuna Ekim Gençliği'nin de tepki göstermesi üzerine ÖGB öğrencilere saldırdı. Geçen sene yaşanan ÖGB teröründen dolayı uzaklaştırma cezası alan (yürütmeyi durdurma kararına rağmen üniversiteye alınmayan) Ekim Gençliği okurunun yemekhane içerisinden zorla çıkartılmak istenmesine tepki gösteren öğrenciler direnişle yanıt verdi. ÖGB'nin coplarla, sandalyelerle ve demir çubuklarla saldırmaları üzerine yemekhane içinde çatışma çıktı. Gençlik Muhalefeti ve EHP Gençliği de çatışmada saf tuttular.

Yemekhane içindeki tüm öğrencilerin “ÖGB defol üniversiteler bizindir!”, “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganları, alkış ve ıslıklarla tepki göstermesi üzerine ÖGB yemekhaneden çıkmak zorunda kaldı. Yemekhane içinde ve dışında ajitasyon konuşmaları ve sloganlarla bekleyişe geçen ilerici ve devrimci öğrencilerin karşısında ÖGB çevik kuvvet kaskı ve kalkanı ile yeni bir saldırı emrine hazır bekledi. Uzun süre kitlesel bir biçimde yemekhane önünde bekleyen devrimci ve ilerici öğrenciler daha sonra 6 Kasım çalışmalarına devam etti.

DTCF'de TGB çetesinden saldırı

DTCF'de 26 Ekim günü, TGB devrimci-demokrat öğrencilere saldırdı.

Sabah saatlerinde kütüphane binasına ‘Cumhuriyet’in 87. yılına’ ilişkin astıkları afişlerin devrimci-demokrat öğrenciler tarafından indirilmesi üzerine ulusalcı çete TGB, öğlen saatlerinde saldırı girişiminde bulundu.

Tehdit ve sataşma biçimindeki saldırı üzerine devrimci ve yurtsever öğrenciler ile TGB'liler arasında çatışma çıktı. Çatışmada iki öğrenci başından yaralanırken, gerekli cevabı alan TGB'li çete okulu terketti.

ODTÜ'de turnike eylemi

Yurtlara yapılan turnikelerin kaldırılmasını isteyen yaklaşık 150 ODTÜ'lü öğrenci, kampüs girişinde rektörlük kavşağını trafiğe kapadı. Öğrenciler rektör görüşmeye gelene kadar yolu açmayacaklarını belirtirken kampüs girişinde uzun araç kuyrukları oluştu. Rektörlük ile görüşene kadar eylemlerini sürdüreceklerini açıklayan öğrenciler, turnikelere değil eğitime bütçe istediklerini belirtti.

Yol kapatan öğrenciler eylemin ardından rektörlük binasına yürüdüler. “İnat etme rektör turnikeleri kaldır!”, “YÖK kalkacak, polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek!” sloganları atarak şarkılar söylediler.

6 Kasım Ankara mitingiyle ilgili Ekim Gençliği temsilcisiyle konuştuk...

“YÖK’e ve efendilerine Ankara’da tok bir yanıt vereceğiz!”

- 6 Kasım Ankara mitingi hangi ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıktı?

- Gençliğin yaşadığı temel sorunların arkasında YÖK ve YÖK düzeni durmaktadır. 2010 6 Kasım’ında YÖK’ten ve düzeninden hesap sormak hedefiyle merkezi bir miting örgütlenmeye karar verdik. Merkezi bir miting yoluyla parçalı duran gençlik güçlerinin yüzünü YÖK’e dönen bir eylemde buluşmasının anlamlı olacağını düşündük. Çünkü böyle bir mitingle gemi aızıya almış olan YÖK ve efendilerine başkentte tok bir yanıt vermek istedik.

- 6 Kasım eylemlerinde hangi talepler öne çıkıyor?

- Taleplerimiz içerisinde YÖK eliyle örgütlenen baskı ve terörün son bulması belirgin bir yer tutuyor. Aynı zamanda Kürt gençliğinin “anadilde eğitim”

talebi de güncelliğini koruyor. Bu nedenle mitingimizde “özgürlük” istiyoruz. Ayrıca paralı eğitim gerçeği ile beraber öğrencilerin elinden alınan formasyon hakkının gasbedilmesi gibi uygulamalarla iyice pekiştirilen geleceksizlik sorunu var. Bunun için de “gelecek” istiyoruz. Miting bu nedenle “Özgürlüğümüz ve geleceğimiz için! YÖK’e Hayır!” şiarı altında örgütleniyor.

- Mitingin hazırlık çalışmaları hakkında bilgi verir misiniz?

- Bir ay gibi uzun sayılabilecek bir süre önce tartışmalara başlanmış olsa da çeşitli muğlaklıklardan ve imkanların darlığından ötürü hazırlık sürecinin zayıf olduğunu kabul etmeliyiz. Yine de sürece yayılan eylemli bir hazırlık yapıyoruz. Genç-Sen 6 Kasım’a 6 hafta kala başlattığı süreç ile birlikte her hafta YÖK düzeni ile ilgili olarak, geleceksizlik, sınavlar, soruşturma-ceza terörü gibi bir konuyu ele alarak düzenli eylemler yapıyor. Bu eylemler şu an başka güçlerin de katılımıyla ortak olarak yapılmakta, bu eylemler yoluyla Ankara çağrısı sıcak tutulmaktadır yapılmaktadır.

Ayrıca yerelerde yerelin ihtiyaçlarına göre de şekillenen etkinlikler örgütleniyor. Bununla beraber de ortak bildirinin yerelerde dağıtımı gerçekleştiriliyor. 31 Ekim Pazar günü ise “Bologna süreci, Özerk, Özgür ve Demokratik Üniversite ve Mücadele” kapsamında üç başlıklı bir forum gerçekleştirilmesi kararı alındı. Forum ile 6 Kasım’a yaklaşımların ve gençliğin önünde duran sorunların tartışılması ve mücadele vurgusu yapılması amaçlanıyor.

- Miting programı hakkında bilgi verir misiniz?

- Cebeci yolu üzerinde, Kolej kavşağında toplanılarak Sakarya Meydanı’na yürünecek. Meydanda ise coşkulu sloganlarımızla YÖK’e ve YÖK düzenine karşı öfkemizi haykıracağız.

Almanya’da demiryolu grevi

Almanya’da 26 Ekim günü demiryolu işçileri sahne aldı. Demiryolu işçileri Frankfurt, Dortmund, Köln, Düsseldorf ve Essen’in de aralarında bulunduğu birçok kentte, sabahın ilk saatlerinden itibaren iş bıraktı.

Grev nedeniyle özellikle Hessen, Bavyera ve Kuzey Ren Vestfalya eyaletlerinde demiryolu ulaşımında ciddi aksamalar yaşandı. Grevler yakın mesafeli yolculuklar için kullanılan trenler ile birlikte uzun mesafeli hızlı trenleri de kapsadı. Grevden dolayı onbinlerce kişinin tren garlarında mahsur kaldığı ya da gecikmeli olarak seyahat yapabildiği bildiriliyor.

Sendikaların verdiği bilgiye göre uyarı amaçlı greve 1600 civarında işçi katıldı. Greve devlete ait Deutsche Bahn işletmesi işçileri ile dört özel demiryolu şirketinin işçileri katıldı.

Demiryolu işçileri, bütün demiryolu işçilerine aynı toplu sözleşme şartlarının uygulanmasını talep ediyorlar. Çünkü özel demiryolu şirketleri kamu işletmesine göre işçilerine yüzde 20 daha az ücret veriyorlar.

Napoli’de gösteriler

İtalya’nın Napoli kenti bir kez daha “çöp” sorunu üzerinden yaşanan kitle gösterileriyle gündemde. Napoli halkı kent yakınlarındaki Vezüv dağı eteklerinde yapılmak istenen çöplüğe karşı çıkıyor. Bunun için çöp toplanmasına engel olurken sokaklarda zamam zaman polisle çatışmalara varan kitlesel eylemler gerçekleştiriyor.

Bilindiği üzere bundan iki yıl önce de Napoli’de benzer olaylar yaşanmıştı. O zaman da, halkın şehrin civarına çöplük kurulması girişimlerine karşı başlattığı gösteriler günlerce sürmüştü. Çöpler toplanmadığı için Napoli kent merkezi çöp dağlarıyla dolmuştu. Polisin müdahalesine rağmen Napoli halkı direnmiş ve hükümete geri adım attırmıştı.

Sonuçta çöp dağlarının ordu tarafından kaldırılması ve çöplükler konusunun halk sağlığına uygun biçimde çözüleceği sözünün verilmesi üzerine Napoli halkı eylemlerine son vermişti.

Ancak geçen bunca zamana rağmen Berlusconi hükümeti verdiği sözleri tutmadı. Çünkü çöplerin toplanması ve dönüşümü karlı bir iş. İşin içerisinde mafya da olunca “çöp sorunu”nun içinden çıkılamıyor. Faturayı da Napoli halkı ödüyor. Bunun için Napoli’deki “çöp sorunu” aslında kapitalizmin nasıl da kokuşmuş bir düzen olduğunu gösteriyor.

Polisin sert tavrına karşın Napoli halkı kararlı biçimde eylemlerini sürdürürken, hükümet de eylemlere son verilmesi karşılığında yapımı süren çöp toplama tesislerindeki faaliyetleri durduracağı sözünü verdi. Ancak iki yıl önce verilen sözlerin tutulmadığını bilen halk hükümetin bu sözünü yasal bir düzenlemeye dönüştürmemesi halinde eylemleri sürdürmekte kararlı.

Merkezi gece çalışmaları...

TKİP’nin 12. mücadele yılı vesilesiyle 13 Kasım’da Almanya’nın Köln şehrinde düzenlenecek merkezi gecenin hazırlıkları sürüyor.

Bu çerçevede Köln’de bir yandan emekçi evlerine ziyaretler düzenleniyor diğer yandan el ilanı, afiş gibi propaganda materyalleri kullanılıyor. Özellikle Türkiyeli işçi ve emekçilerin yoğun olarak yaşadıkları semtler başta olmak üzere, Köln’ün belli başlı semtleri afişlerle donatıldı.

Öte yandan bu süreçte gerçekleştirilen çeşitli eylem, etkinlik ve toplantılarda gecenin tanıtımı yapılıyor.

Parti gecesinin çalışmaları Bielefeld’de farklı araç ve yöntemlerle devam ediyor.

Afiş ve bildiri kullanımı dışında bölge esnafları dolaşarak etkinliğin duyurusu yapılıyor. 24 Ekim günü ise bölgede bundan sonra sürekli hale getirilecek kahvaltı etkinliklerinin startı verildi. Kahvaltının gündemini merkezi gece oluşturdu.

Kahvaltıda yapılan konuşmada kapitalizmin bireyselleştirerek yalnızlaştırdığı bir dönemde çeşitli imkanlar yaratarak bir araya gelmenin önemi vurgulandı. Konuşmanın sonunda ise geceye katılım çağrısı yapıldı.

Kahvaltı, katılan insanlara gerek gecenin duyurusunu yapmak, gerek gece biletlerini ulaştırmak açısından iyi bir vesile oldu. İlk olarak böyle bir etkinliğe katılanlar ise geceye de katılmak istediklerini söylediler.

40’a yakın kişi katıldığı kahvaltıda türkü ve şiirler okundu, fıkralar anlatıldı. Kahvaltı oldukça sıcak bir atmosferde geçti.

Siyonist devlet Filistin topraklarını gasbetmeye devam ediyor!

“İki devletli çözüm hayal ürünü...”

Birinci intifada ile kitlesel bir boyut kazanan Filistin direnişini bitirmek amacıyla 1991’de ABD öncülüğünde Madrid’de başlatılan “barış süreci”, güya bağımsız Filistin devletinin kurulmasını hedefliyordu. Oysa aradan geçen 19 yıl, sürecin ters yönde ilerlediğini sayısız kez kanıtlamıştır. Gelenen yerde ise, düne kadar iki devletli çözüm vaat edenler dahi söz konusu planın uygulanamaz olduğunu ilan etmek durumunda kaldılar.

Yahudi yerleşimleri “fiili işgal” kapsamına ulaştı

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu’na sunulmak üzere rapor hazırlayan BM İnsan Hakları Özel Raportörü Richard Falk, Batı Şeria ve Doğu Kudus’teki yasadışı Yahudi yerleşim birim inşaatlarının fiili işgal düzeyine ulaşacak düzeye geldiğini belirtti. Yahudi yerleşim inşaatlarının yaygınlığına dikkat çeken Falk, bu durumun 1967 sınırlarına dayanan iki devletli çözümün de hayal ürünü olduğunu gösterdiğini kaydetti.

Mevcut durumda İsrail’in yanında bağımsız bir Filistin devletinin kurulmasının mümkün olmadığına dikkat çeken BM Raportörü, siyonist rejimin yanı sıra BM ile ABD’nin de Filistin halkının haklarını korumadığını vurguladı.

1967’de işgal edilen Batı Şeria ile Doğu Kudüs’t 100’ü aşkın Yahudi yerleşimi kuran İsrail, çoğunluğu ırkçı-faşist veya kökten dincilerden devşirilmiş 500 bini aşkın Yahudi’yi, gasp edilen Filistin topraklarına yerleştirmiştir. Yerleşimler, Batı Şeria’yı tam bir kalbura çevirmişken, ırkçı-siyonist bir politika güden İsrail, Doğu Kudüs’ü Arap nüfustan arındırma planını pervasızca uyguluyor. Yahudi yerleşimleri inşaatları devam ederken, bu toprakların esas sahipleri olan Filistinliler’in evleri, sistematik bir şekilde yıkılmaktadır.

Yıllardan beri bilinen bu durumu BM adına hazırladığı raporla kayıt altına alan Richard Falk, ABD ile BM’nin İsrail’le suç ortaklığını da resmen ilan etti.

ABD, siyonist rejimi silahlandırmakla meşgul...

İşgaller, yıkımlar, katliamlar eşliğinde Filistin topraklarını gasbeden İsrail, uluslararası anlaşmalar dahil her tür kural ve yasayı ayaklar altına alıyor, BM Güvenlik Konseyi kararlarını ise “paçavra” muamelesi yaparak çöpe atıyor. Hal böyleyken, bu ırkçı-siyonist rejime kimse bir şey demiyor. Aksine İsrail, ABD başta olmak üzere emperyalist güçler tarafından himaye ediliyor. “Ortadoğu’nun tek demokrasisi” diye yutturulmaya çalışılan Tel Aviv’deki Apartheid rejimi, bu arada nükleer silah stokunu da sürekli arttırıyor. Pentagon’daki savaş baronlarının, bu devlete transfer ettikleri son teknoloji ürünü silahlar da işin cabası...

Siyonist rejimi “özel koruma” altında bulunduran ABD emperyalizmi güya Filistin sorununu çözmek için “yol haritaları” çiziyor. Filistin sorununa iğreti çözüm vaat eden bu haritaların tümü, İsrail tarafından çöpe atılmıştır. Böylece emperyalistlerden çözüm uman Mahmud Abbas liderliğindeki Filistin Yönetimi, hayal kırıklığı üzerine hayal kırıklığı yaşıyor.

19 yıldır devam eden bu süreç boyunca tüm ABD yönetimleri, ırkçı-siyonist rejime para ve silah akıtmayı sürdürdüler. Ortadoğu’ya barış vaat eden Barack Obama yönetimi ise, bol miktarda dolar ve yeni silah teknolojilerini peş peşe İsrail’e sevk ediyor. Öyle ki, Yahudi yerleşimlerinin geçici olarak durdurulması karşılığında, İsrail’e bol miktarda silah göndermeye hazırlanan Barack Obama, bu vahim tablo ortada dururken, Filistin halkına sahte vaatlerde bulunacak kadar da pişkin. Zira Filistin halkının cellatlarını besleyip silahlandıran Obama yönetimi, aynı anda iki devletli çözüm vaat edebiliyor. Filistin halkıyla alay etmekten başka bir anlam taşımayan bu sahtekarlığı, Mahmud Abbas’la ekibi bile artık yutmuyor.

Emperyalistlere umut bağlamak hüsrandan başka bir şey üretmiyor

Barack Obama yönetiminin aylar süren çabaları sonucunda, İsrail-Filistin temsilcileri arasında başlatılan doğrudan görüşmeler ilk adımda fiyaskoyla sonuçlandı. Zira İsrail devleti, Obama yönetiminin ısrarlarına rağmen, Yahudi yerleşimleri inşaatlarını sürdürerek, Filistinlilerin topraklarını gasp etmekten vazgeçmeyeceğini bir kez daha ilan etti. Bununla yetinmeyen siyonist rejim, Filistin yönetiminin, İsrail’i bir “Yahudi devleti” olarak tanımasını da dayatıyor.

İsrail’in bu küstahlığı karşısında, tüm umutlarını ABD’ye bağlayan Mahmud Abbas bile isyan etti. Bu şartlarda doğrudan görüşmelere devam etmenin mümkün olmadığını açıklayan Filistin yönetimi, Arap Birliği’ne başvurdu. Ancak her zaman olduğu gibi, buradan da kayda değer bir karar çıkmadı.

Filistin yönetiminin feshedilmesi önerileri ortaya atılırken, Mahmud Abbas liderliğindeki El Fetih bile ABD barışına umut bağlamanın anlamsız olduğunu dile getirme ihtiyacı hissetmeye başladı.

Son gelişmelerle ilgili açıklama yapan Filistinli müzakereciler, Mahmud Abbas’ın, “Madrid’de

1991’deki barış konferansından beri geçen 19 yılın sonunda İsrail ile müzakerelerden hiçbir şey çıkmadı. Barış isteyen bir İsrail hükümetiyle İsrail’e baskı yapmaya muktedir bir Amerikan yönetiminin aynı ana denk gelmesini beklemeye devam etmenin Filistinliler için bir anlamı yok. İşgalci İsrail’in kendi kendine işgale son vermesini beklemenin de bir anlamı yok” ifadesini kullandı.

Bu açıklama, 19 yıldır ABD emperyalizminden medet umanların tam bir hüsrarla karşı karşıya kaldıklarının, çaresizce itirafından başka bir şey değildir.

Ezilen halkları ancak militan direniş özgürleştirir!

Emperyalist güçlerin Ortadoğu halkları üzerinde egemenlik kurma planının bir parçası olarak kurulan ırkçı-siyonist İsrail devleti, hamileriyle birlikte bölgede olası bir barışı engellemek için 62 yıldan beri kan döküyor. Bu durum, ABD’nin 19 yıl önce başlattığı “barış süreci”ne de eşlik etti. Başka bir ifadeyle, emperyalist/siyonist güçler, barış üzerine vaazlar verirken de halkların kanını dökmeye devam ettiler. Görüldüğü üzere, emperyalistlerin “barış pastası”nın harcı da halkların kanıyla karılıyor. Tekelci kapitalizmin bir şiddet ve yıkım düzeni olduğu göz önüne alındığında, tablonun neden giderek vahimleştiğini anlamak kolaylaşır.

Döne döne vurguladığımız üzere, emperyalist güçlerin ezilen halkları özgürleştirilmesi mümkün değil. Sınıflar mücadelesi ve siyasal tarih, bu olguyu sayısız kez kanıtlamıştır. Filistin söz konusu olduğunda, bu olgu daha da barizdir. Zira tarihte, dünyanın haydutları tarafından İsrail kadar himaye edilen bir işgalci güce rastlanmamıştır. Çözüm zor ve karmaşık olsa da, Filistin sorunu, ancak militan direniş ve enternasyonal dayanışma ile çözüme kavuşturulabilir. Bunun anlamı ise siyonist rejimin yıkılarak bağımsız, laik-demokratik bir Filistin devletinin kurulmasıdır.

Wikileaks 400 bin belge ile ABD vahşetini sergiledi

Iraq War Logs

Temmuz ayında emperyalistlerin Afganistan'daki suçlarıyla ilgili belgeleri yayınlayan Wikileaks.org adlı internet sitesinde bu kez Irak'la ilgili bir hayli geniş bilgiler içeren belgeler yayınlandı. Afganistan'la ilgili 70 bin belge yayınlanmışken, Irak'taki işgalle ilgili tam 400 bin gizli askeri belge yayınlandı.

2004-2009 yıllarını kapsayan bu belgeler birçok gerçeği gözler önüne serdi.

Bunun üzerine ABD devleti kendileri ve kendilerine yardım eden işbirlikçilerin güvenliklerinin tehlikeye girebileceği kaygısıyla belgelerin yayınlanmasına müdahale etti. ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, "ABD görevlilerinin ve ortaklarının hayatını tehlikeye atan her türlü bilginin bireyler ve örgütler tarafından sızdırılmasını en açık şekilde kınadığını" söyleyerek işi arsızlığa vurdu. Diğer ABD'li yetkililerden de benzer şiddetli açıklamalar geldi. Belgeleri yayınlan internet sitesi sahibi ise belgelerin savaş suçu işlendiğini kanıtladığını söyledi.

Yayınlanan belgeler içerisinde birçok çarpıcı bilgi yer alıyor. Belgelere göre Irak'ta ölen insanların yüzde 60'ı silahlı sivillerden oluşuyor. Bu insanların öldürülüş şekli ise tam anlamıyla kural tanımaz bir vahşeti ifade ediyor. Teslim olmaya gelmiş 2 Iraklı kurşuna dizilerek öldürülüyor, pazar yerine bomba atılıyor, bir Iraklı'ya işkence yapılıyor ve parmakları kesiliyor. Kesilen parmaklara ise asit dökülerek yakılıyor. Bir başkası matkapla işkence yapılarak çeşitli yerlerinden delindikten sonra öldürülüyor. Çeşitli kontrol noktalarında insanlar kaşla göz arasında infaz ediliyor vb.

9 yıldır süregelen Afganistan işgalinde koalisyon güçleri Afgan direnişçilerini ve sivil halkın ölümlerini kayıt altına almadıkları ve medyaya sunulan bilgilerinin çoğunluğunun yanlış olduğu temmuz ayındaki belgelerde görülmüştü. Wikileaks'in Irak dosyasında 2003 yılından beri Irak'ta 66 bin sivil insanın öldüğü bilgisi yer alıyor.

ABD suçları böylesine alenen ortaya çıkmışken pişkinliği elden bırakmayarak bu belgelerin Irak ve Afganistan'daki işgalci askeri güçleri tehlikeye

attığını öne sürüyor. Oysa bilinen bir gerçek vardır ki, o da işgalci güçlerin bizzat kendi varlığı orada tehdit oluşturmaktadır. Afganistan'da ne gerici Taliban rejimi çökmüştür ne de Irak'a demokrasi gelmiştir. ABD ve işbirlikçi kuvvetler Irak direnişinde eli silahsız kişileri öldürmeye yeltenecek kadar aciz ve alçaktır.

Pentagon belgelerin yayınlanmasını önlemek ve etkisini kırmaya yönelik olarak 120 kişilik bir ekip kurdu. Kurulan ekibin yayınlanan belgelerin ABD'nin ulusal güvenliğine zarar verip vermeyeceğini inceleyeceği açıklandı. Fakat daha ilk günden itibaren belgeleri yayınlayan sitenin başına gelmeyen kalmadı. Çeşitli devletler sitenin yayınını sudan bahanelerle durdurdu. Site aracılığıyla kara para aklama işi yapıldığı iddiasıyla soruşturma başlatıldı. Site sahibi ise elindeki belgelerden yola çıkarak ABD askerlerinin işlediği kırk ayrı savaş suçuyla ilgili dava açmaya hazırlanıyor.

Belgelerin açıklanmasının ardından Irak'ın işbirlikçi başbakanı El Maliki "bu ülkemizin iç işlerine karışmaktır ve yeni seçimlerde seçilmemi önlemeye yöneliktir" diyerek feryatta bulundu. Kendi halkının öldürülmesinde parmağı olan El Maliki'nin bu tutumu uşaklığın ibretlik halidir ve düşkünleşmenin son kertesidir.

Bir başka ibretlik tablo da Türk basınından geldi. Emperyalist işgali görmezden gelip ABD'nin kimi suçlarına şöyle bir değinilip geçilirken, belgelerde PKK gerillalarından özgürlük savaşçısı diye bahsedilmesi asıl ilgilendikleri konu oldu. ABD'ye tepkilerini bunun üzerinden verdiler daha çok. Basının histerik tepkisinin altında yatan neden ise efendi tarafından en hassas oldukları konuda sırtlarından hançerlenmiş olma duygusudur.

Ayrıca belgeler arasında Türk devletinin suçlarıyla ilgili bilgiler de var. Türkiye'nin Güney Kürdistan'da kimyasal gazla katliam yapma girişiminde bulunduğu bunlar arasında. Ayrıca Türkiye'den Irak'a giden kamyonlarda ele geçen silahların Irak'daki Türk "direnişçi" gruplar tarafından da kullanıldığı

söyleniyor.

Belgelerin toplamından yansıyan dikkat çekici bir başka olgu da devletlerin birbirleriyle kurduğu ilişkilerde sergiledikleri iki yüzlülüktür. İki yüzlü ilişkiler konusunda en başta ABD geliyor. Pakistan'la birlikte El- Kaide'ye karşı savaşırken Pakistan devletine karşı mücadele eden çeşitli grupları finanse ediyor. Türkiye ile "stratejik ortaklık" varken hem ABD Türkiye'ye karşı el altından dolaplar çeviriyor. Emperyalistler ve işbirlikçileri halkların direnişini ezmek ve ülkeleri yağmalamak için işbirliğine giderken tek tek çıkarları sözkonusu olduğunda birbirlerinin kuyusunu kazmaktan da geri durmuyorlar.

Belgelerin bize gösterdiği sadece ABD'nin işlediği suçlar ve bunları örtbas etme çabası değildir. Emperyalizm bir taraftan toplumu kirli propagandaya boğarak gücünün sınırsızlığını ve yenilmezliğini ilan ediyor. Fakat başka bir yandan da bu devasa militarist aygıt ve ekonomik güce rağmen halkların direnişi karşısında aciz kalıyor. Bilindiği gibi Vietnam işgali yıllarında da kara propaganda makinası ABD emperyalizminin yenilmezliği üzerine yayınlar yapıyordu. Fakat Vietnam halkının çektiği onca acıya, uğradığı kıyımlara rağmen ABD batağa saplandı ve halkın direnişi karşısında diz çöktü. Bugün aynı şey Irak ve Afganistan'da yaşanıyor. Bir yanda ABD'nin sınırsız savaş makinesi diğer yandan kırılmayan direniş.

Emperyalist dünya düzeni insanlığın başına gelen en büyük felakettir. Emperyalizm savaşlar, işgaller, halkların boyunduruk altına alınması ve emekçi halkların en ağır sömürüye maruz bırakılması demektir. Bu düzende suç listesi en kabarık olan güç de ABD emperyalizmidir. Wikileaks'da yayınlanan belgelerle bu kabarık suç dosyasının sınırlı bir bölümü ortaya çıkmıştır sadece.

Son olarak belirtelim, emperyalizmi tarihin çöplüğüne göndermeden yeni suçların önüne geçilemeyecektir. Açıklanan belgelerin gösterdiği en çıplak gerçek de budur.

Rize ve Munzur'da HES karşıtı mücadele kazandı...

İnsanca bir yaşam ve temiz bir çevre için...

Rize'nin İkizdere Vadisi için Trabzon Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun 'Doğal SİT' kararı vermesi sonucu, İkizdere'de üzerindeki Anzer, Cimil ve Ovit bölgesinde planlanan 22 hidroelektrik santral (HES) artık yapılamayacak. Böylelikle su kaynaklarını barajlarla çevirip kapitalistlerin mülkiyetine geçirmek için ülke çapında uygulanan programda ilk ciddi gedik açılmış oldu.

Tayyip Erdoğan ile Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu ise bu karara hayli tepkililer. Hem de bu kararın alınmasına vesile olan çevreci örgütleri "vatan haini" ilan edecek kadar.

Sermaye sınıfının çıkarlarını korumaya yeminli bu çevre ve tabiat düşmanları, kafaları kar elde etme üzerine kurulu olduğu için İkizdere'den çevre örgütlerinin pay almaya çalıştığını söyleyecek kadar zavallılaştılar. Zaten Çevre ve Orman Bakanı'nın kendisi enerji sektörünün çok büyük bir pasta olduğunu söyleyerek HES projelerine nasıl baktığını göstermiş oldu. Bu nedenle de "Hidroelektrik santrallerine karşı çıkmak kesinlikle cinnettir" diyor.

Oysa, HES'lerin çevreye verdiği zararlardan dolayı somut şikayetler var. HES'lerin kurulu olduğu yörede yaşayan halk, çok sayıda ağaç kesildiğinden, HES projelerinin uygulanmasıyla derelerin kuruduğundan şikâyetçi. Projeler ilerledikçe bu sorunların katmerleşeceğinden ise kuşku duyulmamalıdır.

"Çevreci" tüccarlar iş başında!

HES projeleri kesinlikle çevre sağlığını göz önünde tutmuyor. Aksine tabiatı tamamen sermayenin iştah kabartan yatırım alanları olarak görülüyor.

2003'te "Su Kullanım Hakkı" anlaşmasıyla enerji üretimi özel sektöre açılmıştı. Çevre ve Orman Bakanı bu tarihi Türkiye'de enerji üretiminde "milat" olarak değerlendiriyor. Özellikle AKP'nin hükümet olduğu dönemle birlikte yüzlerce HES projesi üretildi. HES'lerin doğaya vereceği zararlar ve insanların yaşamlarında yaratacağı tahribat düşünülmeyen, aksi yönde verilen yargı kararlarına da uyulmadan HES inşaatları başlatıldı. Bu konudaki icraatlarıyla övünen Çevre ve Orman Bakanı Eroğlu,

"Yönetmelikte ilave değişiklik yaparak, DSİ tarafından yapımına başlanmış, ancak ödenek yetersizliği sebebiyle yarım kalmış HES'leri de özel sektörün müracaatlarına açtık. Özel sektörün, yatırımlarda başarılı olabilmesi için 2005'te Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerji Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanunu çıkardık. Bugün bin 611 HES projesinin bin 583'üne müracaat edildi. 581 projeye de EPDK tarafından lisans verildi" diyerek sermayeye hizmette kusur etmediklerini bir kez daha gösteriyor.

Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu ile Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız, HES'lerle ilgili olarak geçtiğimiz Temmuz ayında sektör temsilcileriyle toplantı yapmıştı. Bu toplantıda söyledikleri nasıl bir tüccar mantığıyla hareket ettiklerini göstermektedir. Doğal yaşamın ayrılmaz parçası olan derelerdeki suya gözünü diken bu tüccarlar, *"Şu anda yaklaşık yılda 51 milyar kilovatsaat hidroelektrik enerji üretim potansiyelimiz işletmeye alındı. Bu, toplam potansiyelimizin yüzde 36'sıdır. Geri kalan su, boşa akıyor. Bu bizim için yeterli değil, çünkü değerlendirebileceğimiz potansiyel şu anda mevcut potansiyelimizden fazla"* demektedir. Bu bir kez daha Marx'ın *"kapitalizm gölgesinden faydalanmadığı ağacı keser"* belirlemesini hatırlatmaktadır. Öyle ya, para getirmeyecekse dereler niye aksın ki..

Doğal ve kültürel yaşama sahip çıkılmalı

Gelinen yerde Türkiye'de yapılması planlanan hidroelektrik santral (HES) sayısı 1738'e ulaşırken bu projelerin hem doğayı hem de halkların sosyo-kültürel zenginliklerini derinden etkilediği defalarca kanıtlanmıştır. Yaşam alanlarına, hidroelektrik santral (HES) ve baraj yapılmak istenen insanlar dernekler, platformlar kurarak örgütleniyor ve seslerini yükseltiyorlar. İkizdere'deki HES projelerini durduran karar ya da yine son olarak Tunceli'de Munzur Vadisi Milli Parkı içinde yapımı düşünülen iki baraj ve HES'e ilişkin Danıştay'a açılan davada yürütmeyi durdurma kararının verilmesi bu mücadelenin önemine işaret ediyor. Sermaye uşaklarını esas rahatsız eden de bu örgütlenmenin basıncıyla elde edilen kazanımlardır. Kuşkusuz bu noktadan sonra da mücadele büyütülmeli, sermayenin çıkarı uğruna doğal ve kültürel yaşamın tahrip edilmesine izin verilmemelidir.

Ancak belirtmek gerekir ki, çevre duyarlılığı üzerinde oluşturulan bağımsız demokratik hareketler anlamlı işler yapmakla birlikte, sorunun özüne inmekte yetersiz kalmaktadırlar. Doğal yaşamın korunması, insanca bir yaşam ve temiz bir çevre mücadelesi kapitalizmi hedefine almalıdır. Çünkü, kapitalizm yenilmedikçe, sermaye ve devleti, "gölgesinden faydalanmadıkları ağaçları kesmeye" devam edecektir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kapitalizm aç bırakıyor...

BM'nin Tarım ve Gıda örgütü, 16 Ekim'i Dünya Gıda Günü olarak kabul ettiğinde hedefini, dünya üzerindeki halkların açlık sorununu yok etmek olarak koymuştu. Ancak bu bir göz boyamadan başka bir şey değildi. Zira '96'da dünyadaki aç insanların sayısını yarıya indireceklerini iddia edenler, bugün sayının 400 milyondan 1 milyara çıkması gerçeği karşısında susuyorlar. Yani bugün dünyanın altıda biri aç! Her gün binlerce insan açlık ve açlığa bağlı hastalıklardan dolayı ölüyor!

Dünyadaki açlık şartlarında yaşayan insanların büyük bir kısmı Asya ve Afrika'da yaşıyor. Yani yüzyıllarca sömürülmüş, köle pazarlarında satılmış ve doğal zenginlikleri yağmalanmış olan ülkelerden bahsediyoruz. Doğal maden zenginlikleriyle ünlü olan Afrika kıtası yıllarca emperyalistler tarafından sömürülüp yağmalanmıştır. Bugün Afrika ve Asya kıtasındaki açlığın sebebini kuraklığa bağlayanlar bunları görmek istememektedirler.

Yoksulluğu önlemek iddiasıyla BM ve IMF çerçevesinde yapılan mali yardımlar ise, sömürge ülkelerin kukla hükümetlerine verilmektedir. Bu hükümetler ise kendi halklarının durumunu iyileştirmeye değil silahlara yatırım yapmaktadır. Beslenen aç halklar değil silahlardır. Emperyalistlerin istedikleri de tam da budur. Yapılan mali yardımlar da böylelikle kaybolmayıp gerisin geri emperyalistlerin kasasına dönüşüyor.

2006-2007 gıda krizine 2008 finansal mali krizinin eklenmesiyle aç halkların sayısı 100 milyon kişi daha arttı. Diğer yandan yetersiz beslenenlerin dünya üzerindeki toplam nüfusa oranı da yüzde 15'ten yüzde 20'ye yükseldi. Oysa diğer yandan 1 milyar aç insana karşın yaklaşık 760 milyon kişinin obez olduğu belirtiliyor. Bir kutup açlıktan ölüirken diğer kutup aşırı tüketimden hasta oluyor.

Bugün Avrupa'da yiyeceklerin yüzde 40'ı israf ediliyor. Yani yenilmeden çöpe gidiyor.

Amerikan savaş bütçesi yıllık 400 milyar doları bulmaktadır. Oysa Afrika'daki kronik açlığa çözüm bulmak için 25 milyar dolar gibi bir rakam yetmektedir. Amerika'da kozmetiğe ayrılan para 8 milyar doları bulmakta, dünya genelinde bu oran gitgide katlanmaktadır. Yani yüze göze sürülen paralar ile kapitalistler kendi halklarını oyalarken Afrika'nın ve Asya'nın yoksul ve aç insanların ölümüne göz yummaktadır.

Türkiye'de de durum çok iç açıcı değildir. 72 milyon insanın yaşadığı ülkemizde nüfusun yarısı yoksulluk sınırının altında yaşarken, yaklaşık 1 milyon insan da açlıkla yüz yüzedir. Gelişmiş kapitalist ülkelerdeki temel gıda ürünlerinin tüketim miktarıyla Türkiye'yi karşılaştırdığımızda durum içler acısıdır. Örneğin AB'de yıllık kişi başına et tüketimi 62 kilo iken Türkiye'de kişi başına et tüketimi 6 kilodur. Yıllardır övünülen "biz tarım ülkesiyiz" sözleri bir yalandır. Evet, belki Türkiye bir tarım ülkesi, ama kendi halkını bile doyuramayan bir tarım ülkesi. Verimli tarım topraklarını satan, yağmalayan, özelleştiren ve halkı topraklarından atılan bir ülke. Üretimini emperyalistlerin direktiflerine uygun olarak sınırlayan bir ülke.

Sömürge devletlerin yıkılıp yerine ulus-devletlerin kurulmasıyla birlikte yeni sömürgecilik adı verilen bir başka sömürü biçimi geliştirildi. Artık köle pazarlarında insanlar alınıp satılmıyor ama halklar aç ve yoksul bırakılarak sürdürülüyor.

Emperyalistlerin sömürü ve rant kavgasıyla dönen bir dünyada halkların aç kalmaması mümkün değildir. Mali yardım ve hatta temel gıda maddelerinin hibe edilerek verilmesi durumunda bile bir çözüm oluşmayacaktır. Kapitalist düzen hem üretilen ham de doğal kaynakları kurutmaktadır.

Dünya genelindeki gıda ve tarım üretimindeki miktarlara baktığımızda, şu anki dünya nüfusundan daha fazlasının geçimini rahatlıkla sağlayabilecek düzeyde olduğunu görürüz. Gelişen teknoloji ile en kurak denilen topraklar bile tarımsal üretime açılabilir. Hatta kullanılmayan topraklarla beraber bu oranın çok daha üzerine çıkılabilir. Fakat üretim ve üretim teknikleri gelişirken açlık ve yoksulluk da büyüyor. Kuşkusuz bu ancak kapitalizmin yaratabileceği türden bir sonuçtur.

Sosyalizm ezilen ve sömürülen halkların açlık olmadan yaşayabilecekleri tek düzendir. Çünkü üretim araçlarının ortak mülkiyetiyle, üretilen kaynaklar asalakların elinden alınıp toplumun ihtiyacı için kullanılacaktır. Bu durumda da ne açlık kalacaktır, ne de açlığa bağlı hastalıklar ve ölüm...

Sağlık haktır gasbedilemez!

HSGGP: “Aile hekimliği kaos ortamı yaratacak”

HSGGP, ‘Aile hekimliği’ uygulamasına ilişkin 26 Ekim günü Okmeydanı Mahmut Şevket Paşa Sağlık Ocağı önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Bir süredir çeşitli illerde yürürlükte olan ‘Aile hekimliği’nin 1 Kasım’dan itibaren İstanbul’da da uygulanacağını hatırlatan HSGGP bileşenleri, sağlıkta dönüşüm adı altındaki saldırıların bir parçası olan bu uygulamanın büyük bir kaosa yol açacağına dikkat çektiler.

“Sağlıkta dönüşüm kayıpları sürüyor Sağlık hakkımızdan, ocağımızdan vazgeçmeyeceğiz/ HSGGP” pankartının açıldığı eylemde, İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Ali Çerkezoğlu bir konuşma gerçekleştirdi.

Sağlık ocaklarının ücretsiz olarak birinci basamak sağlık hizmeti veren kamu kurumları olması gerektiğini söyledi.

HSGGP adına Türk Tabipleri Birliği (TTB) Merkez Konseyi üyesi Dr. Hüseyin Demirdizen basın açıklamasını gerçekleştirdi. İstanbul’daki aile hekimliği uygulamasına günler kala İl Sağlık Müdürlüğü tarafından belirlenen 3 bin 645 Aile Sağlığı Birimi’nin bir kısmının halen boş olduğunu anımsatan Demirdizen, “Boş birimlerin bulunduğu ilçeler Bağcılar, Esenler, Sultangazi gibi yoksul yurttaşlarımızın yoğun olduğu ilçeler olmuştur. Aile hekimliği, daha başlarken, sağlıkta mevcut eşitsizlikleri daha da derinleştirmektedir.” dedi.

Demirdizen açıklamasını şu sözlerle noktaladı: “Sağlık Bakanlığı’nı, bir kez daha, uygulandığı ülkelerde büyük toplum sağlığı sorunlarına yol açan, cepten ödemeler ve başka birçok nedenle sağlıkta eşitsizlikleri artıracak bu uygulamadan vazgeçmeye davet ediyoruz.”

Kızıl Bayrak / İstanbul

İTO’dan ‘Aile hekimliği’ açıklaması

İstanbul Tabip Odası Aile Hekimliği Uygulaması’na ilişkin 22 Ekim günü basın toplantısı düzenlendi.

Yapılan açıklamada, yoksul halkın yaşadığı bölgelerde (Bağcılar, Arnavutköy, Sultangazi, Esenler gibi) Aile Sağlığı Biriminin boş kaldığı ve bu durumun sağlıkta mevcut eşitsizliği derinleştirdiği ifade edildi.

Açıklamada ayrıca, Aile Hekimliği Uygulaması için, deneyimli Pratisyen Hekimlerin, 112 Acil Servis İstasyonlarından ve devlet hastanelerindeki acil servislerden çekilmesiyle acil hizmet sunumunun uzmanlıkları gereği hiç hasta muayene etmemiş, patolog, biyokimyacı gibi hekimlere devredilmeye çalışılmasının ciddi sıkıntılara yol açacağı söylendi. Bu sıkıntılar nedeniyle bir tek kişinin zarar görmesi halinde ise sorumlusunun hekim değil Sağlık Bakanlığı olduğunun altı çizildi.

Türkiye sağlıkta eksilerde kaldı

Türk Tabipleri Birliği 26 Ekim’de gerçekleştirdiği basın toplantısıyla ülkelerin sağlık düzeylerini değerlendirdiği çalışmasını kamuoyuna duyurdu.

Açıklamayı yapan TTB Genel Sekreteri Prof. Dr. Feride Aksu Tanık, 169 ülkenin ortalama yaşam süresi, bebek çocuk, anne ölümleri, ölüm nedenlerinin

hastalıklara göre dağılımı, hastalıklara göre yaşam yılı kayıpları vb. veriler üzerinden yapılan analizlerle ülkelerin aldıkları puana göre sıralandığını dile getirdi. Tanık, Türkiye’nin sıralamada -11,98 puanla 87. olduğunu söyledi.

Tanık ülkelerin sağlık düzeylerini belirleyen etmenleri şöyle sıraladı: “Kişi başına düşen gelir, gelir ya da harcama dağılımında eşitsizlik, toplam sağlık harcamaları, kişi başına sağlık harcamaları, sosyal güvenlik harcamaları, erişkinlerde okuryazarlık oranı ve 1.000 kişi başına düşen hekim sayısı.”

“Sağlık düzeyi (-) puan alan ülkelerde ise kişi başına düşen gelir yanısıra eğitim, gelir dağılımındaki eşitsizlik ve sosyal güvenlik harcamaları sağlık düzeyi üzerinde etkili olmaktadır.

Üstelik gelir dağılımındaki eşitsizlik tek başına negatif belirleyicidir. Yani gelir eşitsiz dağılıyorsa sağlık düzeyi olumsuz etkilenmektedir.” diyerek sözlerine devam eden Tanık, Sağlık Bakanlığı’nın belirttiği gibi Türkiye’de sağlık alanındaki olumsuzlukların sadece “hekim yetersizliği” ile açıklanamayacağına dikkat çekti ve Türkiye’de hekim yetersizliğinin olmadığını söyledi. Türkiye’de hekimler ve tüm sağlık emek-gücü açısından sorunun sayı değil, istihdam ve dağılım olduğuna işaret eden Tanık, hekim dağılımının eşitsiz olduğunu dile getirdi.

Sağlık emekçilerinin tümünün kamuda, tam zamanlı ve tek işte, insanca yaşanabilir bir ücret karşılığında, grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı ile çalışmasının koşullarının sağlanması istendi.

Emekliler sağlık hakkı için eylemde

Emekli-Sen üyeleri 26 Ekim Dünya Hasta Hakları Günü’nde, SGK’nın emeklilerin sağlık harcamalarında kesinti yapmasını protesto ettiler.

İzmir’de Buca Devlet Hastanesi önünde toplanan Emekli Sen Buca Şube üyeleri parasız ve nitelikli bir sağlık hizmeti için mücadele çağrısı yaptılar. Eylemde, sağlıkta dönüşüm uygulamalarının parça parça hayata geçirildiği ve sağlık hakkının gasbedildiği vurgulandı.

Hekimler yol kesti

İstanbul Fatih’te Vatan Caddesi üzerinde bulunan Vakıf Gureba Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nin arsa, bina ve gelirlerinin Bezm-i Alem Vakıf Üniversitesi’ne devredilmesinin ardından üniversitenin dayattığı şartları içeren sözleşmeyi imzalamayan hekimler eylemdeydi.

Hastanenin devrinin ardından Sağlık Bakanlığı’nın kararıyla 245 asistan hekimin Türkiye’nin çeşitli illerine sürgün edilmek istenmesine karşı çıkan sağlık çalışanları Vatan Caddesi’ni trafiğe kapattı.

Bakanlığın sürgün saldırısına karşı İstanbul Tabip Odası, Türk Tabipleri Birliği (TTB) ve SES Aksaray Şubesi’nin de katılımı ile eylem yapan doktorlar hastane bahçesinde basın açıklaması gerçekleştirdi. İTO Genel Sekreteri Dr. Ali Çerkezoğlu tarafından okunan açıklamada, bu hastanede hizmet veren 245 asistan hekimin tüm hukuk kuralları ihlal edilerek başka şehirlere şantaj ve tehdit yoluyla sürüldüğü belirtildi.

İstanbul Tabip Odası, SES ve TTB temsilcilerinin konuşmalarının ardından durum değerlendirmesi yapılarak “eyleme devam” kararı alındı. “Sağlık haktır satılamaz” sloganlarıyla Vatan Caddesi’ne yürüyen kitle caddeyi trafiğe kapatarak bir süre araç geçişine izin vermedi. Polisle yaşanan kısa süreli gerginliğin ardından yeniden hastane bahçesine dönüldü.

Dönüşümün “gözbebeği”nde 2 ölüm

Ankara Tabip Odası yaptığı basın açıklamasında, 16 Ekim akşamı 15 dakika süren yağmurdan sonra “Sağlık Bakanlığı’nın göz bebeği, protokol hastanesi” diye nitelendirilen Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi’ni lağım sularının bastığı hatırlatıldı. Lağım sularının Atatürk Hastanesi’nin elektriğinin kesilmesine sebep olduğu söylenerek “Teknik personel suların 2 cm daha yükselmesi durumunda ya kısa devre olacağını ya da yakalanırsa tüm elektriklerin kesileceğini belirtiyor. Bunun anlamı hastanedeki çok sayıda hastanın hayatının tehlikeye girmesi demektir.” denildi.

Yağmurla birlikte kısa sürede logarların tıkanığı ve kotun altında kalan yoğun bakım üniteleriyle, ameliyathaneleri lağım sularının bastığı belirtildi. Steril olması gereken bu alanların lağım suları ile balçık içinde kalmasının facia olduğu söylendi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Eyleme hasta yakınları alkışlarla destek verdiler. Emekli-Sen üyeleri eylemin ardından çevrede bulunanlara bildiri dağıtımı gerçekleştirdiler.

Emekli Sen üyeleri İstanbul’un çeşitli hastanelerinde hasta haklarıyla ilgili bildiri dağıtımı gerçekleştirdiler. Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde hasta ve hasta yakınlarına sendika bildirilerini ulaştıran Emekli Sen üyeleri sağlık hakkı için mücadele çağrısında bulundular. Kartal Lütfü Kırdar Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde Eğitim Sen Kartal Şube üyeleri hasta ve hasta yakınlarına bildiri dağıtırken Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi önünde de bildiri dağıtımları yapıldı.

Emekli-Sen Bursa Şubesi, Şevket Yılmaz Devlet Hastanesi bahçesinde basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamaya Birleşik Metal-İş ve DİSK Tekstil de destek verdi. Açıklamanın ardından imza kampanyası başlatıldı.

Basın açıklamasını Emekli-Sen Şube Başkanı Günay Onayman okudu. Eyleme BDSP, Partizan ve Sağlık Emekçileri Sendikası (SES) destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - İzmir - Bursa

Yerel işçi bültenlerinde mücadeleyi yükseltme çağrısı...

İşçi sınıfı ve emekçiler çetin kış koşullarına sermayenin yoğun sömürü ve baskısı altında giriyorlar. Sınıf hareketi cephesinden yaşanan gelişmelerin odağında ise metal sektöründe 120 bin işçiyi kapsayan 2010-2012 Metal Grup TİS süreci duruyor. Metal TİS sürecine ilişkin gelişmeler ve çağrılar, yerel işçi bültenleri aracılığıyla başta metal işçileri olmak üzere sınıf kesimlerine ulaştırılıyor. Farklı illerde çıkan yerel işçi bültenlerinin ortak gündemi olan Metal TİS'leri metal fabrikalarından işçilerin yazılarıyla çok yönlü bir biçimde ele alınıyor. Yerel bültenler adeta sınıfın kürsüsü görevini üstleniyor.

Bursa İşçi Bülteni'nin Ekim ayı sayısı, "Taleplerimize sahip çıkalım, TİS masasını sokakta kuralım!" şiarını taşıyan kapak sayfasıyla çıktı. Metal Grup TİS sürecine ilişkin yerelden yansıyan eylem ve etkinliklerin de işlendiği bültende Tofaş'ta çalışan Türk Metal üyesi bir işçinin yazısına da yer veriliyor. Tofaş işçisinin yazısında şu ifadeler göze çarpıyor:

"...Çalışan arkadaşlarımız bir sorunu olduğunda sendikaya gitmeye çekiniyorlar. Çünkü sendika temsilcilerinin karşısına bir memnuniyetsizlikle çıktığımız zaman ya o konuyla ilgilenilmiyor ya da arkadaşlarımız asi ilan edilip, vardiyaları değiştiriliyor, hatta başka bölümlere gönderiliyorlar. Bu yüzden çalışma arkadaşlarımız sendika temsilciliğine hangi sorundan olursa olsun gidip sorunlardan bahsedemiyor; herhangi bir konuyla alakalı akıl danışamıyor. Durum bu iken bizim yapmamız gereken ise haklarımıza kendimizin sahip çıkmasıdır. Bu patron sendikasının bizler için bir şey yapmayacağını bilerek haklarımızı savunmak için bir araya gelmeliyiz."

İzmir yerelinde çıkan **Demir-Çelik İşçileri Bülteni**, "Referandum oyunu geride kaldı, mücadele sürüyor!" şiarlı kapak sayfasıyla sesleniyor. Metal Grup, TİS sürecinin temel gündem olarak işlendiği bülten sömürü cehennemi Habaş'tan işçilerin yazılarıyla zenginlik kazanıyor. "MESS'in kirli tarihinden" başlıklı yazı ise dikkat çekiyor. Bültende yer alan Habaş yazısında şu pasaj dikkat çekiyor: "...Bizleri referandum oyununa taraf etmeye çalışanlara ve onların düzenine karşı kendi tarafımızı seçmeli, her türlü ekonomik sosyal sorunlarımız için bu düzene karşı mücadele etmeliyiz. TİS süreci bunun için en uygun andır. MESS patronlarıyla iki yılda bir imzalanan toplu sözleşmelerde daha yüksek ücretler ve insanca çalışma koşulları için mücadele etmeliyiz. Kaderimizi MESS patronlarıyla her dönemde uzlaşarak bizleri satan sendikacıların inisiyatifine bırakamayız. TİS görüşmelerini sessiz sedasız geçiştirip bizlere de üç kuruşluk zamları lütf gibi sunmalarına izin vermemeliyiz..."

Gebze İşçi Bülteni ise Ekim ayı sayısını ÇEL-MER işçilerinin direniş ve işgal deneyimine ayırmış bulunuyor. ÇEL-MER direniş güncesine yer verilen bültende yer alan ÇEL-MER Direniş-İşgal Komitesi'nin yazısında şu bölüm dikkat çekiyor:

"...ÇEL-MER işçisi, 11 arkadaşının dışarıda kalmasının burukluğunu, ama aynı zamanda haksızlığa uğramış/uğrayan milyonlarca işçi ve emekçinin haklı mücadelesini temsil etmenin onurunu, direnen diğer işçilere moral güç ve olumlu bir örnek olabilmenin gururunu taşımaktadır. Bu açıdan ÇEL-MER işçisi için işgal eylemi bir son değil, aksine yeni bir başlangıç olmuştur. ÇEL-MER işçileri haklarını söke söke

almıştır. Sermaye ile hesabımız daha kapanmamıştır. Açıkça ilan ediyoruz: Eksik bıraktıklarımız boynumuzun borcu olsun! Kazanımlarımız işçi sınıfına armağan olsun!"

Kayseri İşçi Bülteni ise yeni sayısında "Sigortasız ve sendikasız çalışmaya hayır! Haklarımız için örgütlü mücadeleye!" çağrısı yapıyor. Farklı sektörlerde çalışan işçilerin kaleme aldığı yazılarla hayli zengin bir içeriğe sahip bültende Kayseri'de sınıf hareketi cephesinde yaşanan gelişmeler ve fabrikalardan yansıyanlar aktarılıyor. Bültenin kapak yazısı şöyle sesleniyor:

"...Kayseri İşçi Bülteni'nin bir buçuk yıldır sürdürdüğü yürüyüş, işçi ve emekçilerin verdiği destekle daha da güçlenerek devam edecek. Kayseri'de ağır çalışma koşulları altında ömür tüketen işçileri, seslerini, duygu ve düşüncelerini, sorunlarını birbirine ulaştıran, yaşanan sorunları ortaya koyan, işçi ve emekçileri hak ve özgürlükleri için birlikte mücadeleye çağıran Kayseri İşçi Bülteni'ne daha fazla destek olmaya çağırıyoruz."

Öncü-devrimci metal işçilerinin temel araçlarından biri olan **Metal İşçileri Bülteni**'nin son sayısında metal işçilerine mücadele çağrısı yapılıyor. MİB eylem ve etkinliklerinin yanısıra başlayan TİS görüşme sürecine ilişkin bilgilerin yer aldığı bültende metal işçilerine şu çağrı yapılıyor:

"...Bugüne kadar Türk Metal yöneticileri MESS patronlarının bir dediğini iki etmedi. Bundan sonra da etmeyeceklerinden kuşku duymamak gerekiyor:

Bunun için metal işçileri TİS sürecini kazanmak istiyorsa '98'in izinden gitmeli, ancak bu kez yarım bıraktıkları işi tamamlamalıdır. Yani birliklerini kurarak önce Türk Metal'i aşmalı, ardından ise MESS'in üzerine yürümelidir. MESS'in karşısına talepleriyle çıkmalı, bu talepler için mücadeleyi kararlılıkla yükseltmelidir."

Köleliğe karşı mücadele çağrısı yapan **Adana İşçi Bülteni** ise Sabancı OSB'deki sömürü ve baskı koşullarını anlatıyor. İşçi yazıları ve röportajların da yer aldığı bültenin kapak yazısında şu bölüm dikkat çekiyor:

"...Adına "Çin Çalışma Rejimi" denilen çalışma koşulları, düşük ücret, yoğun çalışma temposu, emekçilerin

Nasırlı eller bültene uzandı

Kayseri işçi sınıfının sesi olan Kayseri İşçi Bülteni'nin Ekim sayısı işçilere dağıtıldı. İşçi servis güzergahları olan Belsin ve Eskişehir bağları semtlerinde servis bekleyen yüzlerce işçi ile bültenin içeriğine ilişkin sohbetler gerçekleştirildi. Her dağıtımda olduğu gibi sanayi işçilerinin yoğun ilgisiyle karşılaşıldı. İşçiler bülteni duraklarda okumaya başladı. Bir yıl önce Kayseri İşçi Bülteni'ne çekingen bir şekilde uzanan nasırlı eller, bugün ise bültene ilgiyle uzanıyor.

Kayseri İşçi Bülteni çalışanları

sömürüsünün yaşandığı, işçilerin tam bir köle gibi çalıştırıldığı, fakat buna rağmen çok düşük ücretin ödendiği koşullardır. Çin Çalışma Rejimi'nin uygulanacağı yerlerde, yasalarda zaten çok az olan işçi haklarının geçerliliği de yoktur. Sadece yasaklar vardır. Yani asalak patronlar ve onların devleti Adana'yı tam bir köle kampına, işçileri de tam bir köle haline getirmek için kolları sıvamış bulunuyorlar.

Bu pervasızlığa karşı işçilerin birlik, örgütlü bir mücadele yükseltmekten başka çıkış yolları yoktur. Unutmamalıyız ki, gücümüz birliğimizden gelir. Bugün Türkiye'nin ve dünyanın dört bir yanında işçiler, emekçiler hakları için direnmekteler. Onların direnmesini sağlayan şey, sınıf kardeşleriyle omuz omuza hareket etmeleridir. Bizler de sınıf kardeşlerimizle kolkola, omuz omuza verip haklarımız için direnirsek başarabiliriz."

Ankara'da "İşçiden İşçiye" UPS özel sayısında, UPS direnişini büyütme ve sendikal haklar için örgütlenme çağrısı yapılırken "İşyeri Komitelerini Kur, Sendikalarda Örgütlen" şiarı yükseltiliyor.

Bültende, UPS'nin Ankara'daki aktarma merkezlerinde çalışan işçilerin kaleme aldığı ve çalışma koşullarının anlatıldığı yazılar bulunuyor. UPS'de çalışan işçilerle mücadele süreci üzerine yapılan röportaja da bültende yer veriliyor. Sincan OSB'de çalışan işçilerin yazılarına da yer veren bülten mücadele çağrısı yapıyor.

Zindanlar yıkılsın tutsaklara özgürlük!

“Son on yılda 1659 ölüm”

Hasta tutsakların sağlık ve yaşam hakları için İstanbul’da 22 Ekim akşamı bir kez daha Taksim’de yürüyüş gerçekleştirildi.

Taksim Tramvay Durağı’nda bir araya gelen ilerci ve devrimci kurumlar Galatasaray Lisesi’ne yürüdüler. Eylemde, önde hapisanelerde ölüme terkedilerek yaşamını yitirmiş kişilerin isimlerinin ve “Cezaevlerinde on yılda 1659 sekiz ayda 154 tutsak katledildi!” şiarının yazılı olduğu pankart ile arkada Türkçe, İngilizce ve Arapça “Hasta tutsaklar serbest bırakılsın” şiarının yazılı olduğu pankartlar taşındı. Yolum yarısına gelindiğinde Çav Bella marşı ve sloganlar eşliğinde bir süre oturma eylemi yapıldı.

Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında demokratlıktan, haktan hukuktan, insanlıktan bahseden siyasi iktidarın bir taraftan bu talepleri görmemezlikten, duymamazlıktan geldiği söylenerek bu talepleri dile getirenleri tutukladığı, tecrit koşullarında yaşamaya mahkum ettiği vurgulandı. Son on yılda 1659 ölümün yaşandığı ve bu ölümlerin 154’ünün son sekiz ayda yaşandığı ifade edildi. “Adalet Bakanlığı bu tutsakların ‘ecelleriyle’ öldüklerine inanmamızı istiyor. Soruyoruz, hastalığının en ileri aşamasına kadar hastalığı kat be kat arttıran koşullarda tutulan bir insanın ölmesine nasıl ecelle ölüm dersiniz” denilen açıklamada Serdar Çilingir’in durumu anlatıldı.

Çilingir’in, F Tipi’nde hücresinin değiştirilmesini defalarca istemesine rağmen sürekli dövüldüğü bir hücrede tutulduğu belirtildi.

Adana’da eylem!

Adana’da hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle her hafta düzenlenen eylemlerden sonuncusu 23 Ekim Cumartesi günü İnönü Parkı’nda yapıldı. “Hasta tutsaklar serbest bırakılsın! Tecrite son” pankartının açıldığı eylemde hasta tutsakların fotoğraflarının bulunduğu dövizler taşındı.

Bu haftaki basın metninde, Diyarbakır Cezaevi’nde tutsak olan lenf kanseri Nurettin Soysal ve aynı cezaevinde bulunan kemik kanseri Halil Güneş’in durumu işlendi. Ergenekon sanıklarına jet hızıyla rapor hazırlayan Adli Tıp Kurumu’nun “yolculuk yapamaz” raporu olan Nurettin Soysal’ı ayağına kadar getirtip “kemoterapi uygulaması bittikten sonra

inceleme yapabiliriz” raporu vermesi teşhir edildi. Devrimci, demokrat, yurtsever tutsaklara yönelik takınılan bu siyasi tavrın insanlık suçu olduğu belirtildi.

Rasim Gencer’in de bürokrasiden ötürü kalp krizi geçirerek öldüğünün anlatıldığı açıklama oturma eylemiyle son buldu. Eylem, BDSP, Halk Cephesi, ESP, Devrimci Proletarya, Emek ve Özgürlük Cephesi, Odak, BDP, TUHAY-DER ve İHD tarafından örgütlendi.

TUYAB tecride karşı yürüdü

TUYAB son günlerde cezaevlerinde artan saldırılara ve keyfi uygulamalara dikkat çekmek için 24 Ekim günü Taksim’de yürüyüş gerçekleştirdi.

Galatasaray Lisesi önünde TUYAB adına basın açıklamasını okuyan Sema Gül, “Demokratikleşiyoruz”, “AB standartlarına uyum sağlıyoruz” söylemlerinin arkasında kanlı bir hapishane gerçeğinin yattığını vurguladı. Gül, Türkiye’de bu söylemlerle idam cezasının kalktığını ancak tutsakların bir ömür boyu 8 metrekairelik bir tabutta insansız, havasız, güneşsiz bir şekilde yavaş yavaş ölüme terk edildiğini ifade etti. TUYAB sözcüsü, ağırlaştırılmış müebbetlik tutsakların koşullarına dikkat çekerek, müebbetlik tutsakların havalandırma sürelerinin uzatılması, bulundukları hücre koşullarının iyileştirilmesi, yan yana olan hücrelerdeki tutsakların aynı saatte beraber havalandırmaya çıkarılması gibi insani talepleri karşılanmadığı için protesto eden tutsaklara ayları bulan ziyaret ve iletişim cezaları verildiğini ve böyle devam ederse tutsakların ömür boyu ziyaret ve iletişim hakkından men edileceğini söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Adana

“Unutmayacağız, bağışlamayacağız!”

Kayıpların akıbetini sormak için her hafta Galatasaray Lisesi önünde oturma eylemi yapan Cumartesi Anneleri, eylemlerinin 291. inci gününde Düzgün Tekin için oturdular.

Komisyon adına basın açıklamasını okuyan sanatçı Nur Sürer, 291 gündür Galatasaray’da olduklarını ve devletin kayıpları ve faili meçhul cinayetleri soruşturmak, faillerini bularak cezalandırmakla yükümlü olduğunu belirtti. “Devletin bu yükümlülüğünü yerine getirmesi ancak toplumsal bir baskıyla mümkündür. Bu toplumsal baskı olmadığı sürece devletin işlediği insanlık suçları cezasız kalmaya devam edecek” diyor Sürer, 1995 yılında İstanbul’da evinden çıktıktan sonra kendisinden bir daha haber alınamayan Düzgün Tekin’in akıbetini sordu. Sürer, Düzgün Tekin’in Edirne yakınlarında bulunan Çadırkent’te polis, askerler ve itirafçılardan oluşan Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım’ın komuta ettiği JİTEM Birimi tarafından sorgulandığını ve öldürüldüğünü dile getirerek Düzgün Tekin’in askeri alan içinde bulunan Çadırkent çöplüğüne gömüldüğünü söyledi. Tekin’in kaybedilmesinden bu yana on hükümetin değiştiğini söyleyen Sürer, “Biz evlat yolu beklemenin ne demek olduğunu biliriz diyor Başbakan’a soruyoruz? Düzgün Tekin’e ne oldu?, Elif Tekin daha kaç yıl bekleyecek?, Annelere evlatlarını çöplüklerde, kuyularda, uçurumlarda aratan bu zihniyet ne zaman sona erecek? Bu soruların cevabını ne zaman vereceksiniz?” dedi.

Basın açıklaması “Elif anne’nin Galatasaray’da çınlayan ‘dağlar, taşlar, kuşlar bana yön verin, ben oğluma kavuşayım’ feryadına sırtını dönenleri unutmayacağız, bağışlamayacağız!” sözleriyle son buldu.

Kayıplar belli failler nerede?

İHD İzmir Şubesi 23 Ekim günü İzmir Sümerbank önünde oturma eylemi gerçekleştirerek “Kayıplar belli failler nerede?” sorusunu sordu.

“Kayıplar belli failler nerede” pankartı arkasında bir araya gelen İHD üyeleri ve kayıp yakınları adına İHD İzmir Şube Başkanı Meryem Çağ tarafından basın açıklaması gerçekleştirildi.

Bugüne dek gerçekleştirilen vahşi cinayetlerin neden aydınlatılmadığını soran Çağ, kazılan kuyulardan çıkan insan bedenlerinden ve kemik parçalarından bahsederek “Türkiye’nin vicdanının ölüm kuyularında, kimsesizler mezarlıklarında çürütülmesine izin vermeyeceğiz” dedi.

Açıklamada Hüseyin Taşkaya’nın kaybediliş öyküsünü aktaran Çağ, “Taşkaya 5 Aralık 1993 günü 20 korucuyla birlikte üsteğmen Ahmet Şentürk tarafından evi asılarak gözaltına alınmıştı, kendisinden o günden beri haber alınamadı.” dedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - İzmir

İşkence üssünde “kalite” hedefi

Sermaye devletinin işkence üslerinden biri olan İzmir Kırıklar F Tipi Hapishanesi’yle ilgili ortalığa saçılan haberler “bu kadarına da pes” dedirtti.

Şu sıralar, Kırıklar F tipi’nin, Avrupa Kalite Yönetimi Vakfı’nın (EFQM) “Mükemmellik Modeli”ni dünyada ilk uygulayan cezaevi olmak için çalışmalarını hızlandırdığı, burjuva medyada genişçe yer buluyor. Tecrit işkencesi uygulamalarının tam gaz sürdüğü hapishanelerden biri olan Kırıklar F Tipi’nde cezaevi yönetiminin uygulamaları bu sahte haberleri yalanlıyor.

Diğer F Tipi hapishaneler gibi kaloriferlerin yanmadığı, mektup, görüş yasaklarının arttığı, hasta tutsakların tedavisinin engellendiği bir hapishane olan Kırıklar F Tipi’yle ilgili çıkan haberlerde, bu işkence

merkezi “otel” olarak yansıtılıyor.

İşkence üssünün şefi Ayhan Çapacı ise, ülkelerin, Birleşmiş Milletler’in cezaevi standartlarına uymak ve bu standartların üzerine çıkmak için çalıştığına dikkati çekerek, bu amaç doğrultusunda kendilerinin de EFQM Mükemmellik Modeli’ni uygulamak için çalışma başlattıklarını ifade ediyor. Bu çalışmaları çerçevesinde ilk hedeflerinin KalDer’in Kalite Ödülü’nü kazanmak olduğunu dile getiren Çapacı, Ardından EFQM Mükemmellik Modeli belgesi almak istediklerini ifade ediyor.

Kırıklar F Tipi’nde tutuklu bulunan devrimci tutsaklardan gelen mektuplar ve sık sık gündeme gelen işkence uygulamaları ise işkence üssünde “kalite” yalanını ortaya seriyor.

Mücadele Postası

Uyuşturucuya ve yozlaşmaya karşı ortak mücadele

Meydan, Dumlupınar ve Gülpınar mahallelerinde giderek artan uyuşturucuya ve yozlaşmaya karşı bir araya gelen emekçiler “Uyuşturucuya ve Yozlaşmaya Karşı Halk İnisiyatifi” oluşturarak mahallelerinde yaşanan sorunlara karşı taraf oluyorlar. Belli bir süredir çalışmalarını sürdüren bu oluşum Adıyaman Bulamlılar Derneği’nde 24 Ekim Pazar günü bir etkinlik gerçekleştirdi.

“Uyuşturucuya ve yozlaşmaya karşı bir araya geliyoruz” başlığıyla düzenlenen etkinliğe SES Adana Şube başkanı Dr. Mehmet Antmen de konuşmacı olarak katıldı.

Etkinlik ,mahallede bu soruna karşı yürütülen çalışmalara katılan emekçi bir kadının konuşmasıyla başladı. Daha sonra Dr. Mehmet Antmen uyuşturucu maddeler, korunma yolları ve mücadele hakkında bir sunum gerçekleştirdi. Konuyla ilgili tıbbi bilgilerin yanısıra, uyuşturucu maddelere bağlı yaşanan sosyal sorunlara da değinilen konuşmada, örgütlü mücadele ile bu ve benzeri sorunların üstesinden gelinebileceğine dikkat çekildi.

Sunumun ardından söz alan emekçiler de konuşmalarında bu sorunlarla mücadelenin önemine vurgu yaptı.

Yapılan kapanış konuşmasında ise uyuşturucunun sistem tarafından bilinçli bir şekilde emekçilere karşı kullanıldığı ve yaşam alanlarımızda bu soruna karşı örgütlü mücadele edilmesi gerektiği üzerineydi. Bundan sonraki süreçte de çalışmaların süreceği ifade edilerek, ortak mücadele çağrısı yapıldı.

Etkinliğe yaklaşık 70 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

İşçiler kazandı!

Fıs Mer fabrikasında işçiler sendikalaşmaya gitmişti. Sendikalaşma anayasal haktı, ama patron bu hakkın anayasal bir hak olup olmamasına bakmıyordu. Parasal olarak onu zorlayacağı için işçilerin bu anayasal hakkını tanımıyordu. Rutin biçimde her patronun yaptığı gibi Fıs Mer patronu da, sendikalaşmaya karşı işçi çıkararak yanıt vermişti. Böylesi saldırılar karşısında atılan işçilerin kapı önünde direnişe geçmesi de, son yıllarda neredeyse rutinleşmişti. Fıs Mer işçileri de direnişe geçmişti. Ama onların direnişinde rutin olmayan bir şey vardı; **disiplin**.

Fabrika 8’de işbaşı yapıyordu. Direnişçi işçilerin hepsi saat 7’de fabrika önünde oluyordu. Atılmayan işçiler, atılan arkadaşlarının hepsinin orada olduğunu görünce keyifleniyordu. Nedenini bilmeseler de hiçbirinde işten atılma korkusu oluşmuyordu. Hemen hepsinde arkadaşlarına ve dolaysız olarak kendilerine güven vardı. Bu yüzden işten atılan arkadaşlarını yalnız bırakmıyorlardı. O gün için, kendilerince en uygun eylemleri yapıyorlardı. Sonuçta hem direnişçi işçilerde, hem çalışan işçilerde tam bir disiplin vardı. Bu disiplini sağlayan ise hem dışarıda hem içerde oluşturulan **komitelerdi**.

Direniş 8. gününe gelmişti. Komite, yani Mehmet, Önder, Haki toplantı yapıyordu. Bülent de yanlarındaydı. Bülent Fıs Mer işçisi değildi. Sınıf devrimcisiydi. Ama yalnız komitedekiler değil hiçbir işçi için Bülent dışarıdan biri değildi. İlk gün değil ama ikinci günden itibaren Bülent de saat 7’de işçilerle birlikte fabrika önündeydi. İşçilerle birlikte yiyor, içiyor, aç kalıyordu. İşçiler ilk günlerde Bülent’i dışarıdan biri olarak görse de, birkaç gün sonra kendilerden bilmişlerdi. Önder, Haki, Mehmet olmadığında herhangi bir durumda işçiler Bülent’e de komitedenmiş gibi rahatlıkla, ne yapalım, diye soruyorlardı.

Fıs Mer’de direniş başladığında referandum süreciydi. Yani yoğun bir süreçti. Referandum faaliyetlerinden arta kalan zamanda direnişe gitmeye çalışsalar, en fazla orada 2-3 saat bulunacaklardı. O zaman ne yapsalar dışarıdan desteğe gelenlerden öteye geçemeyeceklerdi. Direnişin ilk günü Bülent, yoldaşlarına bunu söylemişti. Bir yoldaşı, “Afiş 8’de değil de 6’da çıkalım, bildirileri de biz ikimiz dağıtırız. Sen direnişe gidersin” demişti. Diğer yoldaşları da benzer şeyler söylediler. Bülent söz aldı.

“Yoldaşlar şimdi referandum faaliyetlerinden arta kalan zamanda direnişe katılmayı değil, direnişten arta kalan zamanda referandum faaliyetlerini örgütlemeyi konuşmalıyız. Direnişi çalışmamızın merkezine oturtmalıyız. Direnişe destekçi değil direnişçi olmalıyız. Acil görevimiz, sınıfı bilgilendirmekten çok sınıfı örgütlemektir. Referandum faaliyetini merkeze alırsak öncelikli acil görevimizi ötelemiş oluruz. Gerekirse elimizde afiş kalsın, yapamayalım, ama direnişi çalışmamızın merkezine oturtalım.” Bülent bunları söyleyince yoldaşları hemen ikna olmadı. Birkaç saat tartışılar, sonunda Bülent yoldaşlarını ikna etmeyi başardı.

Bülent direnişçi işçilerden biri olmuştu. Yoldaşları da direnişçilerin dostu olmuştu. Önce Bülent üzerinden olsa bile, giderek doğrudan teklifsiz bir ilişki oturmuştu aralarında.

Komite toplantıdaydı. Bülent de toplantıya katılmıştı. Direnişçi işçilerin tümü açtı. Önder bir gün önce de bir şey yemediği için daha çok acıkmıştı. Mehmet bir işçiyle konuşmaya gitmiş, komitedekilerde onu bekliyordu. Önder o sıra ayağının ucunda bir domates gördü. Acıkmanın verdiği refleksle domatesi aldı ve ısırdı. Isırdığını keyifle çiğnemeye başladı. Ne var ki Mehmet’in arkadan gelen sesi keyfini bozdu.

“Önder at elindeki domatesi...” Önder Mehmet daha yanlarına gelmeden domatesi atmıştı. Mehmet’e herkesin içinde bağırdığı için ne kızgın ne kırgındı. Mehmet yanlarına geldiğinde bağırmıyor, babacan bir tavırla konuşuyordu.

“Önder hepimiz şu an açız. Dün pek bir şey yemediğin için sen daha çok açsın, biliyorum. Ama biz komiteyiz. Yani buradaki işçilerin öncüsü durumundayız. Herkes açken, öncü bildiği biri bir lokma bile olsa bir şey yerse burada disiplin sağlanamaz. Ayaklarımızı uzatarak oturmayaacağız, diyoruz. Öncelikle biz derli toplu oturacağız. Gelen olursa ayakta karşılayacağız diyoruz. İlk biz ayağa kalkacağız. Önder herkesin duyacağı şekilde bağırmamın nedeni bu. Ama seni kırdıysam kusura bakma.”

“Aman abi, ne kırması. Bir an boş bulundum da ısırdım. Beni uyarman iyi oldu.”

Komite artık işgali konuşuyordu. Burada beklemek yetersiz. Patronu çok fazla rahatsız etmiyor. Onu rahatsız edecek, yani çıkarına dokunacak şeyler yapmalı. İşgal komitenin ortaklaştığı bir düşünceydi. Bülent, henüz erken dedi. İçerde, dışarıda bunun hazırlığı iyi yapılmalı.

Komite ilk olarak, daha önce işgal yapmış direnişçi işçilerden bazılarını direniş yerine getirerek işgal üzerine sohbet ettiler. Mehmet de yıllar önce bir işgale katılmıştı. O da deneyimlerini işçilerle paylaştı. İçerdeki ve dışarıdaki bütün işçilerle işgal üzerine konuşuyorlardı ama Fıs Mer’de işgal yapılacağını komite dışında sadece birkaç kişi biliyordu.

İşgal günü gelmişti. İçerde çalışanlarla birlikte yaklaşık 50 kişi fabrikayı işgal etti. Komite işgalde, en uygun yerin vinçlerin üstü olduğuna karar vermişti. İşgalci işçiler, yerden 12 metre yüksekteki vinçlere çıktılar. Vinçlere çıkmak, polisin saldırmasını güçleştirmekten önce, işçilerdeki kararlılığı sıkı tutmayı amaçlıyordu. Ama her işçi aynı kararlılıkta olmuyordu.

İşgalden birkaç saat sonra bir işçi “hastalandı”. Doğal olarak “hastalanan” işçi hastaneye gönderildi. İşgalin ikinci gününe kadar 3-4 işçi daha “hastalanıp” hastaneye gönderildi. İkinci gün Önder de hastalandı. Ama gerçekten ayakta duracak hali yoktu. Aşağıda polis seslendi.

“Önder in aşağı, seni hastaneye götürelim.” Önder net olarak karşılık verdi.

“Ölürüm de inmem. En fazla ölümü götürürsünüz.” Bu sözler, onurlu bir işçinin dudaklarından dökülen sözlerdi. Onun bu sözleri direniş yerindeki bütün işçilerin yüreğine kararlılık tohumu ekti ve büyüttü.

Polis saldırısa işgalden birden fazla ölüm çıkardı. Bu yüzden saldıramıyordu. Ancak ölü çıkmasını göze aldığına saldıracaklardı. İşçiler de hakları kabul edilene kadar işgalde kararlıydılar. **“Eğilmektense kırılacaklardı.”** Eğilmediler de kırılmadılar da.

Kazandılar!

En sonunda, *“Yaptıklarımız işçi sınıfına armağan. Eksiklerimiz de yapmak üzere boynumuzun borcu olsun”* dediler.

M. Kurşun

